

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE

AYLIK DÜŞÜN DERGİSİ

Sayı 7 Yıl 1 Şubat 2008

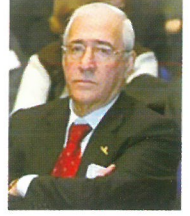

Yüksek Türk! Senin için yüksekliğin hududu yoktur. İşte parola budur.

K. Atatürk

M. Şener ERUYGUR

E. Orgeneral
ADD Genel Başkanı

2008'DE TÜRKİYE

2008'de karşı karşıya bulunduğumuz sorunları aşağıdaki şekilde özetlemek mümkündür.

Ulusumuzun ve Ülkemizin bölünmez bütünlüğü tehlikeye girmiştir.

AB.'ye üyeliğe dayalı güvenlik algılaması Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluş belgesi olan Lozan'ı tartışmaya açmış bulunmaktadır. Bu konuda verilen her ödün bu belge'nin oluşturduğu bağımsız devlet yapısından bir tuğla çekmektedir. Dünya'daki teknolojik gelişim bağımsızlıktan ödün vermenin haklı bir gerekçesi olarak öne sürülemez.

Bugün Kıbrıs'ta, Ege sorunlarının çözümsüzlüğünde, Vakıflar Yasası dayatması ve soykırımı iddialarında, azınlık haklarının tanınmasında, karşımıza çıkan her sıkıntının altında, AB'ye koşulsuz üyelik gösterilerinin yattığı unutulmamalıdır.

ABD'nin BOP kapsamında Türkiye'ye biçtiği rol ve "süper güçle mücadele edilemez" teslimiyetçiliği ile birleşince Türkiye daha büyük bir dayatmanın etkisine sokulmuş bulunmaktadır.

ABD – Türkiye Stratejik ortaklığı sözleri onurlu bir ulusu aşağılayan bir durumu ifade eder olmuştur. Öne sürülen işbirliği aslında kedi – fare oyununa dönüşmüştür.

Bugün adım adım kurulmakta olan bir Kürt devletine karşı Türkiye Cumhuriyeti çaresizlik içine sokulmuştur.

Olayları yanlış okuyuş, ulusal güçlerin bir sistem yanlışsı içinde kullanılması ile çözümlenebilecek güvenlik sorunları, içinden çıkılmaz hale sürüklenmiştir.

Bu yanlış okuyuş devasa doğal ve jeopolitik kaynaklara ve olanaklara sahip Türk Ulusunu çaresiz, yoksul, umutsuz bir konuma sürüklemektedir.

Yurttaşların inançlarını sömürmeye dayalı siyaset anlayışı bu

çaresizliği arttırmaktadır.

Büyük güçler karşısında bizim yapacaklarımızın sınırlı olduğu düşüncesi Yüce Atatürk'ün söylevinde yakınlıkla belirttiği mandacılık düşüncelerinin dayandırıldığı gerekçeleri anımsatmaktadır.

Halkımıza yakın tarihimizi anlatarak o günkü olanaksızlıklara rağmen başarılan bağımsızlık savaşı ve ulusal mutluluğa erişim projesinin kendi gücümüzle gerçekleştirebileceğini göstermeliyiz.

Biz kurtuluş savaşının sadece 1 milyonu okuyazar cehaletinden ve Sivas'tan Erzurum'a giderken açlıkla mücadele eden Heyet-i Temsiliye geleneğinden geliyoruz.

Büyük devletler ve birlikteliklerden çekinir olduk da ne kazandık? Dış politikadaki ve iç güvenlikteki büyüyen sorunlara karşın elde ettiğimiz zenginlik ne olmuştur? Bunu çok iyi düşünmeliyiz.

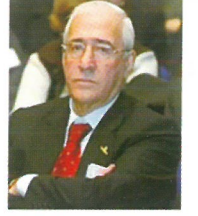
Bir bilim insanımızın yaptığı hesaba göre, Atatürk zamanında izlenen ekonomi ve sanayi politikasının sürdürülmesi halinde bugün hem çok yüksek bir teknolojik düzeye ulaşacak hem de kişi başına ulusal gelirimiz 15 bin dolar düzeyinde olacaktı. Üstelik ulusal varlıklarımız; bankasından, kombinasına, tezgâhlarına, telekomünikasyon olanaklarına, rafinerilerine vb. kadar haraç mezat satılmamış olacaktı. Olası bir krizde en önemli dayanak noktalarımızdan birisi olan tarımımız çökmemiş olacak, varlıklarımız bize kalacaktı.

Türkiye başka yolumuz yok hastalığından kurtulmalıdır. Kurtuluş Savaşımız ve devrim tarihimiz bu düşünceye karşı duruşun ve onurlu bir ulus yaratışın tarihidir.

Anayasamızda Türkiye laik, demokratik, sosyal bir hukuk devleti diye yazmasına karşın uyguladığımız bu düşünceye ters ekonomik, sosyal politikalarla içinde bulunduğumuz

M. Şener ERUYGUR

E. Orgeneral
ADD Genel Başkanı

2008'DE TÜRKİYE

2008'de karşı karşıya bulunduğumuz sorunları aşağıdaki şekilde özetlemek mümkündür.

Ulusumuzun ve Ülkemizin bölünmez bütünlüğü tehlikeye girmiştir.

AB.'ye üyeliğe dayalı güvenlik algılaması Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluş belgesi olan Lozan'ı tartışmaya açmış bulunmaktadır. Bu konuda verilen her ödün bu belge'nin oluşturduğu bağımsız devlet yapısından bir tuğla çekmektedir. Dünya'daki teknolojik gelişim bağımsızlıktan ödün vermenin haklı bir gerekçesi olarak öne sürülemez.

Bugün Kıbrıs'ta, Ege sorunlarının çözümsüzlüğünde, Vakıflar Yasası dayatması ve soykırımı iddialarında, azınlık haklarının tanınmasında, karşımıza çıkan her sıkıntının altında, AB'ye koşulsuz üyelik gösterilerinin yattığı unutulmamalıdır.

ABD'nin BOP kapsamında Türkiye'ye biçtiği rol ve "süper güçle mücadele edilemez" teslimiyetçiliği ile birleşince Türkiye daha büyük bir dayatmanın etkisine sokulmuş bulunmaktadır.

ABD – Türkiye Stratejik ortaklığı sözleri onurlu bir ulusu aşağılayan bir durumu ifade eder olmuştur. Öne sürülen işbirliği aslında kedi – fare oyununa dönüşmüştür.

Bugün adım adım kurulmakta olan bir Kürt devletine karşı Türkiye Cumhuriyeti çaresizlik içine sokulmuştur.

Olayları yanlış okuyuş, ulusal güçlerin bir sistem yanlışlığı içinde kullanılması ile çözümlenebilecek güvenlik sorunları, içinden çıkılmaz hale sürüklenmiştir.

Bu yanlış okuyuş devasa doğal ve jeopolitik kaynaklara ve olanaklara sahip Türk Ulusunu çaresiz, yoksul, umutsuz bir konuma sürüklemektedir.

Yurttaşların inançlarını sömürmeye dayalı siyaset anlayışı bu

çaresizliği arttırmaktadır.

Büyük güçler karşısında bizim yapacaklarımızın sınırlı olduğu düşüncesi Yüce Atatürk'ün söylevinde yakınlıkla belirttiği mandacılık düşüncelerinin dayandırıldığı gerekçeleri anımsatmaktadır.

Halkımıza yakın tarihimizi anlatarak o günkü olanaksızlıklara rağmen başarılan bağımsızlık savaşı ve ulusal mutluluğa erişim projesinin kendi gücümüzle gerçekleştirebileceğini göstermeliyiz.

Biz kurtuluş savaşının sadece 1 milyonu okuyazar cehaletinden ve Sivas'tan Erzurum'a giderken açlıkla mücadele eden Heyet-i Temsiliye geleneğinden geliyoruz.

Büyük devletler ve birlikteliklerden çekinir olduk da ne kazandık? Dış politikadaki ve iç güvenlikteki büyüyen sorunlara karşın elde ettiğimiz zenginlik ne olmuştur? Bunu çok iyi düşünmeliyiz.

Bir bilim insanımızın yaptığı hesaba göre, Atatürk zamanında izlenen ekonomi ve sanayi politikasının sürdürülmesi halinde bugün hem çok yüksek bir teknolojik düzeye ulaşacak hem de kişi başına ulusal gelirimiz 15 bin dolar düzeyinde olacaktı. Üstelik ulusal varlıklarımız; bankasından, kombinasına, tezgâhlarına, telekomünikasyon olanaklarına, rafinerilerine vb. kadar haraç mezat satılmamış olacaktı. Olası bir krizde en önemli dayanak noktalarımızdan birisi olan tarımımız çökmemiş olacak, varlıklarımız bize kalacaktı.

Türkiye başka yolumuz yok hastalığından kurtulmalıdır. Kurtuluş Savaşımız ve devrim tarihimiz bu düşünceye karşı duruşun ve onurlu bir ulus yaratışın tarihidir.

Anayasamızda Türkiye laik, demokratik, sosyal bir hukuk devleti diye yazmasına karşın uyguladığımız bu düşünceye ters ekonomik, sosyal politikalarla içinde bulunduğumuz

durum şöyledir:

- Türkiye bölünme sürecine (etnik, inanç) sokulmuştur.
- Laik Cumhuriyetin değer yargıları, Atatürkçülük aşağılanırlı olmuştur.
- Genel ekonomik göstergeler üzüntü vericidir.

İşte ekonomik durumumuzla ilgili rakamsal veriler: *

- Ülkemizde yaklaşık 1 milyon kişi açlık sınırındadır.
- 18 milyon insanımız fakirlik içinde yaşamaktadır.
- Ekonomik cari açık giderek artmakta; bu açık, sıcak parayla kapatılmaktadır. (2007 cari açık yaklaşık 35 milyar Dolar)
- Halen ülkemizde dolaşan 90 milyar dolar sıcak paranın getirisi bizi, halkımızı sömürerek elde edilmektedir. Bu kapsamda üç aylık faiz oranı % 19,3 tür
- Yabancı sermayenin büyük bir bölümü Bankacılık, Sigortacılık (17,329) ve haberleşme alanına (10,703) gelmiştir.
- Pırlantanın KDV'si sıfırdır. 2006 yılındaki inci kıymetli taş ithalatı 4,4 milyar dolardır.
- 2007 Dış Ticaret açığı tahminen 55 milyar dolardır.
- 2002 yılında ithalatın ihracatı karşılama oranı % 70'ken 2006'da % 62'ye düşmüştür.
- Toplam borcumuz 450 milyar dolardır.

- Kişi başına düşen borç 5534 dolara ulaşmıştır. (Kritik düzey 10 bin dolara)

- Ailelerin borçlanması %500'lere varan bir artış vardır.

- Kredi kartı borcu 2002 yılına göre 5 kat artmıştır. (2002 4,3 milyar, 2006'da 21,2 milyar dolar.)

- 2006'da protestolu senet sayısı 1.178 bine ulaşmıştır (2002'de 500 bin)

- Karşılıksız çek sayısı % 40 artmıştır.

- Finans sektöründe yabancı payı % 40'dır.

- Borsa'da işlem gören senetlerin % 70'i yabancındır.

- Toplam ihracatın %49'nu yabancı şirketler yapmaktadır.

- 2007 yabancı kar transferi 1.198 milyon dolara ulaşmıştır.

Özetle anımsattığım bu gerçekler toplumumuzun köklü bir değişim ihtiyacının ve yavaş yavaş dile getirilmeye başlanan değişim isteminin gerekçelerini oluşturmaktadır.

Atatürkçü düşüncenin çağdaş yorumu ile ulusal uygulama stratejilerinin oluşturulması ve bunların bilimsel verilere ve incelemelere dayandırılması yaşamsal bir gerekliliktir.

*

(Bu veriler internette yayınlanan bir sunumundan alınmıştır – T. Çömez-)

Özer OZANKAYA
ADD Önceki Genel Başkanı

LAİK DEVLET KAVRAMININ AÇIK TANIMI

Türk demokrasisinin temeli, çağdaş ve bağımsız Türk toplumunun bağ dokusu olan laiklik ilkesinin anayasamızda yer almasının 70. yıldönümüne ulaştık.

Ne yazık ki, "Su uyur, düşman uyumaz!" gerçeğini anımsatırcasına, Cumhuriyet Devrimlerinin iç ve dış düşmanları, el ele vermişler, tam da bu yıldönümüne denk getirerek, "Kadınları ikinci sınıf insan" yerine koyucu bir giyime başta eğitim olmak üzere kamusal alanlarda sergilenme yolunu açarak laik düznimizi yıkmaya kalkışmış bulunuyorlar.

Bu demokrasi düşmanlarına anında gelen ilk dış destek ise, Lozan'ı da onaylamamış bulunan ABD hükümetinin desteği olmuştur!

Gelin de Atatürk'ün uyarısını anımsamayın:

"Yabancılar halifeliğe saldırmıyorlar. Ama Türk ulusu saldırıdan kurtulamıyor. Türk ulusuna daha kolay saldırabilmek için halifeliğin devam emesi (Bugün de kadınların torbalara sokulması, şeyh sanlı demokrasi düşmanlarının Washington dahil, devlet katında ağırlanması ... Ö.O.) tercih ediliyor."

Görüldüğü gibi, demokrasiye yönelen en büyük saldırıların bir bölümü, din kılıfı altında yapılan saldırılardır.

Yurdumuzda bu saldırılar, yakın zamana değin, açıkça ulusal egemenliğin küfür olduğu söylenerek, yani doğrudan doğruya demokratik düzeni yıkmaya amacı ortaya konularak yapılmaktaydı.

Son on yıldanberi, ulusal egemenlik ilkesi açıkça saldırı tahtasına konmuyor. Tersine, tıpkı Cumhuriyetimizin kuruluşu sırasında halifelik ve saltanatın kaldırılmasını önleyemeyen ulusal egemenlik karşıtlarının, kurdukları Terakkiperver Cumhuriyet Fırkası aracılığıyla yaptıkları gibi, ulusal egemenlikten yanaymış gibi görünerek onun içini boşaltmak yolu seçilmiş bulunuyor.

Bu yola girenlerin en sık başvurdukları söylemlerden biri de "Laikliğin tanımının yapılmamış olması" savıdır.

Oysa asıl kendileri laikliği nasıl anladıklarını ortaya koymamakta, ancak örneğin "Dindar bir cumhurbaşkanı isteme", "öğrencilere ve kamu görevlilerine dinsel inanç sergileme yolunu açma", "kadını korunmaya muhtaç toplum kesimi sayma" gibi istekleriyle kafa ve gönüllerindeki devlet ve toplum düzeni tanımını ortaya koymaktadırlar.

Laiklik, Yani Demokrasi Düşmanlarının Asıl Sıkıntıları!

Laiklik karşıtlarının asıl sıkıntıları, Türk Demokrasi Devrimi ilkelerinin, değiştirilmesi önerisinin bile yapılamayacağı bir biçimde anayasal güvence altına alınmış bulunmasından ileri gelmektedir.

İşte bu engeli aşabilmek için, bir yandan doğru olmadığını bile bile "Laikliğin tanımı yapılmamış" olduğunu öne sürüyorlar. Bir yandan da laikliğin doğru tanımı olan "Her dinsel inançtan olan ve herhangi bir dinsel inanca gerek görmeyen yurttaşların eşit insan ve yurttaş haklarının güvencede olduğu bir siyasal ve toplumsal düzen" tanımına asla yanaşmamakta, ama "inanç özgürlüğü" gibi soyut bir deyimle yetinmektedirler. Çünkü, yine kendileri yüzünden eğitimsiz bırakılıp, yasalarımızla yasaklanmış olduğu halde çağ-dışı tarikatların güdümüne sokulan yurttaş kesimlerinin bilgisizlik üzerine dayalı inanç duygularını sömürmeyi sürdürebileceklerine inanıyorlar.

Cumhuriyetin kuruluş yıllarından bu yana bu yoldaki en büyük destekçileri olan Batılı sömürgeci devletlere bel bağlıyorlar!

Türk Devrimi Laikliğin En Açık Ve Tutarlı Tanımına Dayalıdır!

Oysa Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucu kadroları, yaptıkları anayasa hukuku düzenlemesiyle, getirdikleri yasa ve yönetmeliklerle, laikliğin yukarıda belirtilen doğru tanımını yapmış, böylece de ulusal egemenlik düzenini işlemez kılıcı her türlü girişimi hukuk ve yasa dışı kılmıştır.

Tüm uygar insanlığa bugün de örnek olacak yetkinlikteki bu tanım, Şer'iye ve Vakıflar Bakanlığını kaldıran yasada yer almaktadır:

"Türkiye Cumhuriyetinde insan ilişkileriyle ilgili hükümlerin

yasalaştırılması ve uygulanması Türkiye Büyük Millet Meclisi ile onun kurduğu hükümete aittir."

Laik düzenin en açık gerekçesini de, tam olarak neleri gerektirdiğini de açıklamak bakımından en uygun ve tam tanım budur.

Laik düzen düşmanları, maskelerini düşürdüğünü bildikleri bu tanımın duyulmasını bile hiç mi hiç istememekte, "Biz artık değiştik; ulus egemenliğini reddetmiyoruz" demeye koyulduktan bu yana, bu tanıma bir tek cümlelerinde bile yer vermemektedirler.

Gerçekten de bunların yaptığı gibi laikliği yalnızca soyut biçimde "İnanç özgürlüğüdür" diye tanımlamak, dinsel baskıyı da, din duygularının sömürülerek dinin bir siyaset ve ticaret aracı yapılmasını da önlemeğe yetmez.

Bunları sağlayacak laiklik tanımı, bir toplumda insanlar arasındaki ilişkileri, yani kamusal alanları düzenleyecek yasaların her hangi bir inanç adına, o inancın ilkelerine göre yapılmasının önerilmesinin bile meşruluk dışı olduğunu söyleyen tanımdır.

Kamu yaşamına ilişkin karar ve işlemlerde "dine uygunluk fetvası" aramaya kalkışmanın meşruluk dışına düşmek olduğunu kabul eden tanımdır.

Yurttaşları arasında değişik din ve mezhep sahipleri ile herhangi bir dinsel inanca sahip bulunmak gereğini duymayan insanların bulunduğu gerçeğini gözönünde tutan bir devlet, toplumun ortak yaşamını (= iş yerlerinden bilim ve sanat kurumlarına, tapu dairesi ya da mahkeme salonundan hastahaneye, parka, kamu ulaşım araçlarına... değin her yerdeki insan ilişkilerini) düzenleyecek yasaları ve kuralları, görüşme ve tartışmalar yoluyla, özgür oyla yapmak ve asla değişmezlik, kutsallık, tartışılmazlık niteliği vermeğe kalkışmamak zorundadır.

Kamu yararının hergün, her yurttaş tarafından özgürce ve yeniden yeniye tartışılabilmesi demokrasinin, yani ulusal egemenlik ilkesiyle insan haklarının temel koşuludur. Yasaların bir din adına yapılması durumunda buna olanak kalmayacağı açıktır.

Din devleti yandaşlarının ulusal egemenlik ilkesine saldırımlarının temelindeki neden, demokraside kutsal, dolayısıyla eleştirilmez ve değişmez yasaya yer olmayışıdır.

Din adına değişmez yasa koymaya ve böylece ulusal egemenliği ortadan kaldırmaya yönelik herhangi bir girişim, demokratik düzen açısından baskı ve zulüm yönetimi demektir ve insan haklarının en başta geleni olan "zulme karşı direnmek" hakkını doğurur.

Bir siyasal iktidar, olmaz ya, tüm seçmenlerin oyunu alsa bile, ne din adına, ne herhangi bir başka doktrin adına değişmez yasa koymaya kalkışamaz. Kalkıştığı anda meşruluğunu yitirir ve o yönetime uymak zorunluluğu ortadan kalkar. Çünkü egemenliğin asıl sahibi olan ulus bireyleri, her zaman görüşlerini, kanılarını değiştirmek hakkına sahiptirler. Demokratik bir toplumda her ergin kişi dinini de seçmekte özgürdür.

Din adına yasa yapmaya kalkışan bir hükümet ya da siyasal erk, ulusun egemenlik hakkını ortadan kaldırmaya girişmiş, dolayısıyla meşruluğunu yitirmiş demektir.

İşte hepsi de ulus egemenliği düzeninin zorunlu gereği olan saltanat ve halifeliğin kaldırılışı, tekke ve tarikatların kapatılışı, kimi giysilerin giyilmesinin yasaklanması, eğitim-öğretim birliği, kadın-erkek eşitliği ... ile ilgili Devrim Yasalarının değiştirilmesini önermenin bile yasak oluşu, gerçekte ulusal egemenlik ilkesini ortadan kaldırma girişimlerinin yasak olması demektir; çünkü böyle bir önerme, baskıcı bir yönetim kurma, ulusun gerçek anlamında kendi yönetimini kendisinin belirlemesi hakkını ortadan kaldırma girişimi demektir.

Laikliğin de, değiştirilmesini önermenin bile yasak olduğu bir anayasa hükmüne dönüştürülmesinin gerekçesi doğrudan doğruya budur!

Demokrasinin özü olan laiklik ilkesinin anayasamızda, değiştirilmesinin önerilmesi bile önlenmiş olarak yer almasının 70. yıldönümünde, Türk üniversiteerini ve giderek tüm kamusal yaşam alanlarını din baskıcılığı altına almaya yönelen, bu nedenle demokrasiye karşı darbe niteliği taşıyan yasa ve anayasa değişikliği girişimlerinin başarısızlığa uğratılması, Cumhuriyet Türkiye'sinin bağımsız varlığının, çünkü güvenliğinin başta gelen bir gereğidir.

Kültürü, Yunus Emre'nin
"Şeriat bir gemidir, hakikat deryasıdır
Ne denli sağlam olsa geminin tahtaları
Ona dalga vurdukça aşınıp gidesidir"

diyen bilgeliyi ile yoğrulmuş olan Türk ulusu, Atatürk'ün :

"İnsanlıkta dine ilişkin duygular bilim ve tekniğin ışıklarıyla dıpduru olup yücelmedikçe, din oyunbazlarına her yerde rastlanacaktır."

uyarısını kendisine kılavuz yaptığını, Cumhuriyeti koruyan ve kollayan kurumları aracılığıyla bu din oyunbazlarını mahcup ederek bir kez daha kanıtlayacaktır.

Av. H. Burhan APAYDIN

ADD Önceki Genel Başkanı

ATATÜRK YOLU YAŞAM YOLUMUZDUR

Son derece zor ve elverişsiz şartlar altında ,yıllarca çekilen çileler ve kayıplardan sonra, kazanılan kurtuluş savaşı sonunda Cumhuriyet kurulmuş. Türk toplumu da Cumhuriyetle birlikte , varlığına, özgür birey olma mutluluğuna ve bağımsızlığına kavuşmuştur.

1923 yılından sonra devrimin verdiği coşku ile arka arkaya büyük atılımlar, yapılmış, Osmanlının orta çağdan kalan çürümüş gelenekleri ve egemene kulluk sistemi yerle bir edilerek, yola çıkılmış, dünyanın en ileri ülkelerinden birisi olmamız amaçlanmıştır. Bütün bunlara imkan sağlayan ve bu uğurda yıkılmaz temeller atan Atatürk, savaşlarıyla devrimleriyle büyük bir lider olduğunu ortaya koymuş, ve bu durum bütün dünyada kabul görmüş , çok büyük bir hayranlık uyandırmıştır.

1950 yılından sonra özellikle Menderes in iktidarıyla bu coşkun akış da bir yavaşlama başlamış birbiri arkasına gelen tüm iktidarlar az çok Atatürk çizgisinden uzaklaşmış, gelişen karşı devrime karşı, kayıtsız kalınmıştır.

Menteş Şahin'in, Atatürkçülüğün kökeni adlı eserinde, belirttiği gibi Adnan Menderes iktidar olur olmaz, 29 ekim 1950 gününde TBMM de yaptığı bir konuşmada" Atatürk Devrimlerini kabul edenler „kabul etmeyenler diye ikiye ayırıyor. Böylece , Atatürkçülerle Demokratlar arasında tam bir uyumsuzluk meydana geliyor. LAİKLİK sürekli bir mücadelenin konusu oluyor. Ankara da Demokrat parti seçimi kazandıktan hemen sonra Tacettin Camiinde bir imam CHP yi dinsiz olarak suçlarken Demokrat Partinin laikliğe karşı çıkışına övgü üstüne övgüler yağırdıyordu." İşte bu düşünceye, halkımızın mayası da genelde yatkın olduğundan, bütün iktidarlar döneminde, adım, adım ilerleyerek bu günkü aymaz duruma gelindi. İktidarlar çokça, kendi çıkarları uğruna, sessiz kaldı.

Liderler arası sürdürülen iktidar kavgasında ,yanlış tohumlar ekilerek yaratılan Sünni,Alevi ayrımı nedeniyle yurdumuzun bir çok yerinde bir savaşı andıran olaylar yaşandı. Ülkeyi büyük bir kargaşa sardı. Kaos yaşandı . Yüzlerce ölü ,binlerce yaralı meydana geldi.

Bu coşkun akış etkisini kaybederek maalesef geriye bir dönüş başladı.

Şeriat düşkünü nakşi bendiler, Nurcular. Fetullahçılar devletin her kademesinde çok etkin bir duruma geldi. Atatürk ilkelerine karşı da, seksen yıl sonra, anlaşılmaz bir kayıtsızlık hüküm sürüyor. Rasyonel akım, yerini tamamen akıl dışı gelişimlere bırakmış görünüyor.

Okullarda ve Kamuda hatta tüm ülkede kıyafet devrimine karşı eski modası geçmiş alışkanlıklara dönüş yaşanıyor. Siyasi bir simge olarak kullanılan türban, bazı ilk okullara kadar indi! Bunları anlamakta çok zorlanıyoruz. Her ne kadar bazı hanımlar türbanı beynime değil, başıma örtüyorum dese de halkımız bunun ne kadar doğru olup olmadığını, ne maksatla söylendiğini biliyor. Gene bazı kız öğrenci yurtlarında, zikir sesleri geldiği halkımızın gazetelere yansıyan ifadelerinden anlaşılıyor.

Bundan dokuz 10 sene evvel bir belediye işçi sendikasının isteği üzerine Ankara`da Kızılay`da bulunan Emekli Muharip gaziler salonunda aydınlanma üzerine bir konferans vermiştim. Bu konferansı takip eden kanallardan birisi ertesi gün beni televizyonda konuşmağa davet etti. (A kanalı) Kabul ettim . Akşam saat dokuz sıralarında kanal gönderdiği bir araba ile beni aldırıldı. Yayın salonuna girdiğimde içerde konuşma için davet edilmiş üç kişi daha vardı, bunlardan birinin de sayın, Baki Kuru olduğunu gördüm. Bende ilk başa oturdum. Konuşmaları yöneten kişi . bana hitaben Burhan bey burada bulunanların içerisinde en yaşlı , siz olduğunuz için ilk sözü size vereceğim dedi ve sordu.

"Siz bir hukukçusunuz, Danıştay'ın türbanı yasaklaması doğrumudur ? Siz bu konuda ne düşünüyorsunuz?" Ben de bu konuda kendi fikrimi söylemeden, önce (İsveç Kibritleri adlı bir kitapta okumuş olduğum) bir olayı anlatmak istiyorum diyerek, konuya girdim.

İsveç'te sudanlı, bir Müslüman kadın , askeri bir kurumda çalışıyor, ancak yasaların gereğine uyması gerektiğinden başını örtemiyormuş. Bunun üzerine kuruma bir dilekçe ile baş vurarak, kendisinin Müslüman olduğunu ,dininin gereği, başını örtmesi gerektiğini ancak bu mümkün olmadığı için

çok üzüldüğünü dile getirerek, kendisine başını örtmesi hususunda izin verilmesini istiyor.

Ancak idare bu dilekçeye uzun bir süre karşılık vermiyorsa da , sonunda şu cevabı veriyor: " Siz başınıza her şey örtebilirsiniz yeter ki beyninize örtmeyin" Ben bunu söyler söylemez yanımda oturan milli selametçi olduğunu öğrendiğim millet vekili , biraz sertçe hayır, bu sizin fikriniz dedi. Bende elbetteki benim fikrimde budur dedim ve ilave ettim.Çünkü türban , belli odakların ve gericiliğin bir simgesi olarak kullanılıyor.

O gece ki oturum geç saatlere kadar sürdü. Münakaşalar da oldu. Ben dönüşte kanalın arabasına binmek istemedim. Baki Kuru bey kendi arabası ile beni evime kadar getirdi, ben arabadan indiğimde, son derece nazik bir davranışla o da indi ,bana iyi geceler dilerken bir elini omzuma atarak ,bana bir Atatürkçü Düşünce Derneği Genel Başkan yardımcısı olmak her şeyden üstündür demek inceliğini de gösterdi.

O zamanlar kızım bir çok televizyon konuşmalarını kayda

almıştı. Bu açık oturum da onlardan biri idi. Unutmuştum. Kasetlerin zamanla silineceği düşüncesiyle gene kızım bunların hepsini cd`ye geçirmişti. Bu arada kasetlerden birini videoya koyup dinlemeye başladım, meğer elimdeki bu kaset bu toplantının kaseti imiş. Birde baktım ki o gün yanımda olan ve benim o türban hakkındaki sözlerime şiddetle karşı koyan , milli selametçi milletvekili , önceki meclis başkanlarından biriydi.

Terör yıllardır sürüyor, Ancak A B D nin ve tüm batının ,maddi, manevi desteği nedeniyle son yıllarda şiddet kazanıyor. Her gün asker ve sivil, mutlaka dört beş vatandaşımız şehit oluyor. Gerek bu terör ve gerekse, içerde adım, adım yükselen Din Faşizmi , büyük bir tehdit oluşturuyor. Türkiye pusulasız bir gemi gibi kendisini içten vuran azgın dalgalara bırakmış, sessizce sürükleniyor. Her tarafta hacılar, hocalar kol geziyor.

Tek kurtuluş yolunun, Atatürk yolu olduğu unutulmuş gibidir. Ayak sesleri duyulan din faşizminin gelmesi tüm özgürlüklerin ve insan haysiyetinin büyük bir yara alacağı, insanın yaşam haklarından mahrum edileceği düşünülüyor. Halkımızın çoğunluğu bir aymazlık içinde

,olandan bitenden haberleri yok ! Bazı yerlerde bir iki kişiyle yaptığım konuşmalar arasında , Şeriat da söz konusu olduğunda : biz namazımız da niyazımız da olan insanlarız. Şeriat bize dokunmaz ,bizim için önemi yok vurgusunu yaptılar.

Ülkemizde ilim ve akıl, yerinden oynamış gibi eski değerini yitirmiş.

En yetkin ağızlardan ve maksatlı dış güçlerden devamlı olarak toplumumuza aşılacak istenilen, Atatürk'ün devrini tamamlamış bir olay olduğu, devamlı tekrarlanıyor. Atatürk'ün desteği altımızdan çekilmek isteniyor. Oysa Atatürk' ilkeleriyle ve tüm varlığı ile içimizdedir. O yaşıyor, yaşayacaktır. Atatürk her zaman günceldir.

Atatürk yolu yaşam yolumuzdur.

Prof. İsmet Giritlinin , Atatürk Düşünce Merkezince yayımlanan Atatürkçü düşünce kitabının 67. sayfasında açıkladığı üzere "Önemli olan Atatürk'ün bize bıraktığı fikri miras ,Atatürkçülüğün bu günde yaşayan bir İDEOLOJİ olduğunun vurgulanması ve Türkiye'nin bu günkü ve yarınki sorunlarının çözümünde kullanılacak BİR İNANÇ SİSTEMİ ni ,aksiyon programını ve pragmatik metodunu da oluşturduğunun anlatılması ve anlaşılmasıdır.

Ancak ne var ki bu günkü durum, bu anlayıştan, uzak düşüğümüz ve çok tehlikeli yollara girdiğimizin , görüntüsünü vermektedir. " Atatürk bir toplumun bireyleri kendi çapında birer düşünür olmadıkça o topluma kalkınmış nazarıyla bakılamaz" demektedir.

Milletlerin hayatında akıl, bilim ve felsefe, yaşamının vazgeçilmez unsurlarıdır. Aksi halde, bilinçsiz boş kafalarla bir yere varılamaz. ne yanlış nede doğruları ayırt etme olanağı bulunamaz. "en doğru yol akıl ve bilimden geçer". İşte Atatürk'ün de çok açık olarak belirtmiş olduğu ve bizlere bıraktığı miras da budur.

Bu gün toplumumuz gerçek dışı propogandalar ve ılımlı kuşak efsanesiyle. Hacılar hocalar elinde büyük açmazlara sürüklenmektedir. Devletimiz BOP` ne rağmen Amerikanın ve Batının dümen suyundadır. Din istismarı maksatlı bir şekilde hem içten, hem de dıştan büyük çapta gelişmektedir. Türkiye bunları süratle önlemek ve aşmak durumundadır.

Güstave le Bon 'un Hayat Yayıncılığınca neşredilen, Kitleler Psikolojisi adlı eserinde ifade ettiği "Kitleler insanlık tarihinde pek büyük roller oynamışlarsa da bunların etkileri bu günkü kadar önemli olmamıştır. Kitlelerin şuursuz hareketlerinin

,fertlerin şuurlu hareketlerinin yerine geçmesi çağımızın başlıca vasıflarındandır."sözü ülkemiz açısından da büyük bir doğruluk kazanmaktadır.

Bir zamanlar Prof. Teğfik Sağlam da İstanbul Üniversitesi tıp fakültesi dekanı iken son sınıf talebelerine bazı sorular sorarak , üç gün içinde kendisine ,yazılı olarak bildirilmesi isteğiyle, ufak bir anket yapıyor . Bunlardan aklımda kalan sorular,

1 - Ders harici zamanlarınızı nasıl geçirirsiniz?

a) Oyun mu oynarsınız , kitap mı okursunuz

b) Oyun oynuyorsanız ,hangi oyunları oynarsınız

c) Kitap okuyorsanız hangi kitapları okursunuz?

2 - Sizce Türkiye'nin en büyük düşmanı nedir?

Gelen cevaplarda, çoğunluk,oyun oynadığını,bununda tavla gibi oyunlar olduğunu bildiriyor. Satranç ve bezik gibi zihin açıcı hiçbir oyuna yer vermedikleri görülüyor. Kitap okumaya gelince ancak, mevcudun %10`u kitap okuduğunu söylüyorsa da Bunların, ancak %10`unun ciddi eserler okuduğu geriye kalanların ise Tommix ve Teksas ayarında kitaplar okuduğu anlaşıyor.

Türkiye'nin Düşmanına gelince hemen hepsi: aynı ağızdan sosyalizm, sosyalizm, komünizm, komünizm diye cevap veriyorlar.

Sonuçlardan hiç memnun olmayan büyük hoca kürsüden çocuklara, sert bir ifade ile seslenerek sonuçtan hiç memnun olmadığını ,kitap okunmaktaki azlığın çok dikkat çekici bir husus olduğunu da özellikle vurgulayarak ,çok üzüldüğünü belirtiyor.En sonunda da kürsüye yumruğunu vurarak, hiddetle,

Çocuklar, Türkiye'nin bir tek düşmanı vardır.

Unutmayın, o da cehalet ,cehalet, cehalet diyor.

Bu sesi hiç ama hiç unutmayalım

İzzet Polat ARARAT

ADD Genel Sekreteri

HALKEVLERİNDEN ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ KÜLTÜR MERKEZLERİNE

Devrimi yerleştirmek amacıyla Atatürk'ün kurduğu Halkevlerinin yerine, bugün Atatürk'ün kurduğu Cumhuriyeti yaşatmak amacıyla Kültür Merkezlerine gereksinim vardır.

Atatürk; çağdaş uygarlık seviyesine ulaşmak amacıyla kurduğu cumhuriyeti yaşatmak için bir kültür devrimine ihtiyaç olduğunu gördü ve gereğini yerine getirdi.

Cumhuriyeti kurduktan birkaç ay sonra yani 3 Mart 1924'te, 400 yıl Osmanlı Devletine egemen olan hilafet kaldırılmış, dağınık ve bir sisteme bağlı olmayan eğitim kurumları, çıkarılan bir yasayla öğrenim birliği sağlanmıştır. Daha sonra toplumu yanlış yönlendiren aklın ve bilimin gelişmesine engel olan Tekkeler ve Zaviyeler kapatılmıştır.

Türk Medeni Kanunun kabulüyle şeri mahkemeler kapatılmış, uygar dünyanın kapıları açılmıştır. Okuma yazmayı kolaylaştıran harf devrimi geniş kitlelerin uygarlıkla karşılaşmalarının kapısını açmıştır. Millet mektepleri topyekün aydınlanmanın itici gücü olmuştur. Türk ocakları yeni kültüre kaynaklık yapması amacıyla kurulmuş, amacını aşan bir yola girince kapatılmak zorunda kalmıştır. Tüm bunlar yapılırken çağdaş uygarlık seviyesinin üstüne çıkma ülküsü, ümmetten ulus olma hedefi hep yol gösterici olmuştur.

Aydınlanma devriminin tamamlanması için daha ciddi adım atmak ihtiyacı ortaya çıkmıştır. Birer aydınlanma okulu olan Halkevlerinin ve Halkodalarının açılma nedenini buralarda aramak gerekir.

Yıkılmış, batının sömürgesi olmuş, borç batağı içindeki Osmanlı Devletinden çağdaş akla ve bilime dayalı bir Cumhuriyeti yaşatmak için fikri hür, vicdanı hür, irfanı hür yeni nesillere ihtiyaç olduğu açıktır. Halkevleri toplumun üzerindeki ölü toprağını silkeleyip atacak bir merkez olabilir. Bir aydınlanma ocağı olabilir düşüncesiyle 19 Şubat 1932'de resmen açılmıştır. Bir halk aydınlanma okulu olan Halk Evleri 7'den 70'e tüm Türk Halkının yararlandığı birer ocak olmuştur. Bir yandan konferanslar veriliyor, gençler tiyatro kurslarına katılıyor, kızlar erkekler kolkola halk dansları

yapıyorlardı. Müzik ve bir müzik aleti çalmak her yaştan gencin bir uğraş alanı olabiliirdi. Gençler kütüphanelerin serin karanlığında bilim ve sanatın en güzel örnekleriyle karşılaşma şansını yakalıyorlardı. Yaşamak güzeldi ve coşkulu bir işti. Bir millet uyanıyordu. Şiirde, hikayede, romanda ve edebiyatın her alanında yeni yeni insanlar çıkıyordu. İpekli bir oya örer gibi ulusal kültür geliyor ve zenginleşiyordu. Kadınlara seçme ve seçilme hakkı da dahil Türk kadını gürbüz, kendinden emin, yaşamın içinde onurlu yerini alıyordu. İlerde Devlet Tiyatroları, Devlet Opera ve Balesi kurumlarına öğrenci yetiştirecek konservatuarlarda bu dönemde kuruluyordu.

Planlı bir ekonomiyle ülke hızla kalkınıyor demirağlar yurdun her tarafını sarıyor. Sümerbanklar, Etibanklar, şeker fabrikaları ve birçok sanayi tesisi yurdumuzun kalkınmasına katkı sağlıyordu. Horonlarla, türkülerle yaşamak sevinçli bir iş haline gelmişti. Halkevleri ürettiği kültür ve sanatla yaşamayı sevinçli bir iş haline getirmişti.

Devrimin köylere kadar yayılması gerekiyordu. Halkodaları yeterli olmayabilirdi. Köy Enstitüleri ile köylünün kalkınmasını sağlamak, geleneklerden kurtarmak, ağa, şih, şeyh gibi yaşamı karartan unsurları etkisizleştirerek üretici plan köylüyü ülkenin hakiki sahibi ve efendisi yapmak gerekiyordu. Nitekim öyle oldu. Halkevlerinin yanına aydınlanmayı tamamlayan bir de Köy Enstitüleri gelmişti. Poturlu köy çocuklarından dünya çapında yazarlar yetişiyordu. Köyün önderi aydın öğretmen oluyordu. Köye ışık girmişti.

2. Dünya Savaşından sonra çok partili hayata geçiş, sömürgeci güçler ve irtica için yeni bir kapı açmıştı. İş birliği çabuk sağlandı.

Taze bir çiçek gibi filizlenen devrimi engellemek gerekiyordu.

1950 karşı devrimin harekete geçtiği bir yıl oldu. Türkçe ezan Arapça'ya çevrildi. Halkevleri, Köy Enstitüleri kapatıldı. Ulusal eğitim yavaş yavaş din ağırlıklı eğitime dönüştü. Artık hiçbirşey eskisi gibi değildi. Madenlerimiz, petrollerimiz

uluslararası sermayenin eline geçiyordu.

27 Mayıs'ta devrimci bir silkinış oldu. Yeniden bir coşku ve sevinç yaşandı. Fakat karşı devrimciler boş durmuyordu. Gelişen devrimci dalgayı durdurmak, yetişen Cumhuriyetçi kültürü yok etmek için kararlı bir hareket başladı. Gençler öldürülüyor ülke baştan başa bir iç savaş yaşıyordu.

Cumhuriyetle gelişen ulusal kültür yok edildi. Yerini çok uluslu şirketlerin sömürge kültürü aldı.

Tarikatlar ve uluslararası sermaye kolkola girmişti. Cumhuriyetin dişile tırnağıyla kurduğu sanayi tesisleri birbir satılıyordu. Bir talan ve yalan dönemi başlamıştı. Kutsal dinimiz sömürgecilerin elinde bir sömürü aracı haline gelmişti.

İrtica cumhuriyetle hesaplaşıyordu. Gün bugün saat bu saat diyorlardı. Vakit gelmişti.

Ülkemiz sonsuz bir karanlığa yuvarlanmak isteniyordu.

20. yüzyıl Mustafa Kemal'e bir mucize yaratmıştı. Atatürkçü Düşünce Sistemi 21. yüzyıla damgasını vuracak bir dünya görüşüydü.

Yeniden bir şahlanış gerekiyordu. Atatürkçü Düşünce hem tüm cumhuriyetçi güçleri birleştirebilir, hem de bağımsız, laik, sosyal hukuk devleti olan Cumhuriyetimizi sonsuza kadar yaşatabilirdi. Yapılacak ilk iş Atatürk'ün yaptığını yapmaktır.

Atatürkçü Düşünce Derneği, Atatürkçü Düşünceyi toplumda egemen hale getirmek için yaptığı tüm çalışmaların yanında Halkevlerinin işlerini görecektir kültür merkezlerini de harekete geçirmek zorundaydı.

Bir çok ADD Şubesi böyle coşkulu bir uğraşın içine girmiş görünüyor. Biz de genel Merkez olarak Batıkent'te Ahmet Taner Kışlalı Kültür Merkezinde bu işlevi yerine getireceğimizi düşünüyoruz.

Batıkent Şubemiz bir çalışma başlatmış bulunuyor. Önümüzdeki günler salonların, işliklerin ve dersliklerin, her yaştan insanla dolup taşıacağı günler olacaktır.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ GÜNEY MARMARA BÖLGE TOPLANTISI SONUÇ BİLDİRGESİ

Atatürkçü Düşünce Derneği Güney Marmara Bölge Toplantısı 19.01.2008 tarihinde Bursa Şubemizin Organizasyonu ile Bursa'da yapıldı.

Ülkemizin içinde bulunduğu kuşatılmış ortamda, yaratılmaya çalışılan karamsar havaya karşın, Atatürkçü Düşünce Derneği, tarihsel görev sorumluluğunun bilinciyle hareket etmekte, Atatürkçü Düşünceyi halka ulaştırmaya çalışmaktadır. Bu mücadele Atatürkçü Düşüncenin ülkemizin yönetiminde dünya barışının sağlanmasında egemen olana dek kesintisiz sürecektir.

Bölge toplantısına katılan şubeler, çalışmaları ile ilgili bilgiler vermişlerdir. Diğer şubelerin çalışmaları hakkında bilgi edinmişlerdir.

Önümüzdeki sürecin Atatürkçü Düşünce Derneği'nin etkin çalışma dönemi olacağı belirtilerek örgütlenme ve kurumsallaşma çalışmalarının yoğunlaştırılması, çalışmaların kırsal kesimler ve mahallelere kaydırılarak, buralardaki vatandaşların sorunlarının çözümüne katkıda bulunulması ve Atatürkçü Düşüncenin halkla bütünleşmesinin sağlanması konusunda somut çalışmalar yapacaktır.

Ulusumuz her türlü olumsuzlukları engellemeleri ve Emperyalist oyunları bozarak ulusal bağımsızlığını, toprak bütünlüğünü, başta Kaz dağları olmak üzere yer altı ve yer üstü kaynaklarına sahip çıkacaktır.

Ülkemizin geleceğinde başta ABD ve AB emperyalistlerinin yeri olmayacaktır. Tam bağımsız olarak Atatürk'ün açtığı aydınlık yolda ilerleyerek sonsuza dek yaşayacaktır.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ BATI AKDENİZ ŞUBELERİ TOPLANTISI SONUÇ BİLDİRGESİ

Ülkemizin Birliğinin, Bütünlüğünün ve Rejiminin tehlikede olduğu bir dönemde, Denizli Şubesinin ev sahipliğinde, Batı Akdeniz Bölge Toplantısı 16-17 Şubat 2008 tarihlerinde yapılmıştır. Toplantıya bölge şubeleri temsilcileri yanında Genel Başkanımız Şener Eryugur ve GYK üyeleri de katılmışlardır. Gündemdeki maddeler görüşülmüş ve karara bağlanmıştır.

Ülkemizin içine sürüklendiği kuşatılmışlık ve iktidarın teslimiyetçi politikaları tartışılmış ve aşağıdaki görüşlerin kamuoyuna açıklanması kararlaştırılmıştır:

Türkiye ekonomisi İMF vesayetinde kırılğan hale getirilirken sermaye piyasası, para kaynakları ve bankalar yabancıların eline geçmiştir. İstihdamın giderek azalmasıyla kişiler ve bölgeler arası gelir dağılımı bozulmuş, yokluk ve yoksulluk kader haline dönüşmüştür.

Ülkemiz ve Ulusumuz tarihsel ve Kültürel birikimi ile, yer altı ve yerüstü zenginlikleri ile büyük bir potansiyele sahip olduğu halde ekonomik ve siyasi bakımdan, tümüyle dışardan yönetilmesi nedeniyle, sömürülüp yoksullaştırılmak ve birbirine düşürülüp bölünmek istenmektedir.

Cumhuriyet Türkiye'sinde yıllardır birlikte yaşamayı bilen eşit yurttaşlarımıza

Emperyalist güçler ve içteki işbirlikçilerince etnik, mezhepsel, bölücü ve bölgeci kışkırtma yapılmıştır. Irk, mezhep ve dini siyasete alet etmenin acı sonuçları ABD işgali altında inleyen Irak'da açıkça görülmektedir. Bu çirkin oyun oynandığı her ülkeye kan ve göz yaşı getirmiş, Yugoslavya örneği, Ulusal Doku parçalanmıştır.

Türbanı siyasi bir simge olarak kullanmak isteyenler aslında AB-ABD nin Ülkemiz üzerindeki emellerini örtmek istemektedirler Anayasa değişikliği ile gündeme oturtulan Türban Olayının özü budur. Yıllardır dıştan destekli etnik ve mezhep kışkırtmaları sonuç vermeyince yeni bir ayrışma noktası denenmeye başlanmıştır.

Politik çıkarlar ve siyasi tercihlerin, din ve vicdan özgürlüğü adına Üniversitelerde bilimsel özgürlüğü tehdit etmesi, toplumda kalıcı ayrışma nedeni olacaktır. Anayasaya bağlılık

yemini edenler, hukukun sınırlarını zorlamayla toplumsal gerginliklerin sorumluluğunu taşımaktadırlar. Laik Cumhuriyetin kuruluş genleriyle, Aydınlanma Felsefesiyle oynamak cüretini gösterenler tarih ve Ulus önünde yargılanacaklardır.

İçten ve dıştan hain girişimlerin amacı; Türk Ulusunun bağımsız ve Onurlu bir Ulus olarak yaşama bilincine ve istencine yöneliktir. Anayasayı değiştirme, Türbanı kamu alanına sokma, Vakıflar yasası, Merkez Bankasının taşınması girişimleri, kayıtsız- koşulsuz özelleştirme-yabancılaştırma uygulamaları dıştan dayatmanın ve iç kuşatmanın sonuçlarıdır.

Vurgulamak istiyoruz ki Amasya Genelgesinin yayınlandığı günlerde olduğu gibi Vatanın ve Ulusun bütünlüğü tehlikededir. Bu durumdan kurtuluş Ulusumuzun tam Bağımsızlık bilincine dayanan azim ve kararıyla olacaktır.

Atatürkçü Düşünce Derneği Batı Akdeniz şubeleri olarak tüm Ulusumuzu Bağımsız, Laik, Demokratik Cumhuriyetimize sahip çıkmaya çağırıyoruz.

ADD Bu düşünce ve inançta olan tüm Cumhuriyetçi Güçlerin duygu ve direncine öncülük edecek, Laik Cumhuriyetimizi her koşulda savunacak ve koruyacaktır.

Kazım ARSLAN ADD. G.Y.K Batı Akdeniz Bölge Sorumlusu	Gülizar Biçer KARACA ADD Denizli Şb. Bşk	Ali Rıza KOCA ADD Muğla Şb. Bşk	Mustafa DURNA ADD Antalya Şb. Bşk
---	--	---------------------------------------	---

Nurettin KARACALI ADD Alanya Şb Saymanı	Ali Ekber KOÇ ADD Kemer Şb. Bşk	Şahali KARA ADD Burdur Şb. Bşk	Nilgün BERK ADD Fethiye Şb. Saymanı
---	---------------------------------------	--------------------------------------	---

Mukbil GÜLKOKAN ADD Marmaris Şb. Bşk	Hasan GÜLMEZ ADD Acıpayam Şb. Bşk	Kazım ÜSTÜNER ADD Burdur Şb. Bşk	Özer DENİZ ADD Honaz Şb. Bşk
--	---	--	------------------------------------

Özdemir ÖZDEMİR ADD Çameli Şb. Bşk	Mustafa AVCI ADD Çal Y.K. Üyesi	Mustafa KALENDER ADD Çardak Şb. Bşk	Şahin ÇİMEN ADD Bozkurt Şb Bşk
--	---------------------------------------	---	--------------------------------------

İsmail AKBAL
ADD Datca
Şb. Bşk

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ AKDENİZ BÖLGE TOPLANTISI SONUÇ BİLDİRİSİ

Akdeniz Bölge Toplantısı, ADD Genel Başkanı M. Şener Eryugur'un, bazı GYK üyelerinin ve Adana, Gaziantep Hatay, Kahramanmaraş, Mersin, Osmaniye illerinde bulunan şubelerimizin yönetici ve üyelerinin geniş katılımıyla 2-3 Şubat 2008 tarihinde Adana'da yapılmıştır. Ülke sorunları ve Örgüt çalışmalarının değerlendirildiği toplantıda aşağıda belirtilen görüşlerin kamuoyuna duyurulması görüşü benimsenmiştir:

Ulusumuz Cumhuriyet karşıtı bütün güçlerin harekete geçirildiği ortam ve koşullarla yüz yüzedir. Atatürk'ün Çağdaş bir Ulus yaratmak için ortadan kaldırdığı tüm gerici kurum ve kültür kaynakları peş peşe canlandırılmıştır. Yıllar öncesi başlayan; işbirlikçi, gerici ve etnik bölücülerle sürdürülen devrim karşıtı hareket, amacına ulaşmak için adımlarını hızlandırmıştır. Başta laiklik doğrultusundaki kazanımlarımız, Ulusal Birlik ve Egemenliğimiz olmak üzere Cumhuriyetimizin değerleri hiçbir dönemde olmadığı kadar tehlikededir. Devrim İlkeleri pervasızca saldırı altındadır. "İnançların özgürce yaşanması" bahanesiyle Teokratik bir Devlet oluşturmak açık hedeftir. Bu çabadakiler çoğu kez ayrılıkçı yapılar ile iç içe ya da işbirliği içindedir. Sevr şartlarını dayatanlar, gerici güçleri, etnik bölücüler ve ikinci cumhuriyetçileri işbirlikçi olarak seçmişlerdir. Bu güçlerin Ülkenin yaşamsal sorunlarında aynı dili kullanmaları tesadüf değildir. Kıbrıs, Kuzey Irak, PKK, Ermeni, Patrikhane sorunlarında kısaca Türkiye karşıtı her konuda bir arada olmuşlar, sözde "Özgürlükçü Aydınlar" olarak ihanetlerini dillendirmişlerdir. Yoksulluk, işsizlik, terör, ağır borç yükü, gerçek demokrasiye erişmek gibi dev sorunlar çözüm beklerken şimdilerde bu kişilerin gündeminde Anayasa, Türban, Vakıflar Yasası, Merkez Bankasının taşınması bulunmaktadır. Ülkeyi bölüp parçalayacak ve Cumhuriyetin Kuruluş Felsefesini oluşturan Devrim ve İlkeleri tümüyle yok edecek hukuksal yapılanma, sözde "Sivil Anayasa" ile gerçekleştirilmek istenmektedir. Doğrudan doğruya laikliği, dolayısı ile Cumhuriyet rejimini hedef alan türban dayatması toplumdaki ayrışmayla çok tehlikeli gelişmelere uzanmak üzeredir. Üniversitelerin "her türlü inancın özgürce yaşandığı değil bilimsel açıdan özgürce tartışıldığı ortamlar" olduğu unutulurken, Türban bir özgürlük sorunu gibi sunulmaktadır. Oysa Türban takanlar açıkça "inancım gereği" demekten kaçınmamaktadırlar.

Ulusal Ekonomilerin kalbi olan Merkez Bankaları, İstanbul'a taşınmak istenmektedir. Bu durum aslında Ankara'yı yani Türkiye Cumhuriyeti Devletini tanımamak, Ortaçağ özlemini duymakla eş değerdir.

yok etme amacındadır. Hedef Ekümenliktir; Türkiye Cumhuriyeti Devleti içinden yeni devletler oluşturmaktır. Yıllardır adım adım ilerleyen rejim karşıtlığı BOP süreciyle hız kazanmıştır. Devrim karşıtları ve mandacılar yine iş başındadır. Tüm karanlık güçler sözde stratejik ortağımız AB ve ABD'den destek almaktadır. Emperyalizm, küreselleşen dünyayı "Yeni Dünya Düzeni" adı altında yeniden paylaşmaktadır. Demokrasi ve Barış adına işgal edilen Afganistan ve Irak'ı başka ülkeler izleyecektir. Rice'in söylemiyle, BOP çerçevesinde, sınırları değiştirilmek istenen 22 ülke vardır. Bugün tüm geri adımlar Meclis çoğunluğuna güvenilerek atılmakta ve bu "Demokrasi" olarak sunulmaktadır. Gerçek demokrasi, bireylerin gelişmeye engel olan tüm bağlarından kurtulması, aklın özgürleşmesi ile gerçekleşir. Ulus olmadan, ulusal devlet düzeni kurulmadan, çok parti var diye demokratik düzen kurulmuş sayılamaz.

Bütün bu kötü koşullar altında dahi, Türk Milleti zorlukların üstesinden gelmeyi başaracaktır. Vatan ve Cumhuriyet savunması düşüncesi içerisinde hareket etmek yaşamsaldır. Atatürkçüler bu gidişe dur demek ve bu gidişi önlemek için tüm demokratik yolları sonuna kadar kullanacaktır. Bu yöndeki mücadelede yer almak, ADD'nin önde gelen görevidir.

Bu mücadelede, Tam bağımsızlık ve Atatürk Cumhuriyeti'ni savunma bilincinde olan bütün yurtseverleri, Ulusalcı tüm kuruluşları ve özellikle oluşturulması istenen çağdışı yapıdan en fazla zarar görecekt olan kadın ve gençleri aynı amaç doğrultusunda birleşmeye çağırıyoruz.

Ülkemizin sorunlarının çözümü, devletimizin kuruluş ideolojisi ve bir uygarlık tasarımı olan Kemalizm'de yani akıl ve bilimi rehber alan ulus-devlet anlayışındadır. Herkes tarafından bilinmelidir ki, Türkiye Cumhuriyeti sonsuza dek yaşatılacaktır. Ulusumuzun azim ve kararı buna muktedirdir.

Ahmet Duman
Adana Şb. Bşk.

Hüseyin Esendemir
Gaziantep Şb. Bşk.

Kezban Kuran
Hatay Şb. Bşk.

Elif Çuhadar
Kahramanmaraş Şb. Bşk.

Sermet Tuygun
Kilis Şb. Bşk.

Mehmet Doğan
Mersin Şb. Bşk.

Mustafa Coşkun
Osmaniye Şb. Bşk.

Haydar Algan
Düzici Şb. Bşk.

Yüksel Bütün
Silifke Şb. Bşk.

Hasan Polat
Hassa Şb. Bşk.

Cemil Öğütmen
İskenderun Şb. Bşk.

Temel Talay
Kadirli Şb. Bşk.

Emin Avan
Erzin Şb. Bşk.

Tamer Cilli
Samandağ Şb. Bşk.

Cengiz Türk
Türkoğlu Şb. Bşk.

Yusuf Güneş
Elbistan Şb. Bşk.

Bayram Aşkar
Tarsus Şb. Bşk.

Ahmet Akata
Ceyhan Şb. Bşk.

Kuddusi Çalatlı
Kozan Şb. Bşk.

Mehmet Kurt
Nizip Şb. Bşk.

1 Şubat 1979

Gazeteci-Yazar Abdi İpekçi öldürüldü.

2 Şubat 1935

Ayasofya Müze olarak halka açıldı.

4 Şubat 1954

Köy Enstitüleri kapatıldı

5 Şubat 1937

"Altıok" Anayasaya girdi.

6 Şubat 1933

Atatürk, Bursa'da Ünlü Nutku'nu okudu.

17 Şubat 1925

Aşar (ondabir ürün) ve Agnam (hayvan) vergisi kaldırıldı.

24 Şubat 1945

Türkiye Birleşmiş Milletler Antlaşması'nı imzaladı.

24 Şubat 1992

ADD Onursal Genel başkanı 1992 Atatürk Ödülü sahibi Ord. Prof. Dr. Hıfzı Veldet Velidedeoğlu öldü.

2 Şubat 1938

Bursa Merinos fabrikası
Atatürk tarafından açıldı.

3 Şubat 1928

İstanbul'da Türkçe hutbe
okundu.

11 Şubat 1925

Doğu Anadolu'da
Cumhuriyet'e karşı Şeyh
Sait ayaklanması
başladı.

16 Şubat 1925

Türk Hava Kurumu
kuruldu.

17 Şubat 1923

İzmir'de Türkiye İktisat
Kongresi Toplandı.

17 Şubat 1923

Türk Yurttaşlık (Medeni)
yasası kabul edildi.

19 Şubat 1932

Halkevleri açıldı.

28 Şubat 1997

Cumhuriyet'in temel
ilkelerine özen
gösterilmesi MGK'da
gündeme geldi.
Bakanlar Kurulu
Kararı alındı.

29 Şubat 1996

Cumhuriyet ve Köy Ens.
Programlarının önde
gelen isimlerinden Rauf
İnan öldü.

Hulki CEVİZOĞLU

Gazeteci / Yazar

ATATÜRK'ÜN İÇKİ MASASININ SIRRI...

Cumhurbaşkanlığı Köşkü pek çok politikacının düşlerini süsler.

Ancak bu düşü gerçekleştiren kimi cumhurbaşkanları için bu mutluluk değil, bir kabus da olabiliyor.

Köşk'ün yalnızlığı kimi zaman dayanılmaz oluyor cumhurbaşkanları için...

Ülkenin en yüksek makamı, cumhurbaşkanları ile halk arasına büyük duvarlar da örebiliyor. Bunda belki de "çevre"nin günahı vardır kimbilir...

HALİL AĞA'NIN ÖKÜZÜNÜ KİM SATTIRDI ?

Bu örneği bir "yönetim anlayışını" dile getirmek için veriyorum. Konu Atatürk'ün ünlü içki masası ile bağlantılı... Günümüzde insanlar kimi yasaların(hatta Anayasa'nın) yanlışlığından, çağın gerisinde kaldığından yakınıyorlar. Peki bu yasalar halkın gereksinimlerine cevap veriyor mu? Yasalar kesinleşmeden önce, halkın ihtiyaçları ya da toplum koşulları ne kadar dikkate alınıyor?..

Yıl 1936. Atatürk İstanbul Florya'daki Cumhurbaşkanlığı Köşkü'nde.

Aynı zamanda gençlik arkadaşı olan Başyaveri Nuri Conker'e "Gel, kimseye haber vermeden birlikte Köşk'ten kaçalım" teklifinde bulunuyor ve kaçıyorlar.

Uzun hikaye, tebdili kıyafet kırsal alandaki bir köylüyle sohbet ediyorlar. Halil Ağa, kimliğini bilmeden Atatürk'le dertleşiyor ve vergi memurlarının sapana koşulu iki öküzünden birini ellerinden aldığını anlatıyor.

Atatürk Köşk'e dönüyor, içki masasını hazırlıyor ve başta Başbakan İsmet İnönü olmak üzere İstanbul'da bulabildiği ne kadar bakan ve milletvekili varsa hepsini çağırıyor.

Tabii Halil Ağa'yı da...

Halil Ağa'nın heyecanını ve ortamı anlatmayı geçip, Atatürk'ün sözlerini verelim.

Atatürk bugüne de ışık tutacak öğüt ve eleştiri dolu şu konuşmayı yapıyor:

"Halil Ağa... Şu gördüğün altı bay, hükümet... Yani biri başbakan, ötekiler de bakan ! Memlekete göz kulak olacak, işleri evirip çevirecekler diye bu makama getirilmişler.

Bir kanun gerekli olduğunda bu baylar hemen sıvanırlar, İsviçre'den mi olur, İtalya'dan mı olur, Fransa'dan mı, velhasıl neredense bir kanun buluştururlar, Türkçe'ye çevirtirler, sonra basıp imzayı gönderirler Büyük Millet Meclisi'ne.

Bu Millet Meclisi dediğim, şu alt baştan senin yanına kadar olan beyler. Kanun bunlara gelir. Bunlar da 'Hükümet elbette incelemiş, gerekeni düşünmüştür, benim ayrıca zorlanmama gerek yok' derler ve kaldırırlar parmaklarını, olur sana bir kanun !...

Ama sonra bir vergi memuru gelir, vergi borcundan Halil Ağa'nın öküzünü çeker, satar... Halil Ağa da tarlasını bir yanda merkep, bir yanda öküz, ırgalana ırgalana sürmeye çalışır. Ama üretim düşmüş, ekim zorlaşmış, kimin umurunda ?.."

Atatürk, sözü o tarihte de çok eleştirilen "içki masasına" getiriyor:

"Sonra ben bunları görürüm, içim kan ağlar; işitirim, tasalanırım... E, hakça söyle bakalım Halil Ağa... Sen benim yerimde olsan, efkar dağıtmak için, bunları bu beylerle konuşmak için içmez misin? Ama sonra da Halil Ağa tutar, sana 'sarhoş' der..."

"BU ÇARK İYİ DÖNMÜYOR BEYEFENDİLER !"

Halil Ağa'ya bir kadeh içki ikram edip, uğurladıktan sonra Başbakan ve bakanlara şöyle diyor Mustafa Kemal:

"Halil Ağa'nın öküzünü satıp, üretimini aksatan kanunu ya biz yaptık, ya da bizim yaptığımız kanun yanlış yorumlanıyor. İki de bence birbirinden farksız... Böyle bir kanun yaptıkça memleket çıkarlarına aykırıdır. Nasıl yaparız, nasıl yapmışız bunu?

Eğer yaptığımız kanun doğru da, yorumlaması yanlış oluyorsa, o zaman sormak lazım. Hükümet nasıl bir yönetim içindedir?

Sonra unutmayın ki, olay İstanbul'da geçiyor. Bunun Van'ı var, Bitlis'i var, kıyı bucak ilçesi var; acaba oralarda neler oluyor? Bu çark iyi dönmüyor beyefendiler!..."

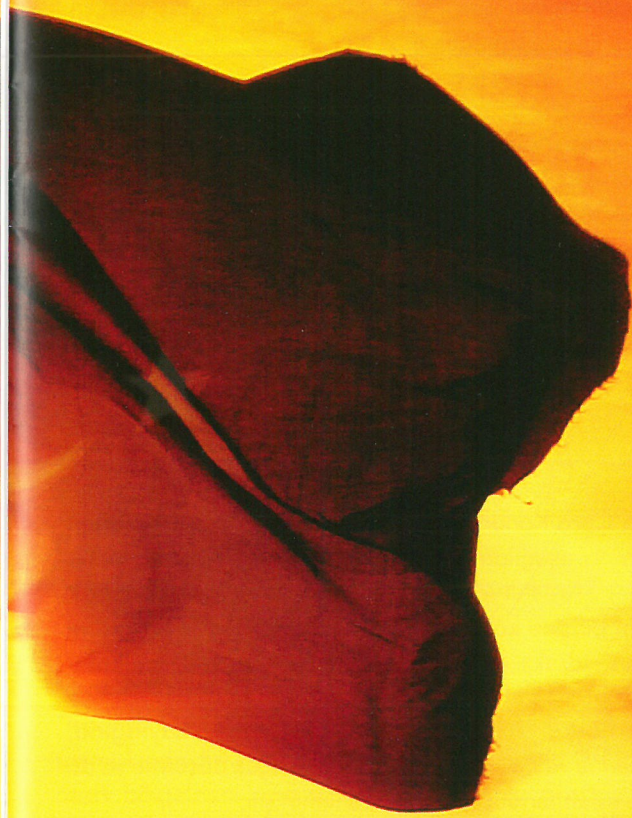
(Yeni Çıkacak "Yakın Zamanlar Tarihi" adlı kitabından)

Ya Bağımsızlık
Ya Ölüm!

ULUSAL EGEMENLİK

Suay KAHRAMAN

Tüm Öğretim Üyeleri Derneği
(TÜMÖD) Genel Sekreteri

301. MADDE VE ARDINDAKİLER

Gündemde en çok yer alan konu Türk Ceza Kanunu'nun 301. maddesi. Bu madde ile ilgili birçok görüş bulunmaktadır. Öncelikle 301. maddenin içeriğine bakalım:

"Madde 301. (1) Türklüğü, Cumhuriyeti veya Türkiye Büyük Millet Meclisi'ni alenen aşağılayan kişi, altı aydan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

(2) Türkiye Cumhuriyeti Hükümetini, devletin yargı organlarını, askeri veya emniyet teşkilatını alenen aşağılayan kişi, altı aydan iki yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

(3) Türklüğü aşağılamanın yabancı bir ülkede bir Türk vatandaşı tarafından işlenmesi halinde, verilecek ceza üçte bir oranında artırılır.

(4) Eleştiri amacıyla yapılan düşünce açıklamaları suç oluşturmaz."

Madde incelendiğinde eleştirmenin serbest ama aşağılamanın yasaklandığı anlaşılmaktadır. Ancak bazı kimseler eleştirmekle yetinmemekte, aşağılamak, hakaret etmek istemektedirler.

Dünyadaki bütün devletler, kendi çıkarları aleyhine davranışlara ve fikirlere karşı bir ulusal duruş geliştirir, tepki koyarak kendilerini korur. Bu korumayı kaldırmak, onurunu çiğnetmeyi, aşağılanmayı peşinen kabul etmek anlamına gelir. Bize 301. maddenin kaldırılmasını dayatan ülkelerin hepsinde, ulusa hakaret yasalarla yasaklanmıştır.

Alman Ceza Kanunu'nun 90. maddesi "Devlet başkanına hakaret", 90-a maddesi "Devlete ve sembollere hakaret", 90-b maddesi "Anayasal organlara hakaret" suçlarını düzenlemektedir. 90-a maddesi şöyledir: "Her kim bir toplantıda veya yazılı neşriyatın dağıtılması suretiyle alenen Almanya Federal Cumhuriyeti'ne veya federe devletlerine veya anayasal düzenine hakaret eder veya kötü niyetle

aşağılarsa veya Almanya Federal Cumhuriyeti'nin veya federe devletlerden birinin renklerini, bayrağını, armasını veya Ulusal Marşını tahkir ederse üç yıla kadar hapis veya para cezası ile cezalandırılır."

90-b maddesinin birinci fıkrası şöyledir: "Her kim aleni bir toplantıda veya basın yayın yoluyla bir yasama organına, hükümete veya Federal Anayasa Mahkemesi'ne veya onun üyelerinden birine, bu sıfatından dolayı ve devletin itibarını zedeleyecek şekilde hakaret ederse, bu şekilde Federal Almanya'nın varlığına ve anayasal düzenine yönelirse, üç aydan beş yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır"

Alman Ceza Kanunu'nun 90, 90-a ve 90-b maddelerinin de yer aldığı "devlet aleyhine işlenen diğer suçlara" ilişkin olarak, 2004 yılında 72, 2005 yılında 84 kişi için mahkumiyet kararı verilmiştir.

Avusturya Ceza Kanunu'nun 248. maddesi: "devlet ve onun sembollerini aşağılama" kenar başlığı taşımaktadır. Bu maddeyle, Avusturya Cumhuriyeti ve onu oluşturan eyaletlerin birisine kötü niyetle ve toplumun geniş bir kesimi tarafından idrak edilmesi koşuluyla hakaret edilmesi cezalandırılmaktadır.

Bundan başka Avusturya Cumhuriyeti'nin bayrağına, amblemlerine ve millî marşına hakaret, küçük düşürme ya da kötüleme eylemleri suç olarak düzenlenmiştir.

Avusturya İstatistik Kurumu'nun 2006 yılına ilişkin raporunda; 248. maddenin yer aldığı, "vatana ihanet ve devlet aleyhine işlenen suçlara" ilişkin olarak, 2003 yılında sadece 1 kişi için mahkumiyet kararı verilmiştir.

Danimarka Ceza Kanunu'nun 110. maddesi: "herhangi bir milleti, devleti, bayrağı, Birleşmiş Milletleri ve Avrupa Parlamentosu'nu aşağılama" başlığı taşımaktadır. Bu madde, "Her kim bir milleti, devleti veya bayrak ya da alametlerini veya Birleşmiş Milletleri ya da Avrupa Parlamentosu'nu alenen aşağılarsa dört aya, eğer ağırlaştırıcı

nedenler varsa iki yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır." şeklinde düzenlenmiştir.

Danimarka'da bu suçlardan dolayı 2005'te 57, 2006'da 73 kişi için mahkumiyet kararı verilmiştir.

Fransa Basın Yasası'nın 30 ve 33. maddeleri, bizim 301. maddeye benzer içeriktedir. Fransa'da, ulusa hakaret yasalarıyla yasaklanmıştır. 30. madde, "Hiç kimse Fransız ulusunu, Fransız devlet kurumlarını aşağılayıcı yayın yapamaz." şeklinde düzenlenmiştir.

Yalnızca Fransız ulusunun değil, işgalci Fransızlarla işbirliği yapmış olan Cezayirlilerin aşağılanmasını yasaklayan bir hüküm de yürürlüktedir. Üstelik Fransa, fikir özgürlüğü adına da olsa, hiç kimseye Ermeni soykırımı yoktur dedirtmemektedir.

Hollanda Ceza Kanunu'nun 92 ve 93. maddelerinde "devletin güvenliğine karşı suçlar" düzenlenmiştir. 111 ve 113. maddelerinde "kraliyete karşı suçlar", 131, 132, 137 ve 138. maddelerinde ise kamu düzenine karşı suçlar düzenlenmiştir.

Bu maddeler ışığında, 111. maddede "krala hakaret etmek", 113. maddede "aşağılayıcı yazılar dağıtmak", 131. maddede "suç işlemeye tahrik", 132. maddede "tahrik edici yazılar dağıtmak", 137. maddede, "bir grup insanı aşağılamak", 137 ve 138. maddelerde "nefrete teşvik etmek" suçları düzenlenmiştir.

Hollanda'da bu suçlardan dolayı 2004'te 240, 2005'te 274, 2006'da 287 dava açılmış, bu davalardan 2004'te 134, 2005'te 146, 2006'da 139 kişi için mahkumiyet kararı verilmiştir.

İngiltere'de kraliçe ve devlet aleyhinde yazı yazmak suç unsuru oluşturmaktadır. Bu suçlar için üç aydan, iki yıla kadar ceza öngörülmüştür.

İspanya Ceza Kanunu'nun 496, 504 ve 543. maddeleri "İspanya Devletine, ulusuna ve amblemlerine" hakareti suç saymaktadır. 543. madde şöyle düzenlenmiştir: "İspanya'nın, özerk bölgelerini veya simge ve amblemlerini sözle, yazıyla veya eylemle alenen aşağılayanlar veya küçük düşürenler, yedi aydan on iki aya kadar hapis cezası ile cezalandırılır."

İsveç'te devlet aleyhinde, devletin temel değerlerine karşı yazı yazmak suç unsuru oluşturmaktadır. Bu suçlar için bir yıla kadar hapis cezası öngörülmüştür.

İsviçre'de "Ermeni soykırımı yoktur" yasası, düşünce özgürlüğünün önünde engel oluşturmaktadır. İsviçre'nin, düşüncelerini beğenmediği Türk bilim insanı ve bir siyasi parti liderini cezalandırdığı unutulmamalıdır.

İtalyan Ceza Kanunu'nun 290. maddesi: "Cumhuriyete, anayasal kurumlara ve askerî kuvvetlere karşı hakaret, hor görme, sövme" başlığını taşımaktadır. Bu maddede açıkça cumhuriyete, yasama meclislerine, hükümete, anayasa mahkemesine veya adli düzene hakaretin cezalandırılacağı belirtilmektedir ve altı aydan üç yıla kadar hapis cezası öngörülmüştür.

291. madde, "İtalyan milletine hakaret, aşağılayıcı söz, sövme" kenar başlığını taşımaktadır. Bu maddeye göre, İtalyan milletine hakaret, bir yıldan üç yıla kadar ağır hapisle cezalandırılmaktadır. 292. madde ise, "Her kim ulusal bayrağı veya devlete ait diğer bir sembolü aşağılarsa bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır." şeklinde düzenlenmiştir.

İtalya istatistik kurumlarının verdiği bilgilere göre; devletin kişiliğine karşı suçlar olarak 2001'de 31, 2002'de 22, 2003'te 5, 2004'te 28 kişi için mahkûmiyet kararı verilmiştir.

Polonya Ceza Kanunu'nun 133. maddesi, Polonya Cumhuriyeti'ne ve ulusuna hakareti suç saymaktadır. 133. madde şöyledir: "Her kim Polonya Halkını ve Polonya Cumhuriyeti'ni alenen aşağılarsa bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır."

Polonya'da bu maddeye göre, 2004'de 54, 2005'de 55 kişi için mahkumiyet kararı verilmiştir.

Portekiz Ceza Kanunu'nun 332. maddesi, devlete, bayrağa, ulusal marşa karşı yapılan saygısızlığı suç saymaktadır. 332. madde, "Her kim sözle, hareketle, yazıyla veya bir iletişim aracıyla Cumhuriyeti, ulusal bayrağı veya ulusal marşı, Portekiz hükûmetliğinin herhangi bir sembolünü veya amblemini aşağılar veya gerekli saygıyı iki yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır." şeklinde düzenlenmiştir.

AB'nin, kendi üyelerindeki bu yasaları görmezden gelerek, yalnızca bizim yasalarımızla uğraşması nasıl açıklanabilir? 301. madde, düşünceyi ifade etmeyi değil, hakaret etmeyi suç saymaktadır.

301. madde ile ilgili tartışmaların, özellikle Hrant Dink cinayetinden sonra gündeme getirilmesi de ilginçtir. Bu cinayet bahane edilerek 301. madde konusunda bir kampanya başlatılmıştır. AKP Hükûmeti'nin isteği üzerine, emperyalist saldırılara karşı duruşları eğik olan ve AB fonlarından hangi amaçlarla yararlandıkları bilinen Sefil Toplum Kuruluşları ile Soros'tan para alan Sorospu Çocukları bir araya gelerek, 301. maddeye yeni biçim vermeye hazırlanmaktadırlar. Hükûmet şimdiye kadar hangi yasayı Demokratik Kitle Örgütlerine sormuştur? Petrol Yasası'nı mı? Yurtdışından Ucuz Hekim Getirme Yasası'nı mı? Sosyal Güvenlik Kurumları Yasası'nı mı? Yapılanlar bir aldatmacadır,

bu emperyalizmin bir tuzağıdır ve ulusal egemenlik açısından verilen bir ödündür...

301. maddeyi kaldırmak batının Sevr özelemlerine taviz vermektir. Bunun kaldırılması demek her türlü hakarete, aşağılamaya ses çıkarmayan kimliksiz, kişiliksiz bir devlet ve toplum olmayı kabul etmek demektir. Emperyalizme karşı ilk kurtuluş savaşını vererek başarıya ulaşan bir toplum için, bu hiçbir şekilde kabul edilemez.

Laik ve demokratik Cumhuriyetimizin temel ilkelerine ABD ve AB'den yapılan emperyalist saldırıları ve onun yerli işbirlikçilerini görmezlikten gelerek, gerçekte ulusal bilinci köreltme amaçlı bir kampanyaya dönüşen "301. madde kalsın, Türklüğü ve Cumhuriyet'i aşağılamak suç olmaktan

çıkarılsın" dayatmasına karşı, örgütlenerek savaşım vermeliyiz. Ulusal egemenlikten, ulusal güvenlik, ulusal onurdan, ulusal eğitimden, ulusal bilinçten, ulusal birlik ve bütünlükten, ulusal hak ve çıkarlardan yana siyaset yapanların örgütlenerek, ulusal güç birliği yapmalarının zamanı gelmiştir.

Emperyalizmin saldırıları karşısında, ne yazık ki ülkemizde ulusal olan ne varsa tehlikeydedir. Tehlikenin farkına varanlar, ulusal güçlerin birleşmesi için emek harcayanlar, ülkemizi yeniden aydınlığa ulaştırmak için var güçleriyle çalışanlar, emperyalizme karşı bir kez daha başarı sağlayacaklardır..

Prof. Dr. Alpaslan IŞIKLI

ADD GYK Üyesi

ULUSAL EGEMENLİK, ATATÜRKÇÜLÜK VE DEMOKRASİ

Ahmet Taner Kışlalı'nın "Atatürk'e saldırmanın dayanılmaz hafifliği" olarak tanımladığı durum, en çok Atatürkçülüğün ve Atatürk döneminin demokratik olmadığı yönündeki iddialarda kendisini göstermektedir.

Oysa, Atatürk döneminin ne kadar demokratik olduğu konusunda bir yargıya varabilmek için, bu dönemi örnek olarak kabul ettiğimiz veya zihnimizde canlandırdığımız ideal bir modelle karşılaştırmamız elbette ki yanlış olur.

Konuya bu açıdan bakılınca, her şeyden önce şu çok açık ve sade tarihsel gerçeğin anımsanmasında yarar vardır: Bağımsızlık olmadan demokrasi olmaz; düşman çizmesi altında olduktan sonra, saltanattan oy sandığına geçilebilmiş olsa bile bunun adına demokrasi denemez. Atatürk, egemenliğin saldırgan devletlerin ve onların kuklası durumuna düşmüş olan padişahın elinden alınarak milletin eline geçmesini mümkün kılan bir kurtuluş hareketine önderlik etmekle, demokrasinin kurulması için gerekli ve vazgeçilmez olan temellerin atılmasını sağlamıştır.

Kemalizm'in demokrasi açısından ülkeye ne kazandırdığını gerçekçi bir biçimde değerlendirebilmek için, ülkeyi nereden alıp nereye getirdiğini önyargılardan arınmış olarak görmek gerekir. Şu çok açık gerçeğin bilinmesi gerekir ki Kemalizm, ülkeyi saltanattan alıp, mevcut "çok partili" düzene getirmiş olan rejimin adıdır. Bunu söyleyince kimilerinin, "uluslararası konjonktürün zorlamalarının kaçınılmaz sonuçlarını Kemalizm'le açıklamayalım" diyeceklerini biliyorum. O zaman sormak gerekir, bu uluslararası zorlamalar, niçin İran için, Suudi Arabistan için geçerli olmamıştır da bu bölgede yalnızca ülkemizde hükümünü icra edebilmiştir.

Atatürk'ün ifade ettiği boyutlarda bir çok partililik, bugün dahi sağlanabilmiş değildir. Atatürk'e göre, kapitalist toplumda, sınıf temelinde bir siyasal örgütlenmenin gerçekleşmesi ve her

sınıfın kendi siyasal partisini kurması "pek tabiidir". O, bu konudaki düşüncelerini, 7 Aralık 1923'te Balıkesir'de Paşa Camisi'nin minberin yaptığı ünlü konuşmasında şöyle açıklamıştır:

"Şunu arzedeyim ki, başka ülkelerde partiler mutlaka iktisadi maksatlar üzerine kurulmuş ve kurulmaktadır. Çünkü o ülkelerde çeşitli sınıflar vardır. Bir sınıfın çıkarını korumak için kurulan bir partiye karşılık, diğer bir sınıfın çıkarını korumak maksadıyla bir parti kurulur. Bu pek tabiidir."

Öte yandan, düşünmek gerekir: Eğer Osmanlı yaşasaydı, bugünün dünyasında siyasal rejim bakımından Suudi rejiminden daha farklı bir yapıda ve görünümde olması mümkün müydü? Ancak, ne gariptir ki, bugün, Türkiye'yi Suudi benzeri bir rejimden çok partili rejime getirmiş olan Kemalizm'e, demokratik olmadığı iddiasıyla saldıranlar da gene Suudi Arabistan özlemiyle yanıp tutuşanlardan veya onlarla kol kola kenetlenmiş olanlardan başkaları değildir.

Atatürk Döneminde Dünya

Bir rejimin demokratikliğinin ölçüsü, çağının diğer ülkelerindeki rejimlerle karşılaştırılarak da ortaya konulabilir. Atatürk döneminde ülkemizde yürürlükte olan rejimin demokratiklik düzeyinin, aynı dönemde, değil Ortadoğu veya Arap ülkelerinde, Avrupa ülkelerinde görülenler de daha ileri olduğu yadsınamaz. "O günlerin Avrupa'sına göz attığımızda genel, ortalama demokrasi düzeyinin hayli düşük olduğu göze çarpar (...)

İtalya'da 1922'de Mussolini'nin faşist düzeni kurulacaktır. Almanya'da 1933'te Hitler, 1936'da İspanya'da Franco diktatörlüğü başlamaktadır. Doğu Avrupa'da durum aşağı yukarı aynıdır. Polonya'da 1926'da askerî bir darbeyle iktidara gelen Mareşal Pilsudski diktatör olmuştur.

Macaristan bu dönemde hep İtalya'ya ve sonra da Nazi Almanyası'na yakın olmuş, ülkeyi gittikçe diktatörleşen Horthy yönetmiştir. Romanya'da Kral II. Karol aynı biçimde diktatörleşti. Yugoslavya'da Kral Aleksandr'ın diktatörlüğünü görüyoruz. Arnavutluk'ta cumhurbaşkanı olan Ahmet Zogu 1928'de krallığını ilan etti ve bu yüzden Türkiye ile ilişkileri bir süre bozuldu. Bulgaristan'da 1923, 1934, 1935'te askerî darbeler oldu. 1936'dan başlayarak Çar Boris diktatör durumuna geldi.

Yunanistan'da yıllarca krallık mı, cumhuriyet mi olsun mücadelesinden sonra II. Yorgi yeniden kral oldu. 1936'da yaptığı darbe sonucunda general Metaksas diktatör oldu. Avusturya 1933'te diktatörlük oldu, sonra da Almanyaya ilhak edildi. Portekiz'de 1928'den itibaren Salazar diktatör oldu. Genel olarak Litvanya, Latvia ve Estonya, özellikle 30'lü yıllarda gittikçe diktatörlüğe kaymışlardır.(...)

Fransız Meclisi 26 Eylül 1939'da Komünist Partisi'ni dağıtma kararı aldı. Ocak 1940'da daha ileri gidilerek Komünist milletvekillerinin Meclis üyelikleri iptal edildi. Gerekçe Sovyet- Alman paktydı ama Komünistler savaş ödenekleri konusunda öbür partilerle birlikte oy vermiş bulunuyorlardı. Bütün bunlar olurken Almancı çevrelere karşı hiç bir önlem alınmadı(...) Fransa'da bir oydaşma kırılması oluyor ve ülke sanki savaş halinde olduğu düşmanına kayıyordu. Yenilgi gelince (...)

Fransa açık seçik bir faşizme yöneldi."

Ayrıca, Batı'da diktatörlüğe kaymış olan ülkelerin hepsinde, Türkiye'de Atatürk döneminde görülen durumdan farklı olarak, ırkçılığın, azgın bir Yahudi düşmanlığının ve azgın bir sol düşmanlığının kol gezdiği bilinmelidir.

Kuşkusuz, Batı'da yukarıda sıralanan ülkelerin dışında İngiltere ve ABD gibi ülkeler de bulunmaktadır. Bu ülkelerle yapılacak bir karşılaştırma da Atatürk dönemi Türkiye'si açısından olumsuz bir yargıya varmamız sonucunu doğurmaz.

Yeter ki bu ülkelerin demokratiklik düzeyi değerlendirilirken, egemenlikleri altında bulunan tüm toprakların ve tüm insanların durumu nazara alınarak yargıya varmak gerektiği unutulmasın.

İngiltere, yalnızca adadan ibaret değildir ve Büyük Britanya olarak ele alınması gerekir. İngiltere "köpekler ve Çinliler giremez" türünden levhalarla donatıldığı Çin'de, Hindistan'da ve tüm sömürgelerinde yaptıklarıyla birlikte düşünüldüğünde; keza, ABD, günümüze dek ülkesindeki zencilere karşı uyguladığı politikayla... birlikte değerlendirilince; Kemalist

dönemin demokrasi ve insan hakları sicilinin görece olarak bir hayli düzgün olduğu sonucuna varmamak mümkün değildir.

Atatürkçülük ve Siyasal Katılım

Atatürk döneminin demokratiklik düzeyi irdelenirken, demokratik katılımın ne ölçüde sağlanmış olduğuna da bakmamız gerekecektir. Bu konudaki tespitler ortaya konulurken, 1924'te seçmen yaşının 18'e indirilmesi ve 1934'te kadınlara seçme ve seçilme hakkının tanınması öncelikle akla gelir. Gerçekten de henüz ortada belirmiş bir talebin bulunmadığı bir dönemde gençlerin ve kadınların siyasal katılım hakkının tanınmasına böylesine özen gösterilmiş olması son derece anlamlıdır. Ayrıca, unutmamamız gerekir ki demokratiklik açısından örnek sayılan pek çok ülkede bile kadınların siyasal haklarını elde etmeleri, çok daha sonraki dönemlerde ve çetin mücadeleler pahasına mümkün olabilmektedir.

Siyasal katılımın sağlanması açısından çok büyük önem taşıyan, fakat nedense, üzerinde yeterince durulmayan çok önemli bir gelişme de seçme-seçilme hakkına sınıfsal statüyü belirleyen bazı ölçütlere göre konulmuş olan sınırların kaldırılmasıdır.

1876 Tarihli 1. Meşrutiyet Anayasasında yer alan ve 1908'de başlayan 2. Meşrutiyet döneminde de yürürlükte kalan bir hükme göre, "hini intihapta [seçim zamanında] bir kimsenin hizmetkârlığında bulunan"lara milletvekili seçilme hakkı tanınmamıştı. Böylece işçilerin milletvekili olmaları yasaklanmış oluyordu.

Ayrıca, 28 Ekim 1876'da çıkarılan Talimat-ı Muvakkate, seçilme hakkını "az çok emlak sahibi olma koşulu" ile sınırlandırmıştı ve milletvekillerini seçecek olan ikinci seçmenlerin "merkezi vilayet, liva ve kazaların idare meclisi üyeleri"nden oluşmasını öngörmekteydi. Sözü edilen idare meclisi üyelerinin seçimi ise, İller Kanununa göre, önce yılda en az 50 kuruş vergi ödemek ve daha sonra da miktarı belirtilmeksizin vergi yükümlüsü olmak koşuluna bağlanmıştı. Keza, 1908'de yürürlüğe giren İntihab-ı Mebusan Kanununa göre de seçmen olabilmek için "Devlete az çok vergi ödemek" gerekmekteydi.

Tüm bu sınırlamalar, Cumhuriyetle birlikte yürürlükten kalktı. 1921 ve 1923 Anayasaları, seçme ve seçilme hakkını tüm yurttaşlara tanıdı. İntihab-ı Mebusan Kanunu, 1934'e kadar yürürlükte kalmasına karşın, seçmen olabilmek için "Devlete az çok vergi ödemek" koşulunu öngören hükmü, 3 Nisan 1923'te kaldırıldı.

Başka ülkelerde herkese seçme ve seçilme hakkını sağlamaya yönelik hareketlere ve bu hakkın tanındığı

tarihlere, çok büyük tarihsel önem verilmiştir. Örneğin, İngiltere'de bu misyonu görmüş olan Çartist hareketin, yalnızca İngiltere tarihinde değil, dünya tarihinde çok müstesna bir yeri vardır. Fransa'da genel oy hakkını ilk defa tanıyan 1848 Anayasası, çok derin bir devrim hareketinin sonucunda yürürlüğe girmiştir ve dünya tarihinin önemli dönüm noktalarından biri olarak anılır.

Emperyalizmin boyunduruğundan yeni kurtulmuş bir ülkede, seçme seçilme hakkının tüm yurttaşlara tanınması bakımından da tüm mazlum milletlere örnek ve öncülük etmiş olan Kemalist devrimin bu yönünün çoğu yerde ihmal edilmiş olması; bu devrimi, zora dayanan ve zora dayalı bir rejim kurmayı amaçlayan bir hareket olarak gösterme çabalarıyla uyuşan sonuçlar vermiştir.

Atatürk döneminde siyasal katılımın yaygın bir biçimde gerçekleştirilmesi yönünde gösterilen kararlılığın daha pek çok örnekleri vardır. Bu doğrultudaki örnekler, Ahmet Taner Kışlalı'nın şu gözlemleriyle zenginleştirilebilir:

"Yurdu bir kültür ağı gibi saran 404 'halkevi' ile sayıları 4 bini bulan 'halkodası' (...) aracılığıyla halk sadece eğitimini ve kültürünü geliştirmek olanağı bulmamış; aynı zamanda siyasal yaşama etkin bir biçimde katılma fırsatını da elde etmiştir."

"1940 yılında kurulan Köy Enstitüleri de, Kemalist devrimin ürünüdür(...) Köy Enstitüleri köylünün toplumsal ve giderek siyasal yaşama katılmasının önemli bir aracı olmuştur."

Kemalist devrim, padişahın kulu olmaya koşullandırılmış bir ümmetten, eşit ve özgür yurttaşlardan oluşan bir ulus doğması yönünde çok büyük bir azim ve kararlılık göstermiştir. Bunun içindir ki Atatürk, öğretmenlere şöyle seslenmekteydi: "Biz sizden düşüncesi özgür, vicdanı özgür, anlayışı özgür kuşaklar istiyoruz."

Atatürk, kendi döneminde kurulmasına ön ayak olduğu pek çok önemli kurumun, devlete bağımlı, tepeden inme emirlerle yönetilen bürokratik kuruluşlar olarak değil; katılıma açık, özerk bir yapılanma içinde kurulmasına özen göstermiştir. Anadolu Ajansı, Telgraf Telefon Anonim Şirketi, Türk Dil Kurumu, Türk Tarih Kurumu bunlar arasında sıralanabilir. Atatürk, ekonomik alanda da katılımdan yana olduğunu göstermiştir. Bu konuda kooperatifçiliğe büyük önem vermektedir. Yaşadığı dönemde kurulan bazı kooperatiflerin bir numaralı üyesi olmak suretiyle öncü ve örnek olmak istemiştir.

Atatürk döneminde gözlemlenen bu genel durum, basın yayın hayatında da yansımalarını göstermiştir. "Kurtuluştan hemen sonra basının az çok özgür olduğu söylenebilir." Daha sonraki dönemlerde de bir takım kısıtlamalara ve sınırlamalara rağmen, "basın hayatının hayli canlı olduğu

söylenebilir".

Atatürk'ü Anlamak

Kimileri, Halk Fırkasının altı oku içinde demokrasi ilkesine yer verilmemiş olmasını, Atatürk'ün demokrat olmayışının kanıtlarından biri olarak ileri sürerler. Oysa, Atatürk'ün bizzat kaleme alarak Afet İnan'ın imzasıyla yayınlattığı "Medeni Bilgiler" kitabında, "halkçılık" ilkesinin, "demokrasi prensibi"nin eşanlamlısı olarak kullandığı anlaşılmaktadır. "Bu prensibe nazaran, irade ve hâkimiyet milletin umumuna aittir ve ait olmalıdır. Demokrasi prensibi, hâkimiyeti millîye şekline inkılâp etmiştir."

Kemalizm'in yüzünün hiç bir tereddüde yer bırakmayacak ölçüde demokrasiye dönük olduğunda kuşku yoktur.

Bu nedenledir ki Mustafa Kemal, bizzat kendisinin Halife olması doğrultusundaki önerileri elinin tersi ile geri çevirmiştir.

Bu nedenledir ki Mustafa Kemal, yaşamının son dönemlerinde Recep Peker tarafından hazırlanan, rejimin faşist modele göre yeniden yapılanması doğrultusundaki program önerisini son derece şiddetli bir tepki göstererek reddetmiştir. Üstelik, Peker'in bu önerisi, İsmet Paşa tarafından da okunmadan imzalanmış olmasına rağmen...

Bu olay karşısında söyledikleri düşündürücüdür:

"Görülüyor ki varmak istediğimiz hedef, henüz en yakın arkadaşlar tarafından bile, zerre kadar anlaşılmış değildir... biz öyle bir idare, öyle bir rejim istiyoruz ki ; bu memlekette bir gün -eğer dünyada hükümdarlık aleyhinde gittikçe artan kuvvetli cereyan muvacehesinde kalanlar varsa- Padişahlığa taraftar olanlar dahi fırka kurabilsinler..."

Aradan geçen zaman, Atatürk'ü anlamayanların, daha doğrusu anlamamakta ısrar edenlerin sayılarının azalmadığını, hatta artmakta olduğunu gösteriyor. Bugün, "Kemalist teokratizm", "Kemalist faşizm" gibi saçma sapan yakıştırmalarla ortaya çıkarılanları hoşnut etmek için Atatürk'ün ne yapmış olması gerektiğini kestirmek kolay değil. Acaba Atatürk'ün, demokrasi arayışı içinde olduğunu bu baylara kanıtlayabilmesi için, Kurtuluş Savaşını başlatmadan önce İngiliz işgal kuvvetleri komutanının gözetimi altında bir referandum düzenlemesi mi gerekirdi !

Öyle görülüyor ki işgal altında yaşayan bir ülkede ortaya çıkan durumu demokrasi olarak nitelendirmenin mantıksızlığını kabul etmek için, bazılarının yanı başımızdaki Irak'ta yaşananlardan çıkarılabilecek dersler bile yeterli olmamaktadır.

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ

Prof Dr. Anıl ÇEÇEN

Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi
Öğretim Üyesi

AZINLIK VAKIFLARIYLA YENİ BİZANS

Bütün Türkiye gece gündüz türban konusu ile uğraşırken, her yerde türban sorunu tartışılırken, Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne tam bu sırada Vakıflar Kanunu'nda değişiklik getiren yasa önerisinin gelmesi ve kamuoyunda tartışılmadan geçirilmesi bir el çabukluğu olarak siyaset tarihine geçmiştir. Türk ulusu daha konuyu anlamadan, kamuoyunda Vakıflar mevzuatındaki değişiklikler halka anlatılmadan, getirilen değişikliklerin ne anlama geldiği iyice belirlenmeden hızla tasarının Meclis'ten geçirilmek istenmesinin arkasında gene bir art niyet aramak gerekmektedir, çünkü konu araştırıldığında, Lozan Antlaşması ile kararlaştırılmış olan ilke ve yapıya uymayan, Türkiye Cumhuriyeti'nin Lozan Antlaşması'ndan gelen siyasal ve hukukî yapısında önemli oranda değişiklikler getiren bir yeni düzenleme ile karşı karşıya kalındığı ortaya çıkmıştır. İktidar partisinin milliyetçi parti ile olan türban ittifakı sırasında gündeme gelen tasarının Lozan'a ve Türk devletinin anayasal statüsüne aykırı düşen önemli değişiklikleri getirdiği anlaşılınca, tasarı geri çekilerek bekletilmeye alınmıştır. Türkiye Cumhuriyeti'nin ulusal kamuoyu bu konuda üzerine düşenleri yerine getirirse, uyanık bekçilik sayesinde Türk devletinin Lozan'dan gelen yapısı ve anayasal statüsü korunabilecektir. Yaklaşık elli sene sonra Türkiye'yi ziyaret eden bir Yunanistan Başbakanı'nın gezisinden hemen sonra tasarının Meclis'te gündeme getirilmesinde Yunan devletinin etkisi olduğu anlaşılmaktadır.

Özellikle, Yunanistan Başbakanı'nın Fener Rum Patrikhanesi'ni ziyaret etmesi ve patrikliğin ekümenik olduğunun ileri sürülmesiyle, Vakıflar Kanunu'ndaki değişiklik hemen ertesi gün devreye sokulmuştur. Fener Rum Patrikhanesi'nin statüsü ile Vakıflar mevzuatının çok yakından bağlantısı bulunmaktadır. Patriklik hukuken vakıflarıyla varlığını sürdürmeye kararlı olduğu için, Bizans'tan gelen ve Osmanlı İmparatorluğu döneminde devam ettirilen ekümeniklik statüsüne geri dönmek, bu doğrultuda da genişleyerek ikinci bir Vatikan olmak istemektedir. Faşist İtalya döneminde Mussolini'nin Vatikan'ı Roma kenti içinde bir din devletine dönüştürmesi gibi, Yunanistan ve Rum lobisi de Fener Rum Patrikliği'ni bir din

devletine dönüştürmek istemektedir. İstanbul kendi içinde ikinci bir Vatikan'ın kurulmasıyla, Fener Rum Patrikliği evrensel düzeyde hegemonyasını kuracak ve bütün dünyadaki Ortodoks rahiplerin atanması buradan yapılacaktır.

Rum lobileri böylece yeniden Konstantinapolis düzenine, Fener Rum Patrikhanesi'nin öncülüğünde yeniden Bizans dönemindeki düzene dönmek istemektedirler. Bu nedenle, İstanbul, Gökçeada gibi bazı merkezlerdeki Rum nüfus göç etmemiş ve buralarda yaşamlarını sürdürerek yeniden Bizans dönemine geçiş için çabalarını devam ettirmişlerdir. Bütün dünyaya yayılan Rumlar ticaret alanında zenginleştikçe Yunanistan'a yardım yapmışlar ve güçlenerek yeniden Büyük Yunanistan'ın kurulması için bir Megali İdea olarak Yeni Bizans projesini desteklemişlerdir. Yunanlıların büyük düşüncesi olan Megali İdea, Bizans düzenine geri dönmeyi ve Rumların eski Bizans topraklarında egemenliğini sağlamayı hedeflemektedir. Böylesine ulusal bir hedef için Fener Rum Patrikhanesi önderlik etmekte ve bütün Rumlara yön göstermektedir. Osmanlı döneminden kalma Türk egemenliğini bir türlü kabul etmeyen Rumlar, her türlü kötülüğün merkezi olarak öne çıkan Fener Rum Patrikhanesi'nin önderliğinde bir Yeni Bizans arayışı içindedirler.

Türkiye'nin yedide biri oranındaki küçük Yunanistan, eski Bizans topraklarında yeniden egemenliğini kuramayacağını iyi bildiği için, böylesine bir Megali İdea peşinde koşarken, Fener Rum Patrikhanesi'ni öne çıkartmakta ve eski Bizans döneminden kalma malvarlığını, kilise ve kutsal yerlerin bulunduğu toprakları geri istemektedir. Bunların iadesi ile hem Fener Patrikhanesi İstanbul'un ortasında yeni bir Vatikan olabilecek hem de eski Bizans topraklarında Fener Rum Patrikhanesi aracılığı ile Rum egemenliği gerçekleşebilecektir.

Osmanlı İmparatorluğu'na Bizans'tan geçen topraklarla ilgili kayıtlara bakıldığında, Bizans İmparatorluğu döneminden kalma bir gerçeklik olarak İstanbul'dan İskenderun'a kadar bütün deniz kıyısı araziler gayrimüslim vakıflar üzerinde kayıtlı görülmektedir. Eğer, eski mal varlıkları azınlık vakıflarına iade

edilirse, Türkiye'nin İstanbul'dan İskenderun'a kadar uzanan sahil toprakları üzerinde hiçbir Türk mülkiyeti kalmayacaktır. Avrupa Birliği'nin zorlamaları sonucunda, Hristiyan Avrupalılar gelerek Türkiye'nin Ege ve Akdeniz kıyılarına yerleşmekte ve kıyılarda tarihteki Rum kolonileri gibi otonom siteler kurmaktadır. Hatta daha da ileri giderek Didim ve Alanya gibi ilçelerde belediyelere girerek temsil hakkı istemektedirler.

Böylece altı yüzyıllık Osmanlı egemenliği ile doksan yıla yaklaşan Türkiye Cumhuriyeti yönetimini Anadolu sahillerinde geçersiz kılmaktadırlar. Demokrasi görüntüsü altında, yabancılara toprak satışı ile başlayan yabancılaştırma süreci, azınlık vakıflarının mal taleplerinin karşılanması ile devam ettirilmek istenmektedir. Aradan geçen bin yıllık zaman dilimi sanki yokmuş gibi hareket edilmekte, Selçuklular'ın Anadolu'ya egemen olmalarıyla başlayan Türk yönetimlerinin sanki hiçbir müktesep hakkı yokmuş gibi davranılarak, yeniden Bizans'a dönmek arzusu gerçekleştirilmek istenmektedir.

Azınlık vakıfları ile ilgili son yasa bu durumun açık göstergesidir. Atatürk, Fener Rum Patrikhanesi'nde kurulmuş olan Mavri Mira isimli çetenin Osmanlı illerinde çete savaşı yürüttüğünü, bu toprakları Türk yönetiminden uzaklaştırmak üzere ihtilâl hazırlığı içinde olduğunu, bu doğrultuda Fener Patrikhanesi'nin bir silâh ve cephane deposu olarak kullanıldığını, Ortodoks kiliselerinin birer din yeri olmaktan çok askerî ambar olarak kullanıldığını, Mavri Mira isimli çetenin kiliselerde Rum gençlerini izci görünümünde asker olarak yetiştirdiğini Erzurum Kongresi sırasında dile getirmiştir. Aynı Atatürk, Hâkimiyeti Milliye gazetesinde yazdığı imzasız başyazılardan birisinde Fener Rum Patrikhanesi'ni "bir fesat ve hıyanet ocağı" olarak ilân etmiştir.

Ülkede nifak tohumları saçan bu merkezin ülkede Hristiyan vatandaşları rahatsız ettiğini ve bu nedenle artık Türk topraklarının dışına çıkartılması gerektiğini vurgulayan Atatürk, bu fesat ocağının gerçek yerinin Yunanistan olduğunu söylemiştir. Türk devletinin kurucusu, yeni Türkiye'nin şeref ve haysiyeti ile gücünü korumak için her türlü tehlikeyi göze almaya hazır olduğunu da açıkça ifade etmiştir. Mustafa Kemal, Osmanlı İmparatorluğu'nun çöküşü üzerine yeniden Bizans'a geri dönmek isteyenlerin önünü bu sözleri ile kapatarak, Türk egemenliğinin geleceğe dönük olarak eski Osmanlı topraklarında yaşabilmesi için açıkça tavır koymuştur. Kıbrıs'ta Enosis, Anadolu'da ise Megali İdea peşinde koşan emperyalist Rumlar, Doğu Karadeniz'i eskisi gibi Pontus'a çevirebilmek üzere de Fener Patrikhanesi'nin yetkilerini ekümenik düzeye çıkartmak istemiştir.

İkinci Dünya Savaşı sonrasında bu topraklara gelen Amerikan emperyalizmi ile İsrail Siyonizm'i, Türkleri ve Müslümanları dışlayarak Bizans topraklarında gayrimüslim ve gayri Türk bir azınlıklar federasyonunu, kozmopolit bir siyasal düzen içerisinde gerçekleştirmeye çalışırken Patrikhane'nin otoritesini de ekümenik düzeye çıkartmak istemişlerdir. ABD Devlet

Başkanları bunu açıkça Türk hükümetlerinden talep etmişlerdir. Amerikan Rum lobisi de bu doğrultuda Türkiye'yi köşeye sıkıştıran girişimlerde bulunmuştur. Dış politikada bir tabu olarak görünen bu sorunun çözülmesi için bütün Rum lobileri ile beraber Amerikan baskısı Türk hükümetleri üzerinde Demokles'in kılıcı gibi kullanılmıştır. Moskova Patrikliği' nin Doğu Hristiyanları olan Ortodokslar üzerindeki yetki ve otoritesini ortadan kaldırmak isteyen ABD, Rusya'nın Ortodokslar üzerindeki nüfuzunu kırabilmek üzere Fener Rum Patrikhanesi'nin yetkilerinin ekümenik düzeye çıkartılarak, Rus halkı üzerinde Fener kilisesi üzerinden etki sahibi olmak istemiş ve Rus vatandaşı Hristiyanların üzerinde Moskova kilisesinin Rus devletinin yönlendirilmesindeki etkilerini kırmak için uğraşmıştır.

Katolik kilisesi olan Vatikan'daki papanın tüm Hristiyan dünyasındaki etkisini dengelemek isteyen Amerikan devleti, Vatikan ve Moskova kiliselerine karşı Fener Rum Patrikliği'nin ekümenik yetkileri ile dolaylı yolda etkili olmak istemiştir. Fener'in ekümenik olması, ABD'nin Rusya'ya karşı bir çıkışıdır. Osmanlı İmparatorluğu'nun yıkılması üzerine başlayan Kurtuluş Savaşı sırasında Hristiyan Türkler Papa Eftim'in öncülüğünde Türk Ortodoks kilisesini kurarak Rumların Fener Patrikhanesi üzerinden yürüttüğü dinsel emperyalizme karşı çıkmışlardır. Yunanistan ve Rumlar hiçbir zaman Türk Ortodoks Kilisesi'ni kabul etmemiş ama Türk Ortodoks Kilisesi Ulusal Kurtuluş Savaşı sırasında Türklerden yana bir tavır sergileyerek yeni Bizans projesinin karşısına çıkmıştır. Fener Kilisesi'nin Osmanlı yönetimine karşı isyân eden ve Türk devletinin kuruluşunu sürekli baltalayan girişimlerine karşı Türk Ortodoks Kilisesi Türkiye'den yana bir tavır almış ve Hristiyan Türklerin yeni Türk devleti ile kaynaşmasına yardımcı olmuştur.

Bu iki kilise arasındaki rekabet bugüne kadar sürmüş ve Yunanistan başbakanının yarım asır sonra Türkiye'yi ziyaret etmesi üzerine Türk Ortodoks Kilisesi hedef alınmıştır. Bizans döneminde kurulan gayrimüslim vakıfları, Osmanlı İmparatorluğu döneminde azınlık vakıfları olarak devam etmiştir. Lozan Antlaşması sırasında bu konular azınlıklar sorunu içinde ele alınmıştır. Osmanlı'nın yıkılmasına giden isyânların ortaya çıkmasında azınlık vakıfları etkili olmuştur. Gürcistan, Bulgaristan gibi Hristiyan devletlerin kurulmasında azınlık vakıflarına bağlı olarak eğitim yapan yabancı kolejlerin etkisi olmuştur. Azınlık vakıfları dine olduğu kadar cemaatlerine kendi eğitimlerini verme konusuna da ağırlık vermişler ve bu doğrultuda Osmanlı'nın millet sisteminin çöküşünde etkili olmuşlardır. Osmanlı topraklarında yeni Hristiyan devletlerin oluşmasına katkıda bulunurken, Hristiyan misyonerliği en üst düzeye çıkarmışlar ve bu ülkedeki Müslüman varlığının ortadan kalkması için her türlü girişimde bulunmuşlardır. Osmanlı İmparatorluğu'nun yıkılışında önemli bir role sahip olan azınlık vakıfları din ve ibadet yolları ile cemaatlerini ayakta tutarken, eğitim yolu ile de siyasal bilinçlenmelerine katkılar sağlamışlardır. Yeni Vakıflar Yasası ile sağlanan olanaklar

çerçevesinde, azınlık vakıflarının bu kez de Türkiye Cumhuriyeti'nin dağılmasına ve çökmesine katkı sağlayacağı görülmektedir. Bu doğrultuda, Yunanistan kadar, Ermenistan ve İsrail devletlerinin de kendi soydaşları doğrultusunda devrede oldukları ve Türk devleti üzerine baskılar yaparak, yeniden eski Bizans düzenine dönebilmek için yoğun çaba sarf ettikleri anlaşılmaktadır. Türkiye Cumhuriyeti kuruluş aşamasında önce Medenî Kanun ile vakıflara bir düzen getirmiş ve daha sonra da yaklaşık bir on yıllık hazırlıktan sonra Lozan Barış Antlaşması'nda kabul edilen esaslar çerçevesinde ayrı bir vakıf yasası hazırlayarak, yeni kurulan ulus devletin mantığına ve modeline uygun olarak özel düzenleme getirmiştir. Çok uluslu bir imparatorluktan tek uluslu bir ulus devlete geçerken, vakıflar ve azınlıklar ile ilgili düzenlemeler yeni devletin modeline uygun bir yapıya dönüştürülmüş ve azınlık vakıflarının elinde bulunan bazı mal varlıklarına el konularak bunların faaliyet alanları daraltılmıştır. Lozan'da azınlık statüsü sâdece gayrimüslimlere tanındığı için, bunlara uluslararası hukuka uygun bir düzeyde azınlık hakları tanınmıştır. Bu doğrultuda, kiliselere bağlı olan gayrimüslimlerin dinsel ihtiyaçları ile eğitim hizmetleri karşılanmıştır.

Ne var ki, bu vakıfların ellerindeki mal varlığı ile ticaret yaparak toplum içinde bölücü olabilecek derecede güçlenmeleri istenmemiş ve bu doğrultuda mal varlıklarının bir kısmına devlet tarafından el konulmuştur. Bu işlemler sırasında envanter kayıtları devlet tarafından son derece ciddi bir biçimde tutulmuş ve herhangi bir hak zıyaatına izin verilmemiştir. Bizans'tan Osmanlı dönemine geçirilirken, Üçüncü Roma dönemi denilen Osmanlı İmparatorluğu döneminde gayrimüslim vakıflar Bizans dönemindeki gibi çalışma hakkına sahip olmuşlardır. Ne var ki, imparatorluktan ulus devlete geçerken toplum tek tip bir uluslaşmaya göre yeniden düzenlenmiş ve bu doğrultuda, azınlık vakıflarının mallarının bir kısmına el konularak etkinlikleri sınırlandırılmıştır. Bu bir hak gaspı olarak yapılmamış aksine yeni kurulan ulus devletin yapısına uygun bir ulusal toplum yaratılırken çok kültürlü yapı geride bırakılmıştır. Cumhuriyet'in kuruluş yıllarında yapılan bu düzenleme doğrultusunda doksan yıla yakın bir süre azınlık vakıfları Türkiye Cumhuriyeti'nin ulus devlet modeline uygun olarak çalışmalarını sürdürmüştür. Zaman zaman Yunanistan, Ermenistan ve İsrail gibi eski Osmanlı İmparatorluğu'nun gayrimüslim unsurlarının kurmuş olduğu küçük devletler Türkiye Cumhuriyeti'ne kendi soydaşlarının vakıfları ile ilgili olarak müdahalelerde bulunmasına rağmen, gene de bugüne kadar Türk devleti ile azınlık vakıfları arasındaki ilişkiler çağdaş bir düzeyde yürütülmüştür. Azınlık vakıfları, Osmanlı sonrasında bir ulus devlet kurulurken bugün sahip oldukları statüye Lozan Antlaşması'ndaki ilkeler doğrultusunda kavuşturulmuşlardır.

Bugün ise, Türkiye Cumhuriyeti'nin Avrupa Birliği'ne üyelik süreci içinde azınlık vakıfları konusu gündeme getirilmiştir. Bu yeni aşama eskisinden çok farklı bir durum olduğu için, azınlık vakıfları konusunun yeniden değerlendirilmesi gerekmektedir. Giderek çok uluslu bir bölgesel federasyon olmaya çalışan

Avrupa Birliği, kendi içindeki ülkelerde azınlıkları ayrı bir sözleşme ile ele almış ve bunları birer ulusal topluluk olarak kabul etmiştir. Ulusal azınlıkları koruma sözleşmesi ile beraber Kopenhag Kriterleri içinde yer alan azınlık hakları doğrultusunda azınlık vakıflarının hareket alanı genişletilmek istenmiş, yeni hak ve özgürlükler tanınan vakıflar aracılığı ile cemaatlerin daha etkin olması sağlanmaya çalışılmıştır. Avrupa Birliği'ne giden yolda ulus devletler karşıya alınırken, çok uluslu kozmopolit bir Avrupa toplumu yaratılmak istenmiştir. Avrupa'da azınlık haklarına daha geniş bir hareket alanı küreselleşme sürecinin baskıları ile sağlanmak istenmesine rağmen, Avrupa ulus devletleri sahip oldukları ulusal ve üniter siyasal düzenden vazgeçmemişler, hatta Avrupa Birliği anayasasını reddederek, azınlıklar aracılığı ile ulus devletten çok uluslu kozmopolit yapıya yönelişin önünü kesmişlerdir. Türkiye için örnek alınması gereken bu durum hiç ele alınmadan, sanki bütün Avrupa ülkelerinde azınlık vakıfları aracılığı ile ulus devlet modelinden vazgeçilmiş gibi bir hava estirilerek Türk kamuoyu Avrupa etki ajanları tarafından kandırılmaya çalışılmaktadır.

Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne üyelik süreci durmuş olmasına rağmen, Fener Rum Patrikhanesi ile beraber hareket eden Yunanistan, İsrail, Ermenistan, İngiltere ve Amerika Birleşik Devletleri'nin baskı ve çabalarıyla azınlık vakıflarına yeni geniş haklar tanıyan düzenleme Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin önüne getirilmiştir. Tasarı incelendiğinde, Avrupa Birliği ve küreselleşme akımının istediği doğrultuda vakıfların hayır amaçlı kuruluşlar olmaktan çıkartılarak sivil toplum kuruluşlarına dönüştürülmek istendiği anlaşılmaktadır. Vakıfların çalışmaları ile ilgili her türlü sınırlandırma kaldırılarak dışa açılmaları sağlanmakta, küresel sermaye ile paralel olarak her türlü dış ilişki serbest bırakılmaktadır. Vakıflar her türlü ilişkiye hem içeride hem dışarıda girebilecek, dışarıda temsilcilik açarak çalışmalarını evrensel düzeyde yürütebilecektir. Böylece vakıfların ulus devlet sınırlarını aşarak, ulus devletlerin aşınmasına katkı sağlamaları da sağlanmış bulunmaktadır. Ayın doğrultuda yabancı vakıfların Türkiye'ye gelmeleri, şube açmaları ve her türlü faaliyette bulunmaları da serbest bırakılırken, Türkiye vakıflar yolu ile emperyalizmin işgaline de açık bir ülke konumuna getirilmektedir. Yabancı vakıfların olduğu gibi azınlık vakıflarının da mal varlığı edinmelerinde sınırlar kaldırılmakta ve sınırsız mal edinmeleri sağlanarak, emperyalist ülkelere silâhla alamadıkları Türk topraklarının para ile almalarının kapısı açılmaktadır. Emperyalizmin şirketlerle ve ordularla saldırılarına bir de vakıflarla saldırımları eklenmektedir. Küresel emperyalizmin komiseri Soros'un vakıfları bütün dünya ülkelerine yönelik komploların hem taşıyıcısı hem de uygulayıcısı bir konuma gelmiş olduğu bu aşamada Türkiye'deki Vakıflar Kanunu'ndaki değişiklikler benzeri vakıfların Türkiye'ye yönelik saldırılarının da önünü açmaktadır. Aynî ve nakdî yardım alma ve yapma konularında da sınırsız özgürlük getiren tasarı parayı verenin düdüğü çalacağı bir düzeni kurmaktadır. Akla gelen her türlü etkinliği

yürütebilecek vakıflar üzerindeki denetim de azaltılmakta, devlet aradan çekilirken, emperyalist merkezlerin vakıflar aracılığı ile saldırgan girişimlerine olanak sağlanmaktadır. Vakıflar Genel Müdürlüğü'nün yetkileri fazlasıyla sınırlanarak, Türkiye vakıf cenneti yapılmak istenmektedir.

Bir önceki Cumhurbaşkanı tarafından veto edilen Vakıflar Kanunu gene eski hâli ile gündeme getirildiği için, eski Cumhurbaşkanı'nın veto gerekçeleri günümüzde geçerliliğini korumaktadır. 10. Cumhurbaşkanı Sezer'in, ulusal çıkarlara ve ulus devlet düzenine aykırı bulduğu yeni Vakıflar Yasası'nın aynı zamanda Türkiye Cumhuriyeti'nin doğum belgesi olan Lozan Antlaşması'na da ters düştüğünü belirtmiştir. Türkiye'nin laik devlet düzeninde hiçbir biçimde cemaat vakfı kurulamayacağı veto gerekçesinde açıkça belirtilmesine rağmen, yeni Bizans'a doğru cemaat vakıflarının önü açılmaya çalışılmaktadır. Türk devletinin anayasal çerçevede bir sosyal devlet olduğu unutulurken, cemaat vakıflarına sosyal devletin yerini alabilecek bir dayanışma düzeni tanınmak istenmesi de Türkiye Cumhuriyeti anayasasına aykırı bir durum meydana getirmektedir. 10. Cumhurbaşkanı vakıfların hayır kuruluşları olmaktan çıkarılarak sivil toplum kuruluşlarına dönüştürülmesini vakıf kurumunun yapısına ve amacına aykırı olduğunu ifade etmiştir. Ne var ki, Soros'ların güdümünde hareket eden küreselci çevreler, vakıfların sivil toplum kuruluşlarına dönüştürülmesi için yoğun çaba sarf etmektedirler. Bir anayasa hukukçusu olan 10. Cumhurbaşkanı'nın Vakıflar Yasası ile ilgili olarak ortaya koyduğu veto gerekçeleri, bugün de Türk devletine ve yasama organına yol göstermektedir. Gayrimüslim çevreler vakıflar konusuna sâdece özel hukuk açısından bakarak haklarını genişletmek istemektedirler. Hem eski el konulan mallarının iadesi konusunda ısrar etmekte hem de küreselleşme sürecine uygun olarak vakıfların ekonomik alanda her türlü faaliyetinin önünün açılmasını desteklemektedirler.

Çok uluslu imparatorluktan tek uluslu ulus devlete geçerken getirilen sınırlamaları ortadan kaldırarak tıpkı eski Bizans döneminde olduğu gibi her türlü hareket serbestliğine kavuşturulmak istenen azınlık vakıfları, yeni dönemde daha da güçlendirilerek cemaatçiliğin ulus toplumları parçalaması dışarıdan desteklenmektedir. Türkiye Cumhuriyeti'nde Türk ve Müslümanların milleti hâkime konumunda olmasına itiraz eden gayrimüslimler, Türkiye'nin çevresinde yer alan Yunanistan, Ermenistan ve İsrail gibi kendi esas devletlerine gitmeyerek, eski Bizans İmparatorluğunun ana topraklarının bulunduğu Anadolu'da Türk ve Müslüman varlığına son verebilmek için cemaatçiliği vakıflar aracılığı ile güçlendirerek sürdürmek istemektedirler. Medenî Kanun'un cemaat vakıflarını yasaklamasına rağmen kilise ve havralar aracılığı ile vakıflar cemaatçilik doğrultusunda kullanılmak için çalışılmaktadır. Olabildiğince fazla malvarlığına sahip kılınmak istenen gayrimüslim vakıfların, küresel çok kültürlülük ve çok hukukluluk doğrultusunda Türkiye'nin ulusal ve üniter yapısının dağıtılmasında kullanılacakları artık iyice açıklığa kavuşmuştur.

Özellikle Fener Rum Patrikhanesi'nin girişimleri bu olumsuz durumu açıkça doğrulamaktadır. Azınlık vakıfları aracılığı ile Bizans dönemine geri dönmeyi hayal eden gayrimüslimlerin bu topraklar üzerindeki Türk ve Müslüman egemenliğini bir türlü kabul edemedikleri anlaşılmaktadır. Türk devletini ve Türk kimliğini koruyan ceza kanunu maddelerinin değiştirilmesi için Avrupa ve Amerika destekli olarak mücadele eden gayrimüslim topluluklar, azınlık vakıflarının güçlü desteği ile lobilere dönüşebilmenin hazırlığını yapmaktadırlar. Bir Ulusal Kurtuluş Savaşı verildiği gerçeğini görmek ya da hatırlamak istemeyen gayrimüslimler, bağımsızlık savaşı sırasında Türkleri ve Müslümanları arkadan vurdıkları gerçeğini dikkate almadan, şimdi de emperyalistlerin kucağına oturarak Türk ulusuna ve Türk devletine açıkça saldırmaktadırlar. Türkiye Cumhuriyeti devleti ile beraber Türk ulusunu da tarih sahnesinden silmek üzere yemin etmiş olan gayrimüslim toplulukların yeni Bizans projesi doğrultusunda alt kimlikleri canlandırdığı ve kiliseler aracılığı ile de misyonerlik yaptıkları açıkça görülmektedir. Alt kimlikçilik misyonerlikle birleşince tam anlamıyla bir bölücülük faaliyeti ortaya çıkmakta ve Türklük ile beraber Türk devleti düşmanlığı emperyalist dış desteklerle tırmandırılmaktadır. Vakıfların diğer sivil toplum kuruluşları gibi emperyalizmin Truva Atları konumuna gelmemeleri için, yeni vakıflar yasasının çıkmaması gerekmektedir. Avrupa Birliği'nin dışında kalmış bir Türkiye'nin Avrupa kriterleri ile yasa çıkarması, kendi yapısına ve devlet modeline açıkça ters düşmektedir. Truva Atı'nın emperyal amaçlı kullanıldığı ülke olan Türkiye'de ulusal bilinç yeni Truva Atlarına izin vermemeli ve azınlık vakıflarının sivil toplum kuruluşu statüsüne dönüşmesi önlenmelidir. Bölücülük suçu Truva Atı konumundaki emperyalist amaçlı vakıflar aracılığı ile işlenerek asıl hedef gözden kaçırılmak istenmektedir.

Bütün mesele ulusal ve üniter Türk devletinin ortadan kaldırılması ve yerine yeni Bizans projesi doğrultusunda gayrimüslim eyaletlerden oluşacak bir bölgesel federasyonun kurulması olarak görünmektedir. Emperyal ülkelerle işbirliği içinde olan gayrimüslim unsurların, Türk varlığına son verecek derecede örgütlenmelerinde yeni vakıflar yasasının bir dönüm noktası olacağı anlaşılmaktadır. Türk devleti ve Türkiye Büyük Millet Meclisi, böylesine emperyal amaçlı bir siyasal senaryoya alet olmamalı, yeni Bizans'a gidecek doğrultuda gündeme gelen vakıflar yasasındaki değişiklik önerilerini kabul etmemelidir. Türkiye Cumhuriyeti'nin ulusal, üniter ve laik bir devlet olarak yoluna devam edebilmesi, vakıflar yasasındaki değişiklik tasarısının reddedilmesine bağlı görünmektedir. Türk ulusunun varolma bilinci ve kendini koruma refleksi doğrultusunda ortaya çıkacak bir kamuoyu oluşumu, yeni Bizans yasasının çıkmasını engelleyecektir. Yabancıların ve emperyalistlerin örgütleri ile, Türkiye bağımsızlığını kaybetmemelidir. Türkiye Cumhuriyeti'nin ilelebet payidar kalabilmesi için, yeni Bizans yolundaki vakıflar yasası değişikliği reddedilmelidir.

Ahmet Taner Kışlalı

ÇAĞDAŞ BİR BEYİN

Ahmet Taner Kışlalı'yı, Işık Kansu'nun kaleminden okuyalım. 'Sorumlu Öğretmen' başlıklı makaleden:

Zile, 1939. Adını Ahmet Taner koydular. Ziraat Bankası veznedarı Hüsnü Bey ile ilkokul

öğretmeni Lütfiye Hanım'ın çocukları. O Lütfiye Hanım ki 16 yaşında Cumhuriyet öğretmeni olarak eğitim ateşini yoksul, yorgun Anadolu'ya taşıyor. Kemalci, Kuvvacı Mustafa Necati'nin 'Millet Mektepleri'nde kendinden yaşlı 'erkek' öğrencilere okuma yazma öğretiyor. Zile, Nizip ve Kilis'ten başlayıp Ankara'ya uzanan 44 yıllık uzun yürüyüşün ardından, bir Cumhuriyet Bayramı'nda, 29 Ekim 1994'te yaşama gözlerini yumduğunda, oğlu Ahmet Taner şöyle anıyor onu: «Hep genç kalarak yaşlandı. Gerçek bir Kemalist devrimci gibi, kendini hep yenileyerek... çağını anlama çabası içinde torunları ile bile arkadaşlık kurmayı başararak...» Annesinin kollarındayken, okullu olduğunda, 'a, be, ce'yi de ilk öğretmen annesinden öğrendi. Uysaldı. Sakinliği, 'muhallebi çocukluğu' gibi tanımlanamazdı asla. Daha ilkokuldayken Türkçe'yi ses şenliğine döndürürdü. Minik arkadaşları, 'Öyle öyküler anlatıyor ki derslerde, bize hiç laf düşmüyor' diye yakınır. Annesi ile babası, Mehmet Ali ile Mahmut'u İstanbul'a, Galatasaray Lisesi'ne göndermişlerdi. Ahmet Taner'in evin sıcaklığından uzaklaşmasına yürekleri elvermedi. Pek zayıftı, pek çocuksuydu da ondan. Kilis Ortaokulu'nda okudu. Delikanlılığın delifşekliğinde kardeşleri, arkadaşları dalaşırlardı birbirleriyle, ama onu kavga ederken hiç gören olmamıştı. Kavgacılık ile savaşımcılığı birbirinden ayırt etmek gerek. Daha ortaokulda okulun düzenlediği tartışmalı toplantıların başta gelen önderlerindendi. Kabataş Lisesi'ndeki ateşli münazaralara da taşıyacaktı bu niteliğini. Siyaset bilimcisi olmanın ilk ipuçları, ağabeyi Mehmet Ali Kışlalı ile kendi geliştirdikleri 'devlet yönetimi' oyununda belirmişti. Elde makas, dil ucuna sürüldü mü koyulaşan mavi uçlu kurşunkalem, bir de saman kağıtlar. Oyunun altyapısı hazır. El becerisini de ekledin mi üzerine, al sana kağıttan kaymakam, garnizon komutanı, doktor, belediye reisi, banka müdürü, tarım müdürü, halk. Çocukluğun geniş düş dünyasına açılan oyun penceresi, 'gel keyfim gel' geçen doyumsuz saatler. Lise bitti. Ver elini Ankara. O artık Mülkiyeli. Hem öğrencilik, hem gazetecilik bir arada gidiyor. Yeni Gün'de spor muhabirliği. Galatasaraylı kardeşlerinin tersine Fenerbahçe'ye 'gık' dedirtmeyen ödünsüz taraftar. Olgunlaşma sürecinde derginin yazışları müdürlüğünü üstlenme. Fransız bursuyla Sorbon'da doktora. Tez konusu, 1960 devrimi sonrası Türkiye'deki siyaset açısından ilgi çekici: «Modern Türkiye'de Siyasi Güçler...» Fransa'da Bordolu, ama

'Biz Türklerden' Nicole ile tanışma. Ahmet Taner'in insan sever, sıcakkanlı, sevgili eşi, kızları Dolunay ve Altınay'ın anneleri Nilgün. Yıllar sonra birlikte geçirdikleri trafik kazasında yitirdiği, Türk bayrağı ile gömülen Nilgün Kışlalı... Sorbon sonrası önce Hacettepe Üniversitesi'nde siyaset sosyolojisi alanında öğretim üyeliğine başlama. Askerliğin ardından Hacettepe Üniversitesi'ne yapılan dönüş başvurusuna ret yanıtı. Ağabeyi Mehmet Ali Kışlalı, 'İhsan Doğramacı istemedi dönmesini' diyor. 'Neden?' diye soruyoruz. Yanıtı çok kısa: «Öğrencilerini demokrasi, özgürlük ve açıklık konularında teşvik etti. Ahmet, öğrencilerin üniversite içinde demokratikleşmesi akımının önderlerinden olmuştur. Doğramacı'ya bu fazla geldi.» Siyasal Bilgiler Fakültesi'ne geçti. Çok mutluymuş. 1971-77 arasında Yankı dergisinin belkemiği olduğunu söylemek abartı sayılmaz. O yıllarda yükselen toplumcu, devrimci, halkçı rüzgarı yakalayan dönemin 'Karaoğlan'ı, CHP Genel Başkanı Bülent Ecevit'in dikkatini çekiyordu Yankı'da yazıları. 1977'de İzmir'den CHP milletvekili seçiliyor. 1978 başı. 11'ler Adalet Partisi'nden ayrılmış. Ecevit, hükümet kuracak besbelli. Altan Öymen CHP Grup Başkanvekili. 'Laci'leri önceden çekmiş olanlar sıram sıram. Öymen'e görünenler, hatırlatmada bulunanlar çoğunlukta. Ahmet Taner Kışlalı ise ortada gözüküyor hiç. Ecevit, Öymen'e Ahmet Taner Kışlalı'yı Kültür Bakanı yapacağını açıklıyor. Öymen haberi bildirecek, ama bulabilene aşk olsun. Sonunda bulunuyor da, Altan Öymen, Kışlalı'ya Kültür Bakanı olduğunu ancak arabasında söyleyebiliyor: 'Kültür Bakanı olacağını kendisine açıkladığımda yüzünde sevincin işaretlerini görememiştin. Yalnızca gözlerinde önemli bir sorumluluk yüklendiğinin bilincine varan ışıltının çıktığını gözlemiştim.' Bakanlık görevinin hakkını vermişti. O dönemin gençleri, o güne değin itilen kakılan yazarları, kimi gruplarca küçümsenen değerleri kucaklayan Kültür Bakanlığı'nca çıkarılan dergiyi anımsarlar: Ulusal Kültür'. 12 Eylül. Baskının adı. Özal'lı yıllar. 'Değişim' aldatmacasıyla karışık karşıdevrimin, yozlaşmanın adı. Ahmet Taner Kışlalı, Ankara İletişim Fakültesi öğretim üyesi. Bilime, öğrencilere adanan yıllar. Savunduğu düşüncelere karşı görüşleri ileri süren, bunu bir tutarlı çerçevede dile getiren öğrencilere en yüksek notu veren hoşgörülü, sonuna dek demokrat öğretmen. Eşini trafik kazasında yitirdiği günün ertesinde, kolu sarılı derse giren sorumlu öğretmen... 1991 sonu. Cumhuriyet gazetesinde yazarlığa başlama: 'Haftaya Bakış'. Başta Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği, Atatürkçü Düşünce Derneği olmak üzere birçok cumhuriyetçi demokratik kitle örgütünün Anadolu'nun yüzlerce köşesinde düzenledikleri toplantılarda konuşmalarla 'ulusalcı, laik, Atatürkçü' güçlere özgüven aşılama... Halka, Kemalizmin, Atatürkçülüğün bir doğma değil, bir sürekli devrimcilik olduğunu usanmadan anlatma çabası. Atatürkçü Düşünce Derneği Genel Başkan Yardımcılığı... Nisan 1997'de ikinci eşi Nilüfer Kışlalı ile evlilik. 22 Eylül 1999'da Nilhan Nur'un doğumu.

Çayyolu Engürü Sitesi. 21 Ekim 1999:

Saat 09.28. Cumhuriyet gazetesine 'Kınıyorum' başlıklı yazısını faksladı.

Saat 09.35. Eşi Nilüfer Kışlalı ve minik bebeğini kente indirecek, sonra derse girecek. 'Nilüfer' dedi, 'Ben arabayı ısıtayım. İki-üç dakika sonra gelirsiniz.' Evden çıktı.

Abdi İpekçi

Abdi İpekçi (d. 1929, İstanbul - ö. 1979). Türk gazeteci, yazar.

İlköğrenimini gördükten sonra Galatasaray Lisesini bitirdi. Sonra bir müddet Hukuk Fakültesine devam etti. Yeni Sabah, Yeni İstanbul ve İstanbul Ekspres Gazetesi gibi çeşitli gazetelerde spor muhabiri, sayfa sekreteri ve yazı işleri müdürü olarak çalıştı. Ali Naci Karacan'ın çıkardığı Milliyet Gazetesinin yazı işleri müdürlüğünü yaptı.

Bir müddet sonra da genel yayın müdürü oldu. 1961 senesinden 1 Şubat 1979 tarihine kadar aynı gazetenin başyazarlığını da yürüten Abdi İpekçi, Türkiye Gazeteciler Sendikası, Türkiye Basın Enstitüsü Başkanlığı, İstanbul Gazeteciler Cemiyeti ve Uluslararası Basın Enstitüsünün ikinci başkanlığı, Basın Şeref Divanı genel sekreterliği gibi vazifelerde bulundu. Yazılarında Atatürkçülüğü, barışı, düşünce özgürlüğünü, ülkenin bağımsızlık ve bütünlüğünü savundu. 1 Şubat 1979 gecesi İstanbul Maçka'daki evinin yakınlarında arabasında iken Mehmet Ali Ağca tarafından yapılan silahlı saldırı sonucu öldürüldü.

Yayımlanmış Eserleri

Afrika (1955)
İhtilalin İç Yüzü (Ö. Sami Coşar'la, 1965)
Dünyanın Dört Bucağından (1971)

Ord. Prof. Dr. Hıfzı Veldet Velidedeoğlu

Ord. Prof. Dr. Hıfzı Veldet Velidedeoğlu (24 Ağustos 1904, İstanbul - 24 Şubat 1992, İstanbul), Türk hukukçu, akademisyen, yazar ve gazeteci.

Trabzon Lisesi (1924) ve Ankara Üniversitesi, Adliye Hukuk Mektebi (Hukuk Fakültesi) (1928) mezunudur. Doktora çalışmalarını İsviçre'de yapmıştır (1933). 1934 yılında İstanbul Üniversitesi, Hukuk Fakültesi'ne asistan olarak atanmıştır. Aynı yıl Doçent, 1942 yılında Profesör, ve sonra da Ordinaryus Profesör ünvanlarını almıştır. Aynı fakültede iki dönem dekan olarak hizmet vermiştir (1946-1948 ve 1952-1953). 1975 senesinde emekli olmuştur. Velidedeoğlu ayrıca 1961 Anayasası'nı hazırlayan komisyonun da üyesi ve 1961 Kurucu meclisinin katiplerindendir. Araştırma ve röportajları Cumhuriyet ve Milliyet Gazeteleri'nde yayınlanmıştır.

Türkiye'nin günümüzde tanınan birçok hukukçusunun hocasıdır. Atatürkçü Düşünce Derneği'nin onursal başkanıdır.

Kitapları:

Türk Medeni Hukuku (1943-48, 2 Cilt)
Hayat, Hukuk ve Cemiyet (1944)
Bir Lise Öğrencisinin Millî Mücadele Anıları (1970)
Türkiye'de Üç Devir (1972-74)
Sağsız Solsuz Demokrasi (1974)
Devirden Devire (1974-76, 3 Cilt)
Türk Yurttaşlar Yasası ve Borçlar Yasası Terim ve Sözlükler Kılavuzu (1975)
Ailenin Çilesi Boşanma (1976)
İnsancı Yollar (1976)
Anıların İzinde (1977-79, 2 Cilt)
Mustafa Kemal Atatürk: Söylev (Nutuk'un günümüz dilinde yeniden basımı / 1978-81, 3 Cilt)
Millî Mücadele Anıları (1983)
Yol Kesen İrmak (1983)
Çağdaş Düşünce (1987)
12 Mart Faşizminin Felsefesi (1990)

Doç. Dr. HÜNER TUNCER
ADD Bilim Danışma Kurulu Üyesi

ATATÜRKÇÜ DIŞ POLİTİKANIN İLKELERİ

Onurlu bir dış politika! Atatürk'ün saptadığı ve uyguladığı bir dış politika! Batılılar tarafından "Hasta Adam" olarak nitelendirilen Osmanlı İmparatorluğu'nun yıkıntıları üzerinde kurulan genç ve sağlıklı Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin dış politikası!

Atatürk'ün dış politika ilkeleri, O'nun dünya görüşüyle tam bir uyumluluk gösterir. Bu dünya görüşünü şöyle özetleyebiliriz: 1. Tam bağımsızlık, 2. Ulus egemenliği, 3. Kökten çağdaşlaşma. (1)

1) Gerçekçilik: Atatürk'ün dış politikasının temel niteliği, gerçekçiliği, yani hedef saptamasındaki ustalığıydı. Kurtuluş Savaşı sırasında Misak-ı Milli'de ifadesini bulan hedefler, gerçekçi biçimde saptanmıştı. Atatürk'ün, Pan-İslam, Pan-Türk ve Turancılık hareketlerine iltifat etmeyişi, gerçekçiliğinin doğal sonucuydu.

Atatürk, Misak-ı Milli'de belirlenen hedeflerini gerçekleştirinceye değin savaştı ve bu gerçekçi çerçeveden ne bir santim fazlasını istedi ne de bir santim azına razı oldu. Gerçekçi bir dış politika, maceracılıktan uzak bir dış politikaydı. Atatürk, bu dış politika anlayışını şu sözleriyle dile getirmişti: "Sınırlarımızı ve olanaklarımızı bilelim!" Yeni Türk Devleti, gücünün ve olanaklarının bilincinde olarak, dış politikasını saptamalıydı. Ayrıca, diğer devletlerin de güçlerinin bilincinde olmalıydı. Bu "gerçekçilik"te, "ödün vermek" ya da "sindirilmek" söz konusu değildi. Bu "gerçekçi" yaklaşım doğrultusunda, hangi koşullarda olursa olsun, herhangi bir baskıcı güce karşı direnişte bulunulacaktı. 2) Taktikte Ustalık: Atatürk, karşılaştığı sorunların hepsine birden el atmayıp, bunları öncelik sırasına koymasını çok iyi biliyordu. Atatürk'ün, yeni Türkiye için zihninde oluşturduğu yapıyı adım adım gerçekleştirmesi de, taktikteki ustalığının göstergesiydi. Koşulların olgunlaşmasını beklemeden ve ulusun desteğini sağlamadan, köklü yapı değişikliğine birdenbire girişilmesi, başarı şansını azaltabilirdi. Atatürk, neyi ne zaman yapacağını çok iyi planlamak suretiyle,

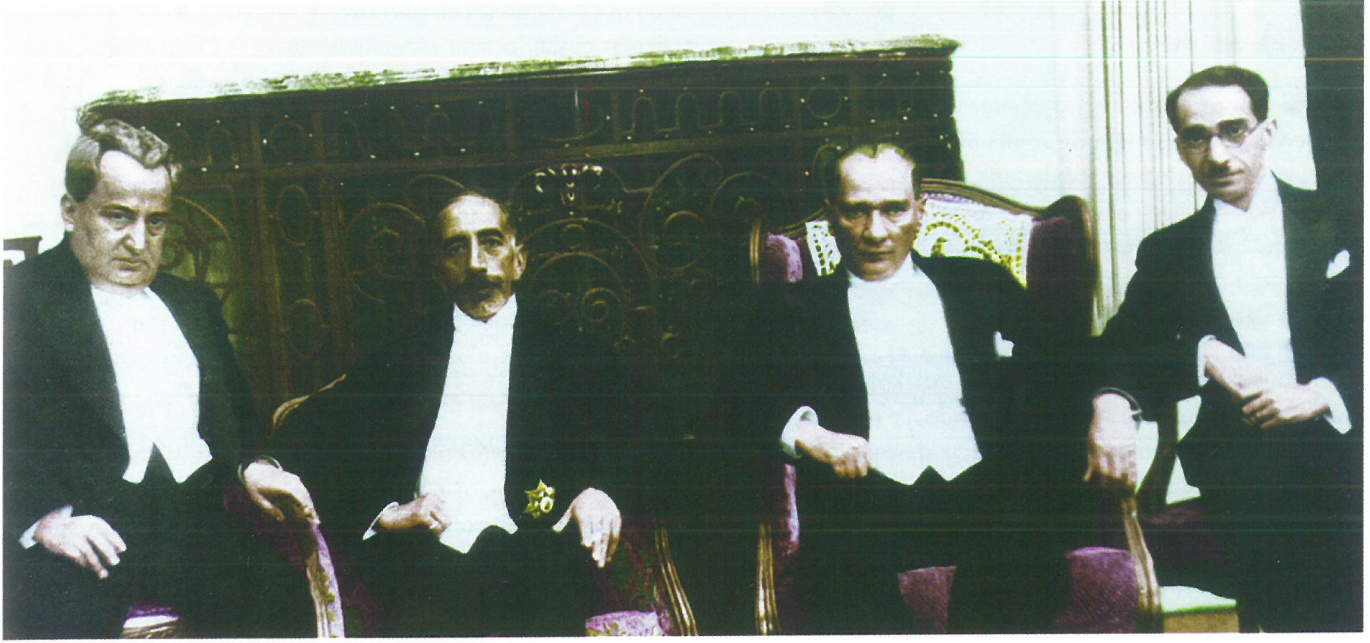
devrimlerini başarıya götürmüştür.

3) Diyaloga Açık Olmak: Atatürk, Kurtuluş Savaşı sırasında mücadele ederken dahi düşmanla diyalog kapısını aralık bırakmıştı. Atatürk, düşmanlık ilişkisinde aşırılıktan kaçındığı gibi, dostluklara gereğinden fazla bel bağlamamak gerektiğini de biliyordu. Örneğin, Kurtuluş Savaşı sırasında Sovyet rejimiyle kurulan dostluğun pürüzlerle dolu olduğunu çok iyi görmüş; bu nedenle de, bu ilişkiyi, karşılıklı çıkar dengesine dayalı bir işbirliği çerçevesinden öteye taşırmamaya özen göstermişti.

Atatürk, iki savaş arası dönemin zıt rejimlerini barındıran uluslararası yapıda, rejim farkı gözetmeksizin dostluklar kurmak suretiyle, çağdaş diplomasinin başka bir başarı koşulunu daha yerine getirmiş oluyordu.

4) Dünü, Bugünü ve Yarını Başarılı Kavrayış: Atatürk, dün çok iyi bildiği için, bugünü ustalıkla kavrayabiliyor; böylece, yarını da ustalıkla biçimde önceden tahmin edebiliyordu. Tarih bilgisinin diplomaside önemli yerini bilen Atatürk, tarih alanında çok okuyor ve tarihten gerekli dersleri çıkartabiliyordu.

Yarını görebilmekte usta olan Atatürk'ümüz, 1932 yılında, yani İkinci Dünya Savaşı'nın başlamasından yedi yıl kadar önce, ABD'li General Mac Arthur ile yaptığı bir görüşmede, Savaş'a ilişkin şu öngörüsünü dile getirmişti: "Versay Antlaşması, Birinci Dünya Savaşı'na neden olmuş olan öğelerden hiçbirini ortadan kaldıramadığı gibi, dünün başlıca rakipleri arasındaki uçurumu büsbütün derinleştirmiştir. Böylece, bugün içinde yaşadığımız barış dönemi, yalnızca mütarekeden ibaret kalmıştır. Bence, dün olduğu gibi, yarın da Avrupa'nın kaderi, Almanya'nın alacağı tutuma bağlı bulunacaktır. Fevkalâde bir dinamizme sahip olan bu 70 milyonluk çalışkan ve disiplinli ulus, üstelik ulusal ihtiraslarını kamçılayabilecek siyasal bir akıma kendisini kaptırdı mı, er ya da geç Versay Antlaşması'nın tasfiyesi

yoluna başvuracaktır." Atatürk, Almanya'nın 1940-1946 arasında bir savaşı başlatacağını; ABD'nin bu savaşın içine çekileceğini; Almanya'nın büyük ölçüde tahrip olacağını; savaşın başlıca galibinin Sovyetler Birliği olacağını ve ABD ile SB'nin, Savaş'tan sonra dünyanın en büyük iki gücünü oluşturacağını sözlerine eklemişti.

İki büyük asker arasındaki görüş alışverişi tamamlandığı zaman, Atatürk, gülererek Mac Arthur'a şunları söylemişti: "Görüşlerimizde tam birlik var. Ancak, temenni edelim ki, durumu biz yanlış görelim ve dünyanın kaderini ellerinde tutan devlet adamları haklı çıksınlar." Ancak, ileriye büyük bir ustalıklarla görebilme yeteneğine sahip olan Atatürk, geçmişte birçok kez olduğu gibi, geleceğe yönelik saptamalarında da bir kez daha haklı çıkmıştı.

5) Tam Bağımsızlık: Türk Devleti, öteki devletlerle olan ilişkilerinde tam bağımsızlığını hiçbir zaman yitirmemeliydi. Atatürk'e göre, "tam bağımsızlık" siyasal, ekonomik, malî, yasal, askerî ve kültürel bağımsızlık demektir. Eğer bu alanlardan herhangi birinde bağımsızlık söz konusu değilse, o zaman devlet tam bağımsız sayılamazdı.

6) Barışçı Dış Politika: Atatürk, Nisan 1920'de, şöyle diyordu: "Dış politikanın, iç örgütlerle uyum içinde olması gerekir." (2) Atatürk, "bir toplumun iç örgütü ne denli güçlü ve sağlam olursa, dış politikası da o ölçüde güçlü ve sağlam olur" demektedir. Uluslararası politikanın temel ilkelerinden biri olan, "dış politika, iç politikanın uzantısıdır" ilkesini, Büyük Atatürk, bu ilkenin ortaya atılmasından hemen hemen otuz yıl önce nasıl bilip de söyleyebilmişti?.. İşte, bu büyük insanın dehasını kanıtlayan bir başka örnek daha!

"Yurtta sulh, cihanda sulh" ilkesi, Atatürk'ün barışçı dış

politikasının en anlamlı göstergesiydi. "Atatürk'ün dış politikası" denilince, ilk akla gelen, kuşkusuz "yurtta sulh, cihanda sulh" ilkesidir. "Yurtta sulh", insanın huzur ve güven içinde, insan kişiliğine yakışır biçimde yaşamasını ifade eder. "Yurtta sulh", devlete, vatandaşını huzur ve güven içinde yaşatabilmeyi sağlayabilmesi için, yükümlülükler yükler. "Cihanda sulh" ise, uluslararası ilişkilerde güce ve güç tehdidine başvurmamayı, uluslararası uyuşmazlıkların barışçı yollarla çözülmesini öngörür. "Cihanda sulh", bütün ulusları barış içinde, refaha, mutluluğa ve daha ileri uygarlık çağına yöneltmeyi ifade eder. "Yurtta sulh, cihanda sulh" ilkesinin temelinde yatan, insan sevgisi ve insanlık anlayışıdır.

Atatürk, "Biz kimsenin düşmanı değiliz, yalnızca insanlığın düşmanı olanların düşmanıyız" derken, eşsiz bir insan sevgisinden ve insan saygısından söz etmiştir. (3)

7) Güvenlik Politikası ve İttifaklar Sistemi: Atatürk'ün görüşüne göre, Türkiye, öncelikle kendi gücüne dayanacaktı. Atatürk, Osmanlı Devleti'nin çöküş nedenlerinden birinin, kendi gücüne dayanmaktan uzaklaşmak olduğunu çok iyi saptayarak, aynı yanlışlığa sürüklenmemeye özen göstermişti.

Atatürk, şöyle demektedir: "Dünyada denge diye bir şey vardır. Biz onun dışında değiliz. Doğu'da büyük bir devletle ya da Batı'da birkaç devletle ilişki kurarak, anlaşmalar, bağlaşımlar yaparak, denge alanında yerimizi saptamak düşüncesi akla gelebilir. Ne Doğu'ya ne Batı'ya önem vermeyerek, yalnız kendi varlığımıza dayanmakla yetinilebilir mi sorusu da akla gelmiyor değil. Doğrusu, şu anda güvenilebilir politika, yalnız kendi varlığımıza dayanmaktır. Başkalarına güvenle gönül bağlayamayız. Ancak, bu demek değildir ki, yarın meydana gelecek gelişmeler karşısında,

herhangi bir tarafa daha çok yaklaşmak olanaksızdır ve yerinde değildir.” (4)

Türkiye'nin barış içinde yaşayabilmesi için, güçlü olması gerekiyordu ve bunun için de, öteki ülkelerle işbirliği içinde olmalı ve bölgesindeki devletlerle ittifaklar kurmalıydı. Türkiye, Balkan Devletleriyle 1934'te Balkan Paktı'nın, doğusundaki devletlerle de 1937 yılında Sâdâbad Paktı'nın kurulmasında öncülük etmişti. Türkiye, ancak bu yolla kendi güvenliğini sağlayabilecekti. (5)

Atatürk, büyük devletlerle ittifaklardan uzak kalmak istiyordu çünkü büyük bir devletle ittifak durumunda, iki müttefik devlet arasındaki ilişkiler, kolaylıkla 'koruyucu devlet' ve 'koruma altındaki devlet' ilişkilerine dönüşebilirdi ve bu ittifakların karşılığı, çoğunlukla güçsüz ulusların sırtından çıkarılırdı.

8) Ulusalcılık-İnsanîyetçilik: Atatürk, yeni Türkiye'ye ulusal bir yapı kazandırmaya çalışmış; ancak, “ulusalcılık” düşüncesini hiçbir biçimde aşırılığa götürmemişti. Atatürk, dünya toplumunu tek bir aile gibi görüp, herhangi bir ülkenin sorunlarının, bütün insanlığın sorunu gibi değerlendirilmesi gerektiği inancıyla hareket etmişti.

Atatürk, bir ziyaret için Ankara'da bulunan Romanya Dışişleri Bakanı Antonescu'ya da 17 Mart 1937'de şunları söylemişti: “Bugün bütün dünya ulusları, aşağı yukarı akraba olmuşlardır ve olmaktadırlar. Bu nedenle, insan, bireyi olduğu ulusun varlığını ve mutluluğunu düşündüğü kadar, bütün dünya uluslarının rahatını ve refahını düşünmeli ve kendi ulusunun mutluluğuna değer verdiği ölçüde, bütün ulusların mutluluğu için hizmette bulunmaya elinden geldiğince çalışmalıdır. Çünkü dünya uluslarının mutluluğuna çalışmak, başka bir yoldan kendi rahatını ve mutluluğunu sağlamaya çalışmak demektir. Dünyada ve dünya ulusları arasında dirlik, açıklık ve iyi geçim olmazsa; bir ulus, kendisi için ne yaparsa yapsın, dirlikten yoksun kalır. En uzakta varsaydığımız bir olayın, bize bir gün temas etmeyeceğini bilemeyiz. Bunun için, insanlığın hepsini bir vücut ve her ulusu bunun bir organı saymak gerekir. Bir vücudun parmağının ucundaki acıdan diğer bütün organlar etkilenir.” (6)

9) Çağdaşlık: Yeni Türk Devleti, çağdaş uygarlık düzeyine erişmeli ve hatta onun ötesine geçmeliydi. Çağdaş uygarlığı hangi devletler temsil etmekteyse, Türkiye, o devletlerle yakın işbirliği içinde olmalıydı.

Çağdaşlaşma, bir Batı taklitçiliği ya da Avrupa'ya benzeme özentisi değildi. Bu, yüzyıllarca bağımsız yaşamış, köklü devlet geleneği olan bir ulusun, değişen dünyada lâyık olduğu yeri alması ve bu yeri koruması davasıydı. Atatürk, çağdaş uygarlığı şöyle tanımlamaktaydı: “Çağdaş uygarlık

öyle güçlü bir ateştir ki, ona kayıtsız olanları yakar, mahveder. Ülkeler çeşitli, ancak uygarlık birdir ve bir ulusun gelişmesi için de, bu tek uygarlığa katılması gerekir.”

Atatürk, şöyle demektedir: “Biz, Batı uygarlığını bir taklitçilik yapalım diye almıyoruz. Onda iyi olarak gördüklerimizi, kendi bünyemize uygun bulduğumuz için, dünya uygarlık seviyesi içinde benimsiyoruz.” (7) Büyük Önder: “Türk milletinin yürümekte olduğu ilerleme ve medeniyet yolunda, elinde ve kafasında tuttuğu meş'ale müspet ilimdir” talimatıyla, Türk ulusuna çağdaşlaşma yolunu göstermişti. (8)

10) Akılcılık: Atatürk'ün dış politikası, ideolojik dogmalar ve ön yargılar yerine, akla ve bilime dayanıyordu. Bu nedenledir ki, Atatürkçü dış politika, uluslararası ilişkilerde uzun süreli dostluklara ve düşmanlıklara sahip olma yerine, karşılıklı yarar sağlama ilkesini temel almıştı. Örneğin, Ulusal Kurtuluş Savaşı yıllarında ve ertesinde, Türkiye, Çarlık Rusyası'nın yerine kurulan yeni Sovyet Devleti'yle iyi ilişkiler kurmuş ve böylelikle, Batılı devletler karşısındaki konumunu güçlendirmişti.

11) Eşitlik: Atatürk'ün dış politikada titizlikle savunmuş olduğu bir ilke de, eşitlik ilkesi, yani Türkiye ile başka egemen devletler arasında yasal açıdan mutlak eşitliğin var olmasıydı. Osmanlı İmparatorluğu'nun gerileme döneminde, Avrupalı devletler kapitülasyonlara dayanarak, Osmanlı vatandaşlarının sahip olmadıkları haklardan ve ayrıcalıklardan yararlanmıştı. Böylece, Osmanlı İmparatorluğu, yarı-sömürge konumuna indirgenmişti. Atatürk, Ulusal Kurtuluş Savaşı sırasında ve sonrasında, egemenliği ve eşitliği dış politikamızın temel hükümleri saymıştı. Misak-ı Milli'nin ana maddelerinden biri de, egemenlik ve eşitlikti. Atatürk, tüm yaşamı boyunca büyük devletlere, her ne biçimde olursa olsun, bir hak ve ayrıcalık tanınmasının şiddetle karşısında durmuştu. (9)

Bugün iktidarın uyguladığı dış politikanın, Atatürkçü dış politika ilkelerini temel aldığı ve bu çerçevede yürütüldüğü söylenebilir mi?..

1 Hüner Tuncer, Atatürkçü Dış Politika, Kaynak Yayınları, İstanbul, Ocak 2008, ss. 21-32.

2 Enver Ziya Karal, Atatürk'ten Düşünceler, İstanbul, Çağdaş Yayınları, Şubat 1991, s. 171.

3 Utkan Kocatürk, Atatürk'ün Fikir ve Düşünceleri, ikinci baskı, Ankara, Edebiyat Yayınevi, 1971, s. 322.

4 Karal, op. cit., ss. 171-172.

5 Biri, Türkiye'nin içinde yer aldığı bölgenin batısındaki; diğeri de, doğusundaki ülkelerle yapılan antlaşmaların amacı, bölge dışından gelen emperyalist tehditlere bölge ülkelerinin işbirliği yaparak, birbirinden güç alarak, birlikte direnmeleriydi.

6 Karal, op. cit., s. 181.

7 Afetinan, Atatürk Hakkında Hatıralar ve Belgeler, Ankara, Türkiye İş Bankası Yayını, 1959, s. 176.

8 Kocatürk, op. cit., s. 177.

9 Aptülahat Akşin, Atatürk'ün Dış Politika İlkeleri ve Diplomasisi, Ankara, Türk Tarih Kurumu Basımevi, 1991, s. 38.

TÜRKİYE VE DÜNYA

Şehitlerine Ağlayan Bir Ülke

Türkiyemizin, medyaya, özellikle televizyonlara yansıyan görüntüsüne bakılırsa, eli kolu bağlı, şehitlerine ağlayan ve bayraklara sarılıtabutlar başında onlara ağıt yakan bir ülke konumundayız. Büyük ve ilahi öğretilere uyum halinde, bir yanağımıza vurulduğunda öbürünü çeviriyoruz. Olgun, temkinli ve herşeyden önce demokrasiye derinden bağlıve aşık bir ülkeyiz. Böylesi bir ortamda gün, eleştiri günü değil, fakat birlik, beraberlik ve dayanışma günüdür diyoruz.

Düşünmek gerekir; mangaldaki sıcak kestanelerle elini yakmak istemeyen, günü gün etmeye bakan bir yönetim için bundan daha elverişli psikolojik bir ortam bulunabilir mi? Hele bir de Mecliste sayısal üstünlüğünüz varsa, muhalefetin, sırf kayda geçsin diye vermişolduğu veya verebileceği denetim önergelerinin bir kıymeti harbiyesi olur mu? Herşeyi çantada keklik (granted) görmezsiniz de ne yaparsınız?

Türkiye'yi ve halkımızı, hiç de hak etmediği halde, eli kolu bağılımışgibi gösteren, aslında siyasettir ve yanlışşekilci siyasettir. Eli kanlı teröriste terörist dememekte ısrar eden ve bunu yaptıkları takdirde, halk nezdindeki sözde inandırıcılıklarını(!) kaybedeceklerini söyleyen bir siyasi partiyi Meclis çatısıaltında, "farklılıklarımız gücümüzdür" gibi, iç boşsloganlarla barındırmayı, demokrasi adına marifet sayan bir yönetim, bağımsız yargıya bile aba altından sopa göstermeye kalkarsa, insanımızın çareyi nerede arayacağıgerçekten bilinmiyor.

Terörle mücadele çok yönlü bir politika olmak durumundadır deniliyor. Yani, askeri önlemler yanında siyasi, ekonomik ve sosyo kültürel boyutu olan politikalar da oluşturmak gerekiyor.

İlk nazarda bu tarife itiraz zordur.

Ancak unutmamak gerekir ki, ikinci kategorideki politikalar yok denecek kadar az ise, bunların oluşturulması, aşık zaman alacaktır. Başlıca bu nedenle, terörle mücadeleyi, ileride içi güya doldurulacak

başka kompartmanlara bağlamak, işin kolayına kaçmaktır ve davayısulandırmaktan ve ötelemekten başka bir şey değildir. Oysa ki, ülkenin karşıkarşıya bulunduğu tehdit ve tehlike o derce acildir ki, derhal ve misliyle mukabele ve müdahale edilmesi kaçınılmazdır. Hasma, atacağıadımın hesabınıyaptıracak topyekun caydırıcılık ancak bu şekilde sağlanabilir. Zamana yayılmışparça önlemlerin caydırıcınıteliği münakaşalıdır. Kaldiki, caydırıcılığın, bir kere

Dr. MUSTAFA AŞULA
(E. Büyükelçi)

yara aldıktan sonra yeniden toparlanmasında mümkün değildir.

Teröre anladığılisanla hitap etmek gerekir. Bu lisan ne demokrasi lektürü, ne de diplomatik alanda maharet sergileme hevesleridir, bu lisan, terörün kullandığısilahın ta kendisidir. Yani terörün cevabıönce tenkidir.

Türkiyemiz ve silahlıkuvvetlerimiz bu imkan ve kabiliyete fazlasiyle sahiptir. Bu gücü kullanmaya sıra geldiğinde, işin içine iç ve dışsiyaset girmektedir. Maalesef siyaset, bilerek veya bilmeyerek, kendi eliyle hazırladığıbazıhandikapların içinde dönüp durmaktan gayrıbir çıkışbulamamaktadır.

İçeride "Türkiye'nin bir Kürt sorunu vardır ve bu benim sorunumdur" dersiniz, "üzerlerine faza gitmeyelim, aksi halde dağa çıkarlar" gibi bir vehme kendinizi kaptırırsanız, dilinizin altındaki baklayıçıkarmak için önce bazıcıvatalarığevşetmeyi yeğlerseniz, bu yola nasıl devam edebileceksiniz?

Dışpolitikanızıgerçekçi olmaktan çıkarıp, çelişkiler üzerine kurarsanız, kimi neye nasıl inandıracaksınız?

Amerika Birleşik Devletleri, tamamen kendi kurguladığıbir senaryo ile yanıbaşınızdaki Irak'ın kanlıbir biçimde işgal edecek, Kuzey Irak'ta Türkiye için açık bir tehdit oluşturan Kürt varlığınımüttefik sayıp kollayacak ve siz Irak'ın toprak bütünlüğünden ve mücavir bir ülke olarak size olabilecek ciddi yansılardan bihaber bir rahatlıkla, işgalciye yardımcıolabilmenin yollarınıaçacaksınız, sonra dönüp, kendi kendinize stratejik ortak diye tanımladığınız Amerikadan terörle mücadelede müzaheret bekleyeceksiniz. Bu yetmiyormuşgibi, Amerikanın bölgedeki karakolu İsraille de, askeri dahil, hemen her alanda sıkışbirliğine gönüllü olacaksınız.

Bunu yaparken, hem Amerikanın ve hem de İsrail'in terör tariflerini şekillendiren temel hedef ve çıkarlarının çok farklıve ileride Türkiye'yi bugünkü gibi zora sokacak yörengelerde seyrettiğini, geçici ve boşbir takım vaatler karşılığında, unutacaksınız.

Amerika yarın İran'a, arkasından Suriye'ye saldırdığında, Amerika ile istihbarat alışverişi ve üçlü mekanizma gibi, bugünden Türk kamuoyuna satışa çıkardığınız malın fiyatkaça inecek göreceğiz.

(Maya Dergisi 246. sayıdan alınmıştır.)

Prof.Dr. Mustafa Kemal ADALI

Atatürkçü Düşünce Derneği

Edirne Şubesi Üyesi

KUKLA TİYATROSU

Çocukluğumda izlediğim kukla gösterilerini anımsıyorum. Abartılı boyanmış yüz çizgileri, kolları ve bacakları boru gibi giysileri, sarsak ve ritmik hareketleri ile aklımda yer etmişler. Her zaman birbirine zıt, ince ve kalın sesleri olan, kimi renkli kimi kara giysiler içinde iyi ve kötü karakterlerin canlandıkları dünyaya daldık. Kuklaların dünyasında, anlatılan olayla heyecanlandığımız, keyiflendiğimiz, bazen de kıkır kıkır güldüğümüz olurdu.

Yıllar sonra yeğenlerimi götürdüğüm bir kukla tiyatrosunu daha farklı anımsıyorum. Üç dört metre genişliğinde üzeri bezle kaplanmış bir tahta perde, arka tarafında bir odacıktan oluşan klübe benzeri bir yapı, bir çay bahçesinin kenarına kurulmuştu. Tahta perdenin ortasında sahne benzeri bir pencere, dekor yerine geçecek bir resim ve üst tarafında kuklaların damdan düşer gibi oyuna girdikleri bir açıklık... Akşam saatlerinde arkadaki odacıktan ışık sızar, kuklacının ya da kuklacıların hareketleri sezilebilirdi. Artık kuklalar ya da canlandıkları oyun ilgimi çekmiyordu. İlgim daha geniş bir alana yönelmişti. Baktığım yerde kuklaları ve oyunu değil kukla tiyatrosunu görüyordum, ve tabi ki kuklacıyı, izleyicileri, kendini oyuna kaptırıp kuklaların dünyasında heyecanlanıp keyiflenen, gülen çocukları...

Şimdi de zaman zaman kendimi o çocuklar gibi hissettiğim oluyor. Yaşadığımız zaman diliminde karşılaştığımız olayları, kişileri değerlendirirken ne kadar geniş bakabiliyoruz? Kaç yıllık bir zaman dilimini dikkate alıyoruz? Olayların etkenlerini ne kadar geniş bir alanda ve sayıda görebiliyor, değerlendirebiliyoruz. Kısacası baktığımızda, yalnızca kuklaları ve oyunu mu görüyoruz, yoksa kukla tiyatrosunu, kuklacıyı ve izleyicileri de görebiliyor muyuz?

Ülkemizin gündeminden bir türlü düşmeyen bölücü terör, dini siyasal bir araç haline getirerek son yıllarda artan bir ivme kazanan karşı devrim, uluslararası alanda bizi köşeye sıkıştırmaya çalışan soykırım karalamaları, ve benzerleri... Bunları bir bütünün parçaları olarak görebiliyor muyuz?

Davranışımızı, tepkilerimizi, mücadelemizi bir bütünlük içinde oluşturabiliyor muyuz?

Herbir sürece kendi kurgusu içinde tavrı alarak, dağınık ve bütünü gözden kaçıran bir yaklaşımla gündemin peşinden sürüklendiğimiz duygusu bazan sizi de sarıyor mu? Arada bir de olsa kendimizi oyuna ve kuklalara kaptırdığımız, kuklacıyı ve kukla tiyatrosunu unuttuğumuz olmuyor mu? Oysa artık bu türden dalgınlıklara hakkımız yok.

Bunca karakterin ve kurgunun arkasındaki ortak gücü, yönlendiriciyi, yani emperyalizmi sürekli akılda tutmak ve uğraşımızı ona göre düzenlemek zorundayız

Antiempeyalist bir kurtuluş savaşının sonunda kurulan Türkiye Cumhuriyetinin devrimleriyle de pekiştirdiği bu niteliğini korumak biz Atatürkçülerin doğal görevi olagelmıştır. Zaten emperyalizmin her fırsatta ve günümüzde artık açıkça Cumhuriyet devrimlerini ve Atatürkçülüğü hedef alması bundandır. Sonuç olarak, emperyalizm ve Atatürkçüler, biri diğerinin doğal karşıtıdır. Atatürkçülerin ve dolayısıyla ADD'nin tavrı ve uğraşlarını bu gerçeği gözönünde bulundurarak yapılandırması da doğaldır.

ADD çatısı altında toplanmış binlerce Atatürkçü, emperyalizmin dört bir yandan kuşatmaya çalıştığı ülkemizi ve Türkiye Cumhuriyetini savunmak, devrimi sürdürmek ve çağdaş uygarlığın önünde yer almak için uğraşırken; asıl karşıtımızın emperyalizm olduğunu, gündemimizi dolduran olayların ve karakterlerin emperyalizmin araçları ve kurgusu olduğunu unutmadan, uğraşımızı geniş ve uzun erimli düşünmemiz gerekmektedir. Bunu başaracak bilinç, bunu başaracak inanç, bunu başaracak güç, bunu başaracak kararlılık bizde var.

Melih ÇINAR

ADD Bandırma Şube Başkanı

LÂİKLİĞİN ANAYASAMIZA GİRİŞİNİN 71. YILI

Bilimsel verilere bakınca evren 14 milyar yıl önce dünya ise 4.5 milyar yıl önce oluşmaya başladı.

İnsanlık serüveni ise bambaşka bir konu.

Çeşitli evrelerden geçen insan ve insan toplulukları yerleşik düzene geçilmesi ile kendine yönetim şekilleri aramaya başladı.

Binyıllar boyunca yöneticiler aynı zamanda toplumların dinsel temsilcileri oldu. Taki 1789 Fransız devrimine kadar.

Derebeyler, krallar, imparatorlar, padişahlar, sultanlar kendilerinde hep tanrısal güç vehmettiler veya topluluklar onlara bu rolü verdi.

Fransız devriminin en büyük özelliği her insanın başlı başına bir birey olduğunu fark ettirmesi, eşitlik, özgürlük kavramlarını ortaya koyması, mutlakiyetin değişebilir olduğunun, krallığın, soyluluğun veya köleliğin değişmez bir kader olmadığının kabulüdür. Demokrasi, lâiklik, hukuk önünde eşitlik kavramları sonucu halk egemenliğinin oluşumu ve dünyadaki yönetim biçimlerinin halka dayalı olarak şekil değiştirmesidir. Fransız devrimi sırasında Osmanlı teokratik bir monarşidir.

Devrimin değerleri Osmanlının yıkılması, Cumhuriyet'in kurulması ile ülkemizde benimsenmeye başlamıştır.

Platon "Ya Bilgeler Devlet Adamı, yada Devlet Adamları Bilge Olmalı" demişti.

Atatürk tarihi çok iyi bilen, bilgisini zekası ve dehası ile birleştiren, çağının çok önünde yaşayan bir insandı. Cumhuriyet aydınlanmasının önünü açtı gerekti yasa çıkardı, gerekti yönetmelik çıkardı. Gerektiğinde öğretmenlik, gerektiğinde öncülük yaptı ve tarihimizin en büyük toplumsal dönüşümünün yolunu açtı, önderlik yaptı. Kemalizm altı ilke de şekil buldu.

1937 yılında anayasaya giren altı ilke insanlık tarihinin derinliklerinden süzölmüş, kapitalizm, liberalizm, faşizm,

komünizm gibi insanlığın bir kısmına mutluluk ama büyük bir bölümüne acı veren sistem olmayıp, uygulayabilecek bütün ülkelere ve vatandaşlarına mutluluk, gönenc verebilecek ilkeler bütünlüğüydü. Bugünkü uygulamalara bakıldığında bu altı ilkeden biri olan lâiklik öne çıkmaktadır.

Tarih göstermiştir ki insanlığa huzur, mutluluk, güven vermesi gereken din devlet yönetimine egemen olduğunda, toplumlarda huzursuzluklara acılara neden olmuştur.

Gene tarih incelendiğinde görülmüştür ki zaman zaman sapkınlıklara uğramışsa da din sosyolojik bir olgu olarak insanlıkla yaşıttır ve toplumların daima dini olmuştur.

O halde dinden vazgeçilemeyeceğine göre acı vermemesi için egemen gücün baskıcı etkisinden kurtarıp çağdaş uygulamaya geçilmelidir.

Nedir çağdaş uygulama?

Devletin bütün inanç gruplarına karşı tarafsız ve eşit mesafede durması, herhangi bir inanç grubu veya cemaatin diğer inanç grubu ve cemaatlara baskı yapmasının önüne geçilmesidir. Lâiklik ne dindarlık, ne de dinsizliktir. Bireyin her türlü dış baskıdan uzak kendi inanç veya inançsızlığını yaşayabilme özgürlüğüdür.

Lâik bir ülkede yasaları uygulayan yargıç öldürülmez. Lâik bir ülkede ramazanda lokantalar toplumsal baskı altında kapatılmaz. Lâik bir ülkede çarşı esnafı cuma namazı vakti dükkanını kapatma baskısı yaşamaz. Lâik bir ülkede illegal tarikat evlerinde rejim düşmanı tek yanlı beyinler yıkanmaz. Lâik bir ülkede oruç tutmuyor diye öğrenciye satır ile saldırılmaz. Lâik bir ülkede koca karısına, baba oğul kızına kızkardeşine türban baskısı yapamaz

Konu türban mı, yoksa altında daha derin görüş farklılıkları mı var?

Hegel'e gelinceye kadar evrenin değişmezliği üzerine kurulan sistem Marks ile birlikte evrenin devamlı değişimi anlayışına geçildiğinde çatışma başlamıştır.

Laikliğin Anayasamıza Girişinin 71. Yılı

Batı bunu aydınlanma sürecinde aşmayı başarmıştır. Ama islamiyetin hakim olduğu ülkelerde dindeki değişmezlik olgusu her türlü gelişmenin önünü kesmiştir ve kesmeye devam etmektedir.

Ülkemizde türban bahane edilerek yaratılmak istenen çatışma ve ayrışmanın temel nedeni budur. Bir yanda Atatürk'ün açtığı aydınlanma yolunda evrimi, bilimi, çağı yakalayabilmiş hatta onunda önüne geçmiş bir kitle, diğer yanda toplumu dini kurallarla yönetmeye çalışan, sosyal yaşamın her alanında dini hakim kılan ve daha ileri giderek bunu çirkin bir şekilde istismar ederek siyasetle kirleten kitle.

Peki ne olacak?

İran, Afganistan v.b. ülkelerdeki gibi gelişme duracak ve hatta geriye gidişmi olacak? Yoksa yaşamın genel kuralları içinde bir süre çalkantılı bir dönem yaşansa bile ilerleme devam edecek mi? Elbette gelişme devam edecek. Uygarlığa ayak uyduramayanlar yaptıkları tahribata rağmen siyasetin çöplüğünde yok olup gidecek, Cumhuriyet aklın ve bilimin öncülüğünde yoluna devam edecek.

Zerrin BAĞÇIVAN
ADD Kuşadası Şube Başkanı

ATATÜRK'ÜN KUŞADASI'NA GELİŞLERİ

Mustafa Kemal Atatürk Kuşadası'na ilk kez 9 Şubat 1924'te eşi Latife Hanım, Kazım Karabekir Paşa, Mahmut Esat Bozkurt ve Muhittin Targan'la gelmiştir. Sökeli Cemal Özbaş, Kuşadalı Selami Çetin ve ilk kadın meclis üyesi Fevkiye Hanım'ın anılarından öğrenildiğine göre Kuşadası'na birbuçuk kilometre mesafedeki dönemeçe gelindiğinde Atatürk arabayı durdurmuş, bugün GAZİ BEĞENDİ adı verilen konumdan Kuşadası'nın güzel görünümünü izlemiştir.

Daha sonra o zamanlar Kale Kapısı üzerinde bulunan Belediye binasında yemek yemiş, bu arada kendisini karşılamaya gelen Kuşadalı kadınları şu sözleriyle onurlandırmıştır. "Ben Türk kadınlarını Avrupalı, aydın bir dünya kadını gibi düşünür, davranır ve giyinir görmek isterim. Kuşadalı Hanımlar örnek oldular bu konuda, teşekkür ederim."

Avukat Cemal Doğan Gürbüz ve Fadıl İncoğlu'nun anlattıklarına göre Atatürk, o zamanki adıyla Soka İtalyan Fabrikasını gezerken girişte İtalyan bayrağını görünce: "Burada kapitülasyonlar hala kalkmadı mı?" diye sormuş ve iktisadi yaşamımız için bu çok önemli tepkisi 1942'de bu fabrikanın TARIŞ tarafından satın alınması sonucunu sağlamıştır.

Kuşadalı İbrahim Öcal'a göre 1927'de tekrar Kuşadası'nı ziyaret eden Atatürk, 46. Süvari alayını teftiş ve halkla sohbet ettikten sonra bu kez Kese Dağı'ndan şehrimizi izlemiştir.

11 Ekim 1937'de ise Ege Manevraları nedeniyle İsmet İnönü, ve Sabiha Gökçen'le Kuşadası-Kirazlı yolundan Çamlık'a geçmiştir. O günlerde sağlığının oldukça bozuk olduğu fotoğraflarından anlaşılmaktadır.

Atamızın ilçemize gelişlerini ölümsüzleştirmek için onun ilk kez Kuşadası'nı gördüğü bölgeye GAZİBEĞENDİ adı verilmiş; Kese Dağı'na ve ADD Kuşadası Şubesinin girişimleriyle, Ege Manevralarını izlediği Yeniköy'e birer Atatürk Anıtı yapılmıştır. Her yıl 9 Şubat'ta Gazibeğendi'den başlayan bir halk yürüyüşü ve ADD'nin etkin olarak katıldığı törenler düzenlenmektedir.

VELİDEDEOĞLU ANILDI

Derneğimizin kurucularından Onursal Başkanımız Ord. Prof. Dr. Hıfı Veldet Velidedeoğlu, İstanbul Karacaahmet' teki mezarı başında ADD Şubelerinin katılımı ile anıldı.

Ankara'da Keçiören Şubemizde GYK Üyemiz(Hacı Bektaş Belediye Bşk.) E.General Ali Rıza Selmanpakoğlu'nun verdiği bir konferans yapıldı. Konferansa ADD GYK Üyelerinden Melek YILMAZ, Cemal KAMAN ve Ankara'nın değişik Şubelerinden çok sayıda ADD üyesi katıldılar.

Kurucu Başkanımız Ord. Prof. Dr. Hıfı Veldet Velidedeoğlu, Türkiye'de çok sayıda ADD Şubelerinin de düzenlediği anma törenleri ile anıldı.

ADD GENEL MERKEZİ 2008 TÜRKİYE'Sİ OLAYLAR VE YORUMLAR ADLI PANEL DÜZENLEDİ

Genel Başkanımız Şener ERUYGUR'un yönettiği panelde, (2008 Türkiye'si) olaylar ve yorumlar konusu Başkent Üniversitesi İhsan Doğramacı Salonunda tartışıldı. Başkent Televizyonunda naklen yayınladığı panelde konuşmacılar, araştırmacı yazar Mustafa BALBAY, E.Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı Onursal Başkanı Vural SAVAŞ, E.Cumhuriyet Başsavcısı Salih KANATOĞLU ve Prof. Dr. Mümtaz SOYSAL'dı.

Türkiye'nin en tanınmış hukukçuları Türban yasağının kaldırılmasını Anayasa'nın temel ilkelerine aykırı olduğu görüşünde birleştiler.

Panele; ADD Genel Sekreteri İzzet Polat ARARAT, ADD Genel Saymanı Celal AKPINARLI, ADD Genel Sayman Yrd. Cemal KAMAN'da katıldılar.ADD Ankara Şubeleri ve çok sayıda ADD Üyeleri de katıldılar.

ADD GENEL MERKEZİ'NDEN KINAMA

Uluslararası sermayenin istek ve çıkarları doğrultusunda, KİT'ler satılmakta, tarımsal destekler kaldırılmaktadır.Kan dökerek kazandığımız ülkemizde dışımızdan tırnağımızdan artırarak milletimizin emeğiyle yaratılmış Kamu iktisadi teşekküllerimizin adeta "ver kurtul" mantığıyla elden çıkarılışı ulusal kaynakların talan edilmesinin ulaştığı en üst boyuttur.Bu kapsamda büyük ekonomik değerlerimizden Tekel'in özelleştirilmesiyle önemli bir kamu kuruluşu elden çıkarılıyor. Türk Çiftçisinin acımasız piyasa şartlarına terk edilmesi, tarımımızın yabancı sermaye güdümüne girmesi, binlerce işçinin, esnafın işsiz kalması kabul edilemez bir teslimiyet politikasının sonuçlarıdır.Tekel'in özelleştirilmesine

haklı olarak karşı çıkan işçilerimize yapılan davranış biçimi işini, emeğini, ülkesini savunan yurttaşlarımızı derinden yaralamıştır. İşçilerimize gösterilen bu tutumu şiddetle kınıyoruz.

ADD GENEL MERKEZİ'NDEN 'DERTLERİ ATATÜRKÇÜLÜĞÜ ORTADAN KALDIRMAK' KONULU SÖYLEŞİ

22 Şubat Cuma günü A.Ü. Siyasal Bilgiler Fakültesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Alpaslan Işıklı, Ahmet Taner Kışlalı Kültür Merkezindeydi. **Atatürkçü Düşünce Derneği Batıkent Şubesi**nin düzenlediği 'Cuma Söyleşileri'nin konusu olan Işıklı "Küreselleşme, Neoliberalizm ve Kemalizm" başlıklı söyleşisinde Batıkentli'lerle buluştu.

Prof. Işıklı şunları söyledi:

Çağımızı herkes kendine göre bir adla anar. İletişim çağı, uzay çağı gibi. Bir pencereden bakarsanız çağımız pazarlama çağıdır. Herkes dünya ile birlikteliğini göstermek için küreselleştini söyler. Atatürk de "Yurtta barış, dünyada barış" diyerek bir anlamda küresel bir görüş ortaya koymuştur. Bugünkü küreselleşmeciler de babalar gibi satıyorlar. Küresel bir dünya peşinde olan kim? Bu dünyanın efendisi... Tarımdan elinizi çekin, devlet mallarını satın diyor. Dünya Bankası, İMF, OECD, AB bunları isteyen. Bu güçler dünyanın politbürosu gibi çalışıyorlar.

"Egemenlik kayıtsız şartsız ulusundur." yerine "Egemenlik kayıtsız şartız uluslar arası sermayenindir." anlayışını geliştiriyorlar. İkinci cumhuriyetçiler de bunu demokratikleşme olarak yutturuyorlar. Küreselleşmenin ideologları ideolojinin bittiğini söylerken kendi ideolojilerini, neoliberalizmi yerleştirmeye çalışıyorlar. Neoliberalizm, yani yeni özgürlükçülük. Bunların ne düşünceleri yeni, ne de özgürlükçü...

19. yüzyıldaki vahşi kapitalizmin bir tekrarından başka bir şey değil. Tersanelerde her gün işçilerin ölmesi, Norveç'e işçi alınacağını açıklanmasında sonra iş bulma kurumlarına işsizlerin akın etmesi bunu göstermez mi?

Kemalizm bu yeni düzenle geliştiği için bütün dertleri Atatürkçülüğü ortadan kaldırmak. Atatürk egemenlik ulusundur diyor. Bunlar ne diyor? Egemenlik uluslar arası sermayenindir. Amaçları da sosyal devleti de ortadan kaldırmaktır. Sosyal devlet kendini işsizlikten, yoksulluktan sorumlu sayan devlettir. Atatürk dönemindeki sosyal devlet anlayışı bu ülkede çobandan cumhurbaşkanı çıkardı. Şimdi mümkün mü? Şimdi parası olmayanın okuması bile mümkün değildir.

Şubelerin Toplumla Bütünleşme Çalışmaları

Bağımsızlık olmadan demokrasi olur mu, olmaz. Atatürk döneminde dünyanın en demokratik ülkesi Türkiye'dir. Nazi Almanyası'ndan kaçanlar kendilerine Türkiye'de hayat hakkı buldular.

Yeryüzünde Müslümanlığın en iyi yaşandığı ülke Türkiye'dir. Türkiye İran, Malezya, Cezayir olmazsa Atatürk sayesinde olmaz. Atatürkçüler de bunun için var güçleriyle çalışacaklar. Atatürk devrimleri asla zora dayalı gerçekleştirmedi. Uğur Mumcu "Devrimler gülsuyu ile olmaz." diyor. Ama Atatürk devrimlerini kan dökmeden gerçekleştirdi. Padişah ailesinin bireylerini birer birer yurt dışına gönderdi. Padişahın çocukları sonra Atatürk'e teşekkür ettiler.

Trenden Atatürk gibi bakarak Atatürkçü olunmadığı gibi trene bakar gibi yaparak da Atatürkçü olunmuyor.

Türkiye'de bölücülük en büyük kötülüğü güneydoğudaki yurttaşlarımıza yapıyor. PKK'nin oynadığı rol kestaneyi ateşten alan maymunun oynadığı roldür.

Atatürkçülük dünyaya kapanmak değildir. Ama dünyaya açılmak sömürge olmaksa, Atatürkçülük bu değildir dedi.

ADD KAHRAMANMARAŞ ŞUBESİ'NİN DÜZENLEDİĞİ KAHVALTILI TOPLANTIYA BÜYÜK İLGİ

Atatürkçü Düşünce Derneği Kahramanmaraş Şu besi tarafından organize edilen Kahvaltılı toplantıya üyeler büyük ilgi gösterdi. Kahvaltıda ülkenin son günlerdeki sorunlarının da tartışıldığı Kahvaltılı toplantı yaklaşık iki saat sürdü.

Toplantının açılış konuşmasını yapan ADD Kahramanmaraş Şube Başkanı Elif Çuhadar şunları söyledi. "Ülkemiz son günlerde sancılı, sıkıntılı ve Kritik günlerden geçiyor. Bu nedenle bu kahvaltıda Fikir alışverişinde bulunmak, Birlik beraberliğimizi pekiştirmek amacıyla böyle bir organizasyonu

gerçekleştirdik" diyen Başkan Çuhadar sözlerini şöyle sürdürdü "Bizler ülkesini en üst seviyede seven insanlarız, ülkemize ve vatanımızın bölünmez bütünlüğüne daha fazla sahip çıkmalıyız" dedi. Başkan Çuhadar sözlerini şöyle tamamladı "ADD Kahramanmaraş şubesi olarak bundan sonrada Sosyal ve Kültürel etkinliklerimizi sürdüreceğiz, Sorunlarımızı bu şekilde konuşacağız ve birlikte çözüm yolları arayacağız, katılımlarınızdan dolayı çok teşekkür ediyorum" dedi. Organize edilen toplantıya Cumhuriyet Halk Partisi il Başkanı Galip Yılışın, Merkez ilçe Başkanı Ramazan Burhan, İl Sekreteri Ali Ünlü ile çok sayıda dernek üyesi katıldı.

ADD DİYARBAKIR ŞUBESİNDEN DUYURU

Özverili, Saygın Örgütümüzün İl ve İlçe Şubelerine Önemle Duyurulur:

ADD Diyarbakır Şubemiz 1 Temmuz 1998 yılında kurulmuş olup, Diyarbakır gibi hassas bir ilimizde çalışmalarına güç koşullarda devam etmektedir. Şubemiz kuruluş tarihinden bugüne yerel ve ulusal basında da görüldüğü gibi Atatürkçü Düşünce Sistemine yaraşır bir şekilde bütün olanakları zorlayarak çeşitli etkinlikler düzenlemiştir. (Konferanslar, paneller, basın açıklamaları ve bildirileri, yerel ve ulusal düzeyde radyo ve televizyon konuşmaları, ulusal bayramlarda Atatürk posterleri bastırılıp dağıtılması vb.) Bütün bu çalışmalar üyelerimizin ve yönetim kurulumuzun maddi ve manevi katkıları ve çalışmalarlarıyla gerçekleştirilmiştir.

Dernek şubemiz şu anda toplam 20 metrekarelik tek odalı bir büroda hizmet vermektedir. Aslında şubemizin içinde bulunduğu tek odalı büro yapılacak olan çalışmalarımıza hiçbir boyutta yanıt vermemekte, planlarımızı ve ileriye dönük hedeflerimizi olumsuz yönde etkilemektedir.

Atatürkçü Düşünce Sistemini daha ileriye taşımak için ve Diyarbakır ilimizde daha özgün ve daha yoğun çalışmalar yapmak için acilen bir daireye gereksinimimiz vardır.

Bu bağlamda saygın örgütümüzün gerekli özveride bulunarak ve Diyarbakır ilimizin hassasiyetini de düşünerek bizlere parasal anlamda yardımcı olacağına inancımız tamdır.

Saygılarımla.
Dr. Rıza GÜL

Katkılarınız için:
ADD Diyarbakır Şubesi
Dicle Üniversitesi Ziraat Bankası Şubesi
Hesap Numarası: 33520847

ADD NARLIDERE ŞUBESİ ETKİNLİKLERİ

10 Ocak.2008 tarihinde derneğimizde Ulusal Uyanış Platformu Temsilcisi - Ulusal Eğitim Derneği İzmir Şb. Bşk. Nural GÜRAN ve üyelerimizle gerçekleştirdiğimiz "Anayasa" konulu söyleşiden görüntüler.

Derneğimizdeki Film gösterine katılan çocuklar...

Şubemiz tarafından gerçekleştirilen terörü kınama yürüyüşü

BAŞSAĞLIĞI

Genel Başkanımız (E. Orgeneral) Sayın M. Şener ERUYGUR'un kıymetli Kayınvalidesi Sn. Ayşe UĞURCAN vefat etmiştir. Genel Başkanımıza, Eşi Mukaddes ERUYGUR hanımefendiye ve değerli ailesine başsağlığı diliyor, acılarını paylaşıyoruz.

Atatürkçü Düşünce Derneği
Genel Merkezi

Öner TANIK

ADD Gençlik Kolları Başkanı

GERİLİME ORTAK OLMAYACAĞIZ

Üniversitelerimizdeki gençlik hareketlerinin yakın tarihimizdeki önemini çok iyi biliyoruz. Bugün böyle sistemli bir hareket söz konusu olmadığı gibi, gençliğin büyük katılımı çevresinde örgütlendiği ideolojik hareketler de mevcut değildir. Dikkat edilmesi gereken nokta, ülkemizin büyük bir genç nüfusa sahip olduğunun bilinciyle bu gençlik potansiyelinin istemediğimiz yönde de harekete geçirilebilecek durumda olmasıdır. Kısacası, bölücü veya gerici hareketlerin bu büyük güçte gözü vardır...

Son günlerde yaşanan gelişmeler gösteriyor ki Türk Gençliği kamplaştırılarak büyük bir oyunun parçası haline getirilmek istenmektedir. Ülkemizi bölmeye, toplumsal çatışma ortamına zemin hazırlamaya çalışanlara ADD Gençlik kolları olarak asla prim vermeyeceğiz.

Gençliğimizi Atatürkçü Düşünce de birleştirecek çalışmalar içinde bulunmamız gerekmektedir. Bu nedenle söylemlerimizde yapıcı ve birleştirici olmalı, eğitim seminerlerine önem vermeli, gençlik kollarımızı ivedilikle oluşturarak üniversite gençliği ile bütünleştirmeliyiz.

Unutmamalıyız ki derneğimiz, kendi büyüklüğünde ve türünde gençlik kolları örgütlenmesi olan tek örgüttür.

GENÇLİK KOLLARIMIZDA SON DURUM

ADD Genel Merkez Gençlik Kollarında göreve geldiğimiz Nisan 2007'den bu yana rakamsal anlamda yaşanan değişim aşağıdaki gibi gerçekleşmiştir. Örgütlenmemizdeki gelişim, an ve an tarafımızdan kontrol edilmekte ve titizlikle çalışılmaktadır. Yapılan çalışma ile derneğimizin gençlik potansiyeli de ilk kez açığa çıkmış bulunuyor. Buna göre;

Genç Üye Sayısı
Kız: yaklaşık 3000
Erkek: yaklaşık 5000
Toplam: yaklaşık 8000.

Gençlik Kolları Sayısı
Ulaşılan Şube: 369
Gençlik Kolu Sayısı: 126
Kurulum Aşamasında: 6
Toplam: 132

Aylara Göre değişim:

Nisan Ayı: 61 Gençlik Kolu

Eylül Ayı: 84 Gençlik Kolu

Ocak Ayı: 126 Gençlik Kolu

Mayıs Ayı için Hedef: 140 Gençlik Kolu.

GENÇLİK KOLLARIMIZDAN GELENLER

Uğur Mumcu Cumhuriyet Gazetesi önünde anıldı -İstanbul
İstanbul şubeleri gençlik kollarımızın öncülüğünde 24 Ocak'ta Cumhuriyet Gazete'si önünde ADD-TGB-CUMOK ortaklığıyla gerçekleştirilen etkinlikte, Gençlik Kolları İstanbul sorumlumusu Sinem Çınar'ın okuduğu ortak basın açıklamasının ardından örgütler adına konuşmalara geçildi. ADD Gençlik Kolları adına konuşan Öner Tanık, "Kubilay'dan bu yana süregelen cinayetlerin ortak amacının Atatürkçü, yurtsever aydınlarımızı susturmak ve ulusumuza gözdağı vermek" olduğunun altını çizerek "bugün gençlik burada ülkesini birlikte savunma kararlılığını göstermektedir" dedi.

Aydınlık Yarınlar İçin Yürüdüler - Konak

Gönderen: ADD Konak şubesi Yönetim Kurulu Üyesi Şafak Acar

İzmir Konak şubesi gençlik kolları öncülüğünde düzenlenen ve Karşıyaka şubesi Gençlik Kollarının da destek verdiği Uğur Mumcu'yu anma etkinliğinde İzmir'in varoş tabir edilen

mahallelerinden Gültepe'de 200 kişi ellerinde Atatürk ve Uğur Mumcu posterleri ve Türk bayraklarıyla yürüdü.

Gültepe 25 yıl var ki eskimiş sokaklarında, öfkeli yumruklarını gökyüzünde birleştirmiş marşlarla, sloganlarla kızgınlığını haykıran bir topluluk görmemişti... Şaşkın bakışlar arasında yürüdük Gültepe sokaklarında yüreğimizde kin, öfke, inanç, umutla ve huzuruyla Uğur Ağabey'i anmanın... Sonra balkonlar şaşkınlığını atıp katıldı marşlarımıza ellerinde bayraklar. Sonra kahveler... Kahveler düştü ardımıza. Derme çatma evlerinden çıkıp geldi gençler sonra... Karıştı kalabalığımıza gençliğin güçlü sesi ve çınladı Gültepe sokakları... UĞURLAR OLSUN!

Sincan Şubesi Gençlik Kolu'ndan Mumcu'yu Anma Etkinliği; düşünüyorum, öyleyse vurun!

Gönderen: ADD Sincan Şubesi Gençlik Kolu Başkanı Onur Toka

"Düşünüyorum Öyleyse Vurun" başlıklı anma etkinliği müzik dinletisiyle başladı. Yaklaşık 80 kişinin katıldığı etkinlikte, Şube Gençlik Kolu Başkanı Onur Toka'nın açılış konuşmasının ardından şube gençlik kolu üyeleri tarafından hazırlanmış olan 45 dakikalık belgesel gösterildi.

Devamında Şube Gençlik Kolu Başkan Yardımcısı Çağdaş Sayan'ın Ceyhan Atuf Kansu'ya ait "Mektup Elinizde" isimli yazısını seslendirmesiyle birlikte yazı mektup şeklinde dinleyicilere dağıtıldı. Etkinliğin devamında Genel Başkan Yardımcısı Ali Ercan gündeme ilişkin bir konuşma yaptı. Şube Başkanı Emin Sönmez; "Gençliğin Devrim Şehitlerini hatırlama, hatırlatma ve onları anlama çabası olduğu sürece bu ülkede onları unutturmak isteyenlerin kazanamayacağını" belirtti.

Trakya Şubeleri Gençlik Kolları Toplantısı Yapıldı - Çorlu

ADD Trakya şubeleri gençlik kollarının eşgüdüm içerisinde hareket etmesini sağlamak ve dayanışmayı arttırmak amacıyla 2 Şubat Tarihinde Çorlu şubemizin ev sahipliğinde bir toplantı gerçekleştirildi. Genel merkez gençlik kolları başkanı Öner Tanık'ın yönettiği toplantıya yaklaşık 40 genç üye katıldı.

Toplantıda gençlik örgütlenmesinde yaşanan sorunlar ve bu ana kadar yapılan çalışmalar ele alındı. Toplantı sonucunda Trakya şubeleri gençlik kolları eşgüdüm kurulu oluşturuldu.

Lüleburgaz Şubesi Gençlik Kolu'ndan Kitap Kampanyamıza Büyük Destek

Gönderen: ADD Lüleburgaz Şubesi Gençlik Kolu

01 Ocak 2008 tarihinde genel merkez gençlik kolları tarafından başlatılan ve çok kısa bir süre içinde tüm ülkeyi saran "FAZLA KALEMİN VAR MI?" kampanyası şubemizde de beklenenden fazla katılımı sonuçlanmıştır.

25 koliyi aşan miktarda kırtasiye, kitap toplanmış ve köy okullarına gönderilmiştir.

Başta gençlerimiz olmak üzere halkımız ve kırtasiyecilerimiz kampanyamıza duyarsız kalmayarak hem yöremizin hem de ülkemizin eğitimde eşitlik özlemini bir nebze de olsa katkıda bulunmuşlardır. Bu kampanyada bizleri yalnız bırakmayan bütün dostlarımıza Kemalist, aydın insanlarımıza tüm içtenliğimizle teşekkür eder saygılarımızı sunarız.

ADD Bursa Şubesi Gençlik Kolu'ndan 'Aydınlanma Günleri'

Gönderen: ADD Bursa Şubesi Gençlik Kolu Başkanı Mete Yılmaz

Fikri temeller oluşmadan, verimli eylemler oluşturulamayacağı gerçeğinden hareketle; "Aydınlanma

Günleri"ni oluşturduk. Uludağ Üniversitesi Atatürkçü Düşünce Topluluğu ve Cumhuriyetçi Gençlik Topluluğu ile birlikte Gençlik Kolları'nın koordinasyonunda yürüten çalışmalarımızda Güz Döneminde 6 kitap tartışması 5 belgesel gösterimi gerçekleştirdik. Kitap tartışmaları'nın ardından sonuç bildirgeleri sunduk. Sürekli geliştirerek yürüttüğümüz çalışmalarımızda Bahar Dönemi'nde 11 kitap tartışması ve 10 belgesel gösterimi ve bunları destekleyici sunum çalışmaları'ndan oluşan bir etkinlik takvimi belirledik. Örgütlü mücadelemizde en önemli mihenk taşlarından biri olan eğitim çalışması'nın bir ayağı olan "Aydınlanma Günleri"nin veya benzeri çalışmaların tüm Gençlik örgütümüzde yürütülmesi örgütsel gelişimimize ve düşün mücadelemize en büyük katkıyı sağlayacaktır.

Son Kurulan Gençlik Kolları

İzmir- Bayraklı , Giresun -Bulancak, Tekirdağ - Marmara Ereğlisi, Balıkesir - Güre,Çorum-Merkez şubelerimiz de Gençlik Kollarımız kuruldu. Görev arkadaşlarımıza çalışmalarında başarılar diliyoruz.

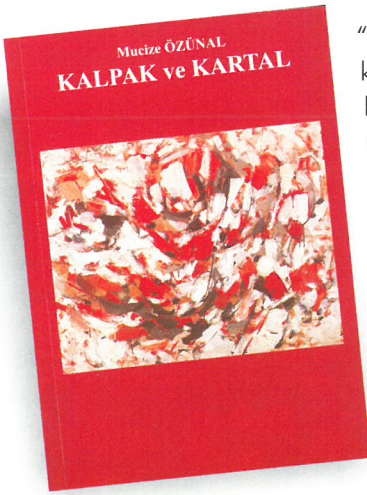

Melek YILMAZ
ADD Genel Sekreter Yardımcısı

Cumhuriyet nereden nereye, nasıl geldi?

Atatürkçü Düşünce Derneği Kuşadası Şubesinin kurucu Başkanı, avukat, yazar Mucize Özunal'ın Mahmut Esat Bozkurt'un yaşamını konu alan KALPAK ve KARTAL adlı romanı Kuşadası Ticaret Odasının kültür çalışmaları kapsamında basıldı.

“ Çağdaşlık ve Uygarlık kavramlarının gitgide bir birinin zıddına dönüşmesi tarihsel bilgi ile tarihsel bilinç arasındaki bağı kopardığından, bu süreçte bağımsız düşünebilen, etik alanda sorumluluklar yüklemeye hazır yurttaşlara, yurttaşlık bilincine gereksinimiz artıyor. Beni bu romanı yazmaya yöneltten temel neden budur denilebilir ” diye

açıklıyor, Mucize Özunal ' Kartal ve Kalpak' adlı kitabı yazma nedenini.

Kartal ve Kalpak Mahmut Esat Bozkurt'un Kuşadası'nda örgütlediği ulusalcı cepheden Cumhuriyetin kuruluşuna, çekilen sıkıntılara; kurum ve kuruluşların oluşumundan çok partili döneme değin bir dönemin fotoğrafını yansıtıyor. Kurtuluş Savaşı'ndan sonra ekonominin alacağı biçim ve yön, Lozan Barış görüşmelerinin kesintiye uğradığı bir dönemde, Şubat 1923'te toplanan Türkiye İktisat Kongresi'nde temel nitelikleriyle belirlendi. Kongre, iktisat vekili Mahmut Esat (Bozkurt) Beyin önerisi Atatürk'ün önerisi ile İzmir'de toplandı. İzmir İktisat Kongresi'nde ulusal bütünleşme anlayışının ekonomik alana taşınması görüşü hedeflenmiştir. Bu romanda bir yurtseverin, yaşamını ülkesinin ve milletin çağdaşlaşma yolunda verdiği savaşa adanmış bir devlet adamının kimi zaman hırçın sert, kimi zaman ıssal sevecen karakterine tanık olacak, Cumhuriyetin nereden nereye hangi koşullarda geldiğini göreceğiz. Hele hele ulusal bütünleşmeye tüm alanda ihtiyaç duyulan bu dönemde Mucize Özunal'ın parmak bastığı noktalar gerçekten büyük önem taşıyor.

Kuşadası Ticaret Odası yayınlarından temin edilebilir.

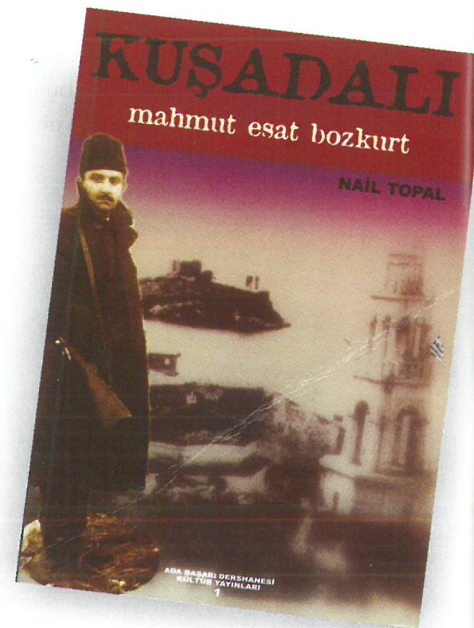
“ Devlet adamı fakir ölmeli ki... İdare ettiği millet zengin ve mesut olsun...”

Mahmut Esat Bozkurt

1892'de Kuşadası'nda doğan Mahmut Esat Bozkurt Türkiye'den sonra İsviçre'de hukuk öğrenimi gördü. Türk Medeni Kanunu'nun mimarı olarak nitelendirilen bir hukukçudur. ADD'li yazar Nail Topal ' KUŞADALI ' adını verdiği yapıtında Türkiye cumhuriyetinin yapılanmasında çok önemli görevler üstlenmiş olan Mahmut Esat Bozkurt'u anlatıyor.

ADD Mahmut Esat Çalışma Grubunda yer alan arkadaşlarının görüşleri ve yaptığı geniş araştırmalara Mahmut Esat' ın kızı Gün Bozkurt Tekand' ın katkılarını ekleyerek oluşturduğu kitabı Kuşadalı Mahmut esat Bozkurt'u yeni nesillere tanıtmak amacıyla kaleme aldığını belirten Nail Topal “ Geçmişlerini bilmeyen uluslar, geleceklerini kuramazlar.

Tarihimiz hele yakın tarihimiz, iyi bilinirse, bize birçok alanda uyanıklık sağlar, yanılgılara, yanlışlara düşmeyiz, ülkemiz zarar görmez. ” diyor.

Kitap ADA Başarı Dersaneleri Kültür yayınları kapsamında çıkartılmıştır.

Atatürkçülükte ; Ulusal Hedef, Ulusal Politika, Ulusal Strateji

Em. Tümgeneral Dr. Sıtkı Aydın'ın, Atatürkçü Düşünceyi bir yaşam tarzı kabul edenler için hazırladığı özgün yapıtı, Atatürk ve Atatürkçülükle ilgili temel bilgiler verirken, Atatürk'ün ulusalcılık anlayışına Ulusal Hedefler, Ulusal Politika ve Ulusal Strateji yönünden yaklaşır.

'Atatürkçülükte, Ulusal Hedef, Ulusal Politika, Ulusal Strateji' isimli eser

aynı zamanda bir başvuru eseri olma niteliği taşıyor. Altı bölümden oluşan eserin yazarı Em. Tümgeneral Dr. Sıtkı Aydın İzmir Kemalpaşa doğumlu. 1950 yılında girdiği Kara Harp Okulunda başlayan askerlik hayatı 39 sene sürdü. Yazarın daha önceki eserleri ' Güneybatı Anadolu'da Kuvay-ı Milliye Harekatı ' ve Atatürkçülüğü Anlamak ve Anlatmak'tır.

Dr. Sıtkı Aydın ' Ataturkçulukte Ulusal Hedef, Ulusal Politika, Ulusal Strateji' adını verdiğü üçüncü eserinde Atatürk Devrimlerini çok geniş bir çerçevede ve ayrıntılı olarak inceleyerek gençlerin Atatürkçülük konusunda yetiştirilmeleri için çok önemli bir görevi de üstlenmiş. Kitabın giriş bölümünde Atatürkçülük Nedir? ' Bir aydınlanma projesi, bir kültür devrimi, bir zihniyet devrimi ve manevi devrim ' olarak niteleyen yazar, eserin diğer bölümlerinde bunu açarak detaylı bir şekilde ele almış. Yazar sunuş bölümünde de Amerika birleşik Devletleri'nde bulunduğı bir bilimsel ortamda bir Amerikalının ' Dünyanın en büyük adamı kimdir ? ' sorusunu tartışmaya açması üzerine orada bulunan ve dünyanın bir çok ülkesinden gelen üyelerin çeşitli isimler söylediğini ancak bir Japon Albayın söylediklerini hiç unutmadığını, çünkü Japon Albayın konuşmasında " Dünyanın en büyük adamı tartışmasız Atatürk'tür. Çünkü O, yıkılmış Osmanlı İmparatorluğundan yepyeni çağdaş, uygar bir Türk Devleti yaratmıştır. Yaptığı devrimlerin sadece biri bu iddianın kanıtıdır. O da yeni Türk harflerinin kabulünde gösterdiği adeta inanılmaz devrimdir. Osmanlı toplumunun sadece %10 Arapça yazı ile okuma yazma bilirken, kısa bir sürede toplumun büyük bir kısmına okuma yazma öğretmiştir." dediğini anlatıyor ve ' İşte böyle büyük bir insanın, Türkiye Cumhuriyeti ve Türk toplumu için ortaya koyduğu, " Ulusal hedefi, ulusal politikayı ve ulusal stratejiyi" irdelemeye çalıştım ' diyor.

Siyasal Kitapevi'nden temin edilebilir.

Adres: Konur-Sok. No: 30 / p

TÜRKÜ SÖYLEYİN

türkü söyleyin yarın sabah
türkü söyleyin evden işe giderken
"konu komşu, elalem ne der" demeyin
Türkü söyleyin inadına

benim harcam değil hatiplik etmek
asıl işim saz çalıp türkü söylemek
ne ki iş başa düştü
çaresizliği kabullenmez bu yürek

ozanları yakıp
türküleri susturmak istiyorsa birileri
kalemleri kırıp şiirleri yok etmek istiyorsa
birileri
bütün resimleri kanla silmeye kalkışıyorsa
bize susmak yakışmaz!
İnadına karşısında durmalıyız bu zorbalığın

yarım kalan şiirleri tamamlamalıyız
silinen resimlerin daha güzelini yapmalıyız
yanan ozanların türküleri
bizim sesimizde can bulmalı
inadına yaşatmalıyız onları, inadına

öyleyse durmayın dostlar
yurdumun bütün ozanları türkü söylesinler
inadına
inadına şiir yazsın şairler
bütün kaldırımlara
inadına
ressamlar
inadına resimlerle bezasinler
yurdumun bütün sokaklarını
inadına

ve size sesleniyorum
yurdumun bütün insanları
ne kadar suç sayılırsa sayılsın
cezası ne olursa olsun
bütün aydınlığınızla
bütün güzelliğinizle
bütün inancınızla
bütün yürekliliğinizle
aydınlık yarınlar için
inadına düşünün anasını satayım
düşünün
inadına

Doğan EDİZ
ADD Atça Şubesi Y. K. Başkanı

YIKILMAYACAK HEYKELLERİN

"Ey Mustafa Kemal'im, ATATÜRK'üm...
Ben de seni bağrından çıkaran asil Milletinim...
Işık tutuyorsa yalnız milletine değil,
Tüm dünyaya düşüncelerin,
Elbette en hakiki mürşittir ilim...
Özür dileme, çünkü doğrudur sözlerin...
Unutulmayacak dediklerin...
Yıkılmayacak heykellerin...

Değerini bilmeyenler olsa da özgürlüğün,
Başı dara gelince onlar bile altına sığınıyorsa,
Özgürlük şemsiyesinin...
Unutulmayacak dediklerin...
Yıkılmayacak heykellerin...

Anlamayanlar bile anlayacaklar elbet,
Gösterdiğin çağdaş uygarlığın anlamını...
Emin ol, taşıyamazlar ortaçağa
Uygarlığın zamanını...
Çünkü uygarlığı sen öğrettin,
Unutulmayacak dediklerin...
Yıkılmayacak heykellerin...

Bilmeyenler varsa da,
Yurtta barış, dünyada barışın değerini,
Ödeyecektir bir gün elbet bunun ağır bedelini...
Kulaklara küpe olacaktır o zaman söylediklerin...
Unutulmayacak dediklerin...
Yıkılmayacak heykellerin...

Özlem duyan varsa fese, peçeye, kara geceye,
Umudunu bağlamışsa şıha, dervişe, şeyhe,
Şifa kaynağıdır dese de muskaya, üfürükçüye,
İnan ATAM, günü gelince,
Onu da aydınlatacaktır sözlerin...
Unutulmayacak dediklerin...
Yıkılmayacak heykellerin...

Güvendiğin milletin,
Kadın erkek eşitliğinden ödün vermez...
Uygar kadınıymız yobazın gazabından ürkerek
Asla kara çarşafa girmez...
Senin aydınlık yolundan hiç dönmez.
Okuyacak bizim kadınıymız, kızımız,
Budur bizim alın yazımız...
Unutulmayacak dediklerin...
Sen değil miydin vatani işgal edenlere
"Geldikleri gibi giderler" diyen...
Kolay mı kazanıldı bu vatan, bu Cumhuriyet...
Zor koşullarda 57 yıllık, yaşama
Sığdırmışken asırları,
Her sözünde görüyorsak ileriye, doğruluğu,
kararlılığı...
Unutulmayacak dediklerin...
Yıkılmayacak heykellerin...

Kıskanıyorsa tüm dünya seni,
Senin gibi Devlet Adamını...
Adını kullanan iki yüzlüler olsa bile,

Seninle gururluyuz, yaşatacağınız adını...
Unutulmayacak dediklerin...
Yıkılmayacak heykellerin...

"Ne Mutlu Türk'üm" diyorsak;
Kimliğimizdir bu bizim...
Asildir damarlarındaki kanı
Yüce milletimizin...
Unutulmayacak dediklerin...
Yıkılmayacak heykellerin...

Sen de güven Türk Milletine,
Cumhuriyeti emanet ettiğin
Her yaştan Türk Gençliği'ne...
Döndürmüşsen aydınlığa karanlığı,
Teslim etmek var mı, cehalete uygarlığı...
Unutulmayacak dediklerin...
Yıkılmayacak heykellerin...

SEN RAHAT OL...

MUSTAFA KEMAL'İM
ATATÜRK'ÜM BENİM..."

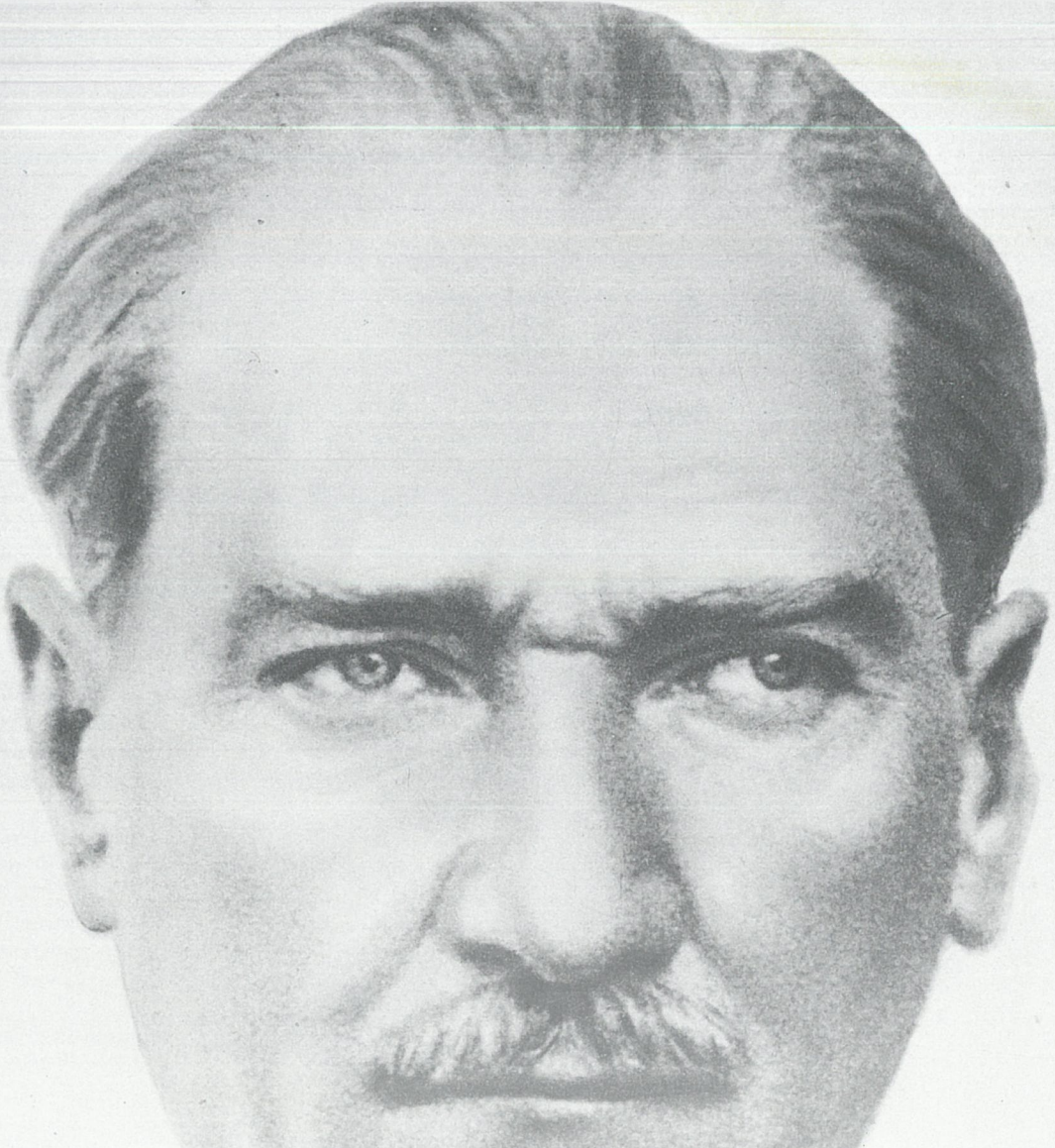
Tarlan ÖKSÜZ

Özgürlük ve bağımsızlık benim karakterimdir. Ben milletimin en büyük ve ecdadımın en değerli mirası olan bağımsızlık aşkı ile dolu bir adamım. Çocukluğumdan bugüne kadar ailevî, hususî ve resmî hayatımın her safhasını yakından bilenler bu aşkım malumdur. Bence bir millete şeref, haysiyet, namus ve insanlığın vücut ve beka bulabilmesi mutlaka o milletin özgürlük ve bağımsızlığına sahip olmasıyla kaimdir. Ben şahsen bu saydığım vasıflara, çok ehemmiyet veririm.

Ve bu vasıfların kendimde mevcut olduğunu iddia edebilmek için milletimin de aynı vasıfları taşımasını esas şart bilirim. Ben yaşabilmek için mutlaka bağımsız bir milletin evladı kalmalıyım. Bu sebeple milli bağımsızlık bence bir hayat meselesidir. Millet ve memleketin menfaatleri icap ettirirse, insanlığı teşkil eden milletlerden her biriyle medeniyet icabı olan dostluk ve siyaset münasebetlerini büyük bir hassasiyetle takdir ederim. Ancak, benim milletimi esir etmek isteyen herhangi bir milletin, bu arzusundan vazgeçinceye kadar, amansız düşmanıyım.

K. Atatürk

Türkiye'de Atatürkçü Düşünce Sistemini egemen kılmayı temel amaç edinen ADD yaptığı eylemlerle ülkemizde saygın bir konuma ulaşmıştır.

Atatürkçü Düşünce Derneğini daha etkin kılmak için en yakın şubeye üyelik başvurusunda bulunabilirsiniz.

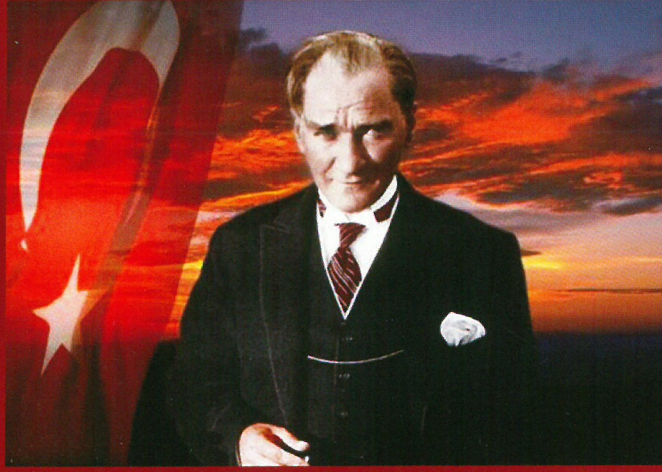
Eğer maddi katkı sağlamak istiyorsanız aşağıdaki hesap numaralarına bağışta bulunabilirsiniz.

Hesap Numaralarımız

Vakıfbank Maltepe Şubesi: 2037496
Ziraat Bankası Hesap Numarası: 39009064-5001
Posta Çeki: 105906

İletişim

Tel: 0312 229 60 66 - 0312 229 60 55
Belgegeçer: 0312 229 40 90
e-posta: addgenelmerkez@add.org.tr

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ

www.add.org.tr